

אמונה בלב שבור. אלון יוספסון

מוקדש לאשתי האהובה נחמה
לילדיי המקסימים-דינה, שי ליבי ונוי ה
להורי המדהימים שלמה ואסתי לאחיי
המופלאים טל הראל והילה.
לכל משפחתי היקרה
ולדוקטור שבתאי הטובה

.

אמונה-אמת מאירה ונותנת החיים
החיים הם גלגל ענק פעם למעלה פעם למטה וחשוב לזכור את זה
כשאתה נמצא בתחתית וגם כשאתה בפיסגה.
כמו יויו פעם למעלה ופעם למטה תמיד מסתובב וקשור לאצבע
שמפעילה אותו

היה לי חבר בזמנו, תלמיד חכם, אדם צנוע שעזר לבחור עם ניוון
שרירים ללמוד גמרה והוא אמר לי תכתוב, רק תכתוב, על כל דבר
שתחפוץ וזה מה שאני עושה
אני מקווה להעביר את התובנות שצברתי בחיי 20 שנות תשובה
וחולי הנפש במלחמה ארוכה וקשה עם המחשבות שלי.
ספר זה הוא תרופה למי שסובל ממחשבות שוא רעות וחולות.
האם אני בא לשכנע אתכם להאמין באלוקים ??
התשובה היא כן.
מדוע ?
נגיד ומצאתי תרופה לסרטן
האם לא הייתי רוצה להנחיל אותה לכל מי שחולה בה?
ולכן אני בא להאיר את עינכם במה שמרפא אותי,

ואם יש לך פוביה בנוגע לאמונה, יש לך אפשרות להמשיך לחיות בפוביה, או לקרוא את הספר בראש פתוח לקרוא ולהשתכנע . הפוביה מאמונה נובעת בעיקר מהפחד של היהודי, מן ההשלכות. ללכת עם כיפה וציצית לעשות מצוות שונות .

אבל אני מאמין וזה מה שעושה אותי אדם יותר טוב לא מפני שאני כל יכול, אלה מפני שאלוקים יתברך הוא הכול וכל יכול ואם יש אדון בשמיים שהוא כל יכול, אני רוצה להיות הבן שלו. האמין באלוקים זה להאמין בעצמך. כי הרי הקיום שלך הוא בזכות מי שמקיים אותך . ומי שמעריך ומתמסר לאדונו, זוכה להיות עבד מסור . ועבד מסור יודע שהמלך מגן עליו. גם בעיתות של צרות דווקא אז צריך להתחזק ולהאמין. יגיד אטאיסט שאנחנו אדונים לעצמינו ושהיקום מתקיים מחוקים פיזיקליים, ובני אדם הם תהליך של ברירה טבעית ושעברו מילאדי שנים עד שהאדם קיבל את עליונותו בעולם הזה. והחזק שורד, זאת הייתה האמונה של הצורר הגרמני העמלקי, שישרף בגיהנום. אמונתו של העמלקי הזה שבטבע, החזק שורד ולכן מוצדק להשמיד את היהודי שמייצג את קיומו של האל . השואה הייתה הטרגדיה הכי גדולה שהייתה אי פעם לעם היהודי שסבל רבות במהלך ההסטוריה. וחלק מהקורבנות התקררה אמונתם בשם . וזאת הייתה המטרה של עמלק לקרר את אמונתם של בני ישראל. מדוע פרעה רצה להשמיד את היהודים והמן והנשיא האירני מה בנוכחות של היהודי כל כך מקומם את מי שאינו יהודי, הסיבה

שהם גאים כלכך בעצמם שלא רוצים לחלוק את "יצירת האומנות" שלהם עם מישהו אחר.
כל מי שגאה בעצמו, שונא ליטול קרדיט על "מושלמותו" יחד עם משהו חיצוני.
ורק היהודי שמאמין, יודע שכל הכוח שלו נובע מאת השם.
וחשוב להיצמד לאמונה בזמנים הכי קשים, כי רק זה יעביר את הגאווה מהעולם.
הגאווה היא קליפה חיצונית טומאה,
האמונה דורשת לאמץ את הלב.
"חזק ואמץ וקווה אל השם" להתחזק

.
אי אפשר להגיד אני מאמין וזהו צריך להישאר איתן נוכח הגאווה העמלקית שהיהודי הוא נחות ושהוא חלש.
צריך להתייבב אל מול גוליית, באמונה.
ככל שתנסה להכיר את יוצרך, תתחיל להבין מי אתה באמת.
ואם מי שברא אותך הוא כליל השלמות יכול להיות שאתה יציר בריאה גם ניכר בתכונות טובות.
מי שמנסה להכיר את עצמו ומוציא את הבורא מהמשוואה הזאת

.
יתיחס לקיומו רק ע"פ מדד פיזיקלי.
כוח ידי ועצמותי.
הצורך הגרמני כמו המן כמו רבים קינאו בסתר ליבם בעם היהודי, כי בתוך תוכם הם היו רוצים להיוולד פחות אכזריים והם מתרתחים לנוח גילוי חמלה.
ובקנאתם כמו קין רוצים להשמיד את אחיהם, שקין והבל הם אחים.
אבל בקין הייתה קנאה ואכזריות.

קנאה בטוב ליבו של הבל .
 שטוב הלב הזה קיבל עדיפות מצד אלוהים .
 וכמה מוזר שקין אכן האמין באלוקים .
 אבל כאב לו לראות את אחיו שליו וטוב לבב , בעיניי אנשים
 אכזריים זה סימן לחולשה .
 עמלק הוא אכזריות בהתגלמותה ,
 ולכן יש צורך להכרית את עמלק הפנימי שיש לבן אדם , ובשביל זה
 צריך להתחזק ולהתאמץ ולקוות אל השם .
 הנחש עיוור הוא מנחש ולא רואה , הוא משלח לשונו כדי לראות
 היכן נמצא טרפו .
 הוא עיוור לטוב , ומקנא במי שרואה את הטוב .
 הוא רואה רק תכונות שליליות של פחד , קנאה סכסוך זה העפר
 שהוא אוכל , העפר המטומא שהאדם נטמן בעפר כאשר הגוף מת .
 זה העפר שמציע את עצמו לכל אדם בעת יבוא יומו .
 אותו עפר הוא מה שמקיים את הנחש . אין בוא שום התעלות
 רוחנית
 פרט לליגולוג וקלס והעמת פנים .
 הנחש יכיש גם לא מצורך רעב , הוא כועס ומקנא כל ימי חייו
 ולעולם לא ידע אהבה וחמלה .
 כי הוא עיוור לטוב .
 ומי שליבו טוב בקירבו יודע מה זאת אהבה ואהבת השם .
 כדי לברוח מהנחש צריך להרוג אותו
 הנחש הוא החיה הכי מפחידה שקיימת .
 .
 והוא מודע לזה ולכן אין בו פחד .
 אף אחד לא רוצה להתייצב נגד נחש .
 שכדי להתייצב נגדו צריך להכיר אותו ולדעת איך להכריתו
 מהראש ולא מהזנב .

ולוכד מיומן יידע לתפוס אותו בנקודות התורפה שיש לו ולכלל נחש
 יש נקודות תורפה.
 הנחש הוא שקרן ואומרים שלשקר אין רגליים
 כך הנחש איבד את רגליו מגן העדן.
 וכשאדם סולק גם הנחש סולק .
 אבל הנחש יודע שהאדם יכול להגיע לגן העדן וכול מטרתו היא
 לסלק אותו משם .
 ולהחטיא אותו כי זהו עפר לחמו.
 וצריך להכיר את הנחש כי אדם צריך להכיר את אויבו. ו.גן
 עדן נמצא בשמיים, והנחש אינו מסוגל להתרומם מהעפר.
 עכשיו שהכרנו את הנחש בוא ננסה להימנע ממנו כי מי שפוגש
 נחש נמצא בסכנה קיומית .
 והמפגש הוא הדבר הכי מפחיד שקיים לו לאדם .
 ונתפלל לשם שלא נתייצב מול נחש או מול לשון הרע של לשונו
 המשתלחת .
 שלשון רעה זהו ארס שהנסיוב שלה מורכב מאותו ארס, כדי
 להילחם בלשון הרע יש לדבר רעה על מי שדיבר .
 וכך לנטרל את הארס שלו.
 ולכן יש להוקיע את בעל הלשון הרע ולהשתלח בו חזרה.
 ועמלק הוא נחש .
 ולכן צריך להכרית את העמלק שהוא הפחד והספק .
 וצריך להתחזק באמונה.
 ואסור להתעסק כל הזמן בנחשים ולחשים כי משם בה כישוף
 שהוא כישוף וכל מי שמכסף לארסו של הנחש יהפוך למכשף .
 ומה עושה מכשף מנסה לגבור על כוחות הטבע ולהיות עליון מעל
 לאמונה באל כישוף הוא אמונה בעפר ובארס הנחשים.

ומכאן שכדי להתרחק כמה שיותר מהנחש יש למלא את הגוף באמונה ולהתחזק בה למרות שנראה כאילו הנחשים מתגברים וצריך לדעת בשורה התחתונה שאלוקים ברא גם את הנחש. והנחש לא יעשה שום דבר שאלוקים לא מרשה לו . וכאן הפרדוקס הכי גדול בעולם, כיצד השם יתברך מאפשר את קיומו של הנחש. ואת התנהגותו הרעה. התשובה כנראה שהבריא ככל שהיא מופלאה צריכה להחיל בתוכה גם את הנחש ואין דבר בטבע שאין לו משמעות ותפקיד בעולם.

אז איך נהיים דתיים?
שאלת השאלות, כנראה שלא ניתן לקום בוקר אחד להניח ציצית כיפה להתפלל ולקיים מצוות.
צריך לסגל הרגלים.
להתאמן מלשון אמונה.
אבל קודם צריך להתגרש .
ממי ?
מהשטן .
להגיד לו היי אני מעוניין לזנוח את הדרך הרעה שלי . השטנית שלי בתקווה להשתנות .
השטן לא ממחר לתת גט. הוא רוצה שלום בית.
מה הוא עושה ? מזמן לך עוד פיתויים, עוד תאוריות על חיים אחרים בלתי אפשריים, מפחיד אותך שטיפול בלעדיו.
אבל מי שעקשן בסופו של דבר אם יתפלל לשם יתברך יוכל להתגרש.
ועכשיו אתה גרוש , מרגיש הקלה נכון, משהו השתנה, קצת חופש, מהול בעצב מלאכותי, עצב של גמילה מהתמכרויות שהשטן מילא אותך בהם .

ועתה צריך למצוא דרך חזרה חזרה מלשון חיזור. כדי להכנס לעולמה של תורה. צריך לחזר על הפתחים של אוהלה של תורה. לדבר בלשון מכובדת כיאה למלך מלכי המלאכים, לנסות לשכנע אותו שעזבת את הרע שאתה בתהליך גמילה. שאתה מוכן לפתוח דף חדש, שאתה שונא את מה שהיית ואוהב את מה שאתה רוצה להיות. ומה שאתה רוצה להיות הוא לחסות תח כנפיו של הנץ הגדול הוא מלך מלכי המלאכים.

והוא יקבל אותך אם תבוא אליו...רק תבוא גם אם באיחור גם מלוכלך וחולה, מכור וסוטה משוגע ומטורף. תגיע אליו גם בנשימה האחרונה. שכמעט התעלפת והקאת את כל הלכלוך שאכלת כל כך הרבה שנים, שהפך את הגוף שלך. לייצור מטורף מחמת הכעס, הפחד, התאוות שמחממות את הגוף ויש לו חוס מרוץ כיסופיים לתאוות הבשר. אז אתה שקורא את השורות הללו.

החלטת להתגרש מהשטן...עשית טוב, אל תפחד אח יקר. אלוהים הוא המפקד של השטן. והוא לא יתן לך ליפול לציפורניו כאשר אתה משווע לשם יתברך. ועכשיו את מחזר אחריי פתחה של תורה, עליך להשתנות וללמוד את מה שהשם יתברך רוצה לחנך אותך. ובשביל זה יש ספר הדרכה מושלם שנקרא תורה. התורה הקדושה שיש לה 70 פנים וכול אחד זוכה לאהרות ותבונות רמזים וסודות.

להיכנס לאוהלה של תורה זה כמו להיכנס לחנות של סבונים ריחניים. אתה משתהה מהריחות הנפלאים אבל לא יודדע באיזה ריחלבחור, אלא אם תבדוק סבון סבון ותקרב אותו אל אפך.

אם עשית זאת אם היה ליבך אמיץ ועזבת את השטן.
 השם יתברך הוא המקלט היחידי שיגן עלייך.
 אם עזבת שטן בשביל שטן אחר.
 אז השטן הקודם יתנקם בך מכיוון שלא הלכת למקום שבו יתנו
 לך הגנה לאביך האמיתי שאוהב אותך .
 בגלל שהוא יודע מי אתה .
 כי הוא יצר אותך והוא יודע מתי אתה נצרך לנקביך, מתי אתה
 ממש עצוב, כועס או ברוח שטות .
 הוא מכיר את היצרים שלך . והוא נתן לך תרופת פלא שמרפאה
 כל מחלה והתרופה הזאת היא תורה מאשיי תור.
 מרבנים צדיקים, שעושים מסחר לשם שמיים, לא מתחנפים
 לאדם או מנסים לשדל אותו בהתחכמות
 לא מרבים בנשך, שמרוויחים עליך קופון כי הם מאמינים שהם
 "מסדרים אותך" כאילו אין דין ודיין למעלה.
 ומתחנפים לאדם כאילו האדם קובע משהו, איך גוש פלסטלינה
 יכול להחליט על הצורה שיהיה. הרי שברור שמי שיקבע את
 צורתו הוא האדם הלש אותו.
 החגים והמצוות והתורה, לשם צריך לברוח והשם יתברך יתקן
 אותך וייתן לך מזור לכל צמא ייתן מיים לכל רעב ייתן אוכל.
 רק עלייך להפסיק לשמוע, ספקנויות, ספק זה עמלק .
 ספק הוא החטא הכי חמור.
 ומדוע.....
 שספק הופך את האמונה שלך למשחק רולטה רחמנה לצלן.
 שברולטה יש אפשרות להרוויח זהו ספק.
 בואו נאמין בשם אולי זה יצליח לנו.
 ספק זה עמלק והיטלך יימח שמו היה עמלקי.
 שכן, הוא החדיר ספק ליהודים, ולי בתור נכד של ניצולה באשוויץ
 מתחנן לשם יתברך לא לחיות שבריר של שנייה בספק .

מה שהיה בשואה הוא הדבר הנורא מכל שיכול לקרות ליהודי אבל אל תתן לזה לשבור את הנפש שלך במחשבה שאם להם להוריינו לא עזר השם יתברך, אז גם לנו הוא לא יעזור, זוהי טעות גמורה ועל זה מבסס השטן את כל המאמצים.

מדוע מתו באשוויץ 6 מיליון יהודים ילדים זקנים נשים ותף התשובה היא לא יודע. התשובה שלי היא אלוהים יודע ולשם התשובות.

רק הישמר לך לכבד את הקדוש ברוך הוא ובחיים לרגע אחד, אל תטיל בו ספק.

כי כשאתה נתין למלך הגדול אתה עושה מה שאתה מצווה ולא מפקפק על דברו.

ומה עושה מלך כדי לבדוק אם נתיניו מאמינים בו ונאמנים לו. הוא שם להם ניסיונות רוקם ניסיונות ובידיונות.

ומראה לאדם כל מיני פאנטזיות.

ופיתויים ובוחן האם יש בו רוח ליצנות ושטות אם גאווה מקוללת או שחצנות.

או רדיפת כבוד ותאווה או קינאה שמתבססת על שקר, למה לו יש ולי אין.

והתשובה היא שלו יש ולך ותחריש ולא תוסיך לבחוש בדבר.

מזל טוב השטן נתן לך גט מכוח זה שהשם הכריח אותו.

חיזרת אחריי השם יתברך ?

דיברת בכבוד הבטחתה להשתנות. עשית דברים כדי להתקרב.

מזל טוב התארסת למלך הכבוד וארשתיך לי לעולם) והנה יום החתונה הוא התורה והמצוות, ואתה מתלבש בהם.

לשאת חן בעניי הבורא, ומאפר את עצמך שלא ימצא בך פגם.

מסתיר את החסרונות ומבליט את הייתרונות.

ברוכים הבאים לחתונה שלך. שים כיפה תניח תפילין ציצית שבת כשרות, צומים, מה שניתן.

יהודי לא יוכל להתחתן ללא כתובה.
 והכתובה שלך לשם הם התפילות שלך והרצון שלך לקיים אהבת
 הבורא יתברך.
 והנה התחתנת עם הקדוש ברוך הוא עכשיו אחריי ליל
 החתונה הבלתי נשכח אתה נכנס לירח דבש, זמן חסד .
 אתה תקיים את המצוות בחדווה ואהבה תהייה מאושר מכל
 פיסת מידע ומצווה.
 וכעבור חודש של ירח הדבש תתחיל להתרגל לחיים האמיתיים,
 שלא הכל הולך בקלות ויש עליות וירידות. כעסים פחדים עייפות
 ,ועוד דברים שהמציאות טופחת על פנייך.
 אבל
 ללאט לאט אתה מתחיל להכיר את עצמך בתוך אוהלה של תורה,
 וככל שתמעיך בה תהייה יותר חופשי.
 כן...ככל שתהייה יותר כבול לתורה תהייה יותר חופשי.
 וכל שינוי מידה קטן שבקטנין הוא דבר גדול אצלו.

הזורעים בדמעה

הלומדים תורה בעמל יקצרו בשמחה.
 מחשבה
 אדם נמצא בהמון סוגי מחשבות .
 יש כאלה שמכנים זאת באנגלית zone
 קטנות מוחין וגדלות מוחין.
 אדם הוא כמו עכבר במבוך, לו
 היה מביט על המבוך מלמעלה
 ודאי היה רואה היכן הוא נמצא שזה גדלות מוחין.
 אבל לרוב אדם נמצא במבוך.
 מנסה למצוא את דרכו בחיים.
 כשאדם חושב שהחיים הם כמו שהם .

זה כמו לאמר שאין יציאה מהמבוך.
 כאשר יש ועוד אין .
 כי אם היה זוכה לאמונה בקדוש ברוך הוא.
 ולהבין שהכל בהשגחה והבא לטהר מסייעין לו.
 וחלילה הבא לדבר עבירה פותחין לו.
 חשוב לצאת מהמבוך המחשבתי .
 יש בחיים יותר מסתם מגבלות . של זמן , טרחה, ממון,
 בריאות, קשיים .
 בתקופה שלנו אנחנו נוטים להתבלבל כאילו אין בורא
 לעולם וזאת מכיוון שכל הזמן יש לנו הסחות דעת.
 ואנחנו חושבים שהצעצועים הניידים הם תכלית האדם.
 לעומת זאת בתקופה מודרנית של היום, אנחנו מוצפים
 בשני מלחמות הטוב נגד מלכות הרשע.
 מלכות הרשע היא האתרים הזדוניים, ליצנות וכפירות.
 מצד שני הטכנולוגיה מביאה עמה נגישות לתכנים תורניים
 בכמות בלתי נדלת.
 עושה רושם שדווקא בעת הזאת של מגפת הקורונה
 אנו מתחילים לראות שהעם מתאחד שוב .
 אנשים סולדים מהרע... וסוף סוף, לומדים לקבל את
 השונה.
 כי כל אדם נברא בצלם אלוקים... כל אדם .
 וכולנו חומר ביד היוצר.
 והנשמה היא לפיקדון.
 והתחלית היא האמונה והתורה הקדושה.
 לכן המתגאה בליבו על הבריות כופר בעיקר.
 ואדם נמצא בעולם זה לתקן מידותיו
 וכל תיקון מידות הוא כמו קריעת ים סוף והעבודה היא
 קשה. ומיגעת. ואין דבר טוב בא בלי ייסורים.

התורה האמונה ישראל החברות.
 יגעת ומצאת תאמין.
 הזורעים בדמעה...מי שבוכה ומתפלל לשם יתברך .
 זוכה לתיקון מידותיו.
 סוף דבר הכל נשמע ואת האלוקים יירא כי זה כל האדם.
 הנשמה אלוקית ונצחית היא, והגוף הוא הבשר שמתכלה
 הגוף והנפש הארציים והנפש היא הדם.
 ובריאות הנפש באה מחולי בדם.
 זיהום בנפש הוא לראות תמונות אסורות ולהשחית את
 הגוף במעשי זימה.
 אדם שעמל בתורה צריך ללמוד בהתאם למדרגתו והכלי העדין
 אסור שיישבר .
 עמל במידתו. צריך לעבוד קשה לחזק את עצמו כדי ללמוד
 ולהפנים יותר את התורה ולשמוח בה.
 ואין שמחה גדולה מחידושי תורה.
 כל תפילה מרוממת את הנפש וטובה לנשמה.
 כמו אמירת קדיש לנשמה שיצאה לה מן העולם.
 וכמו ללמוד משנה. מאותיות נשמה .
 הבריאה היא עשיית סדר מהתוהו ווהוה ו ומי
 שעושה סדר הוא ממשיך לקיים את הבריאה.
 ועשיית סדר היא דבר ראשון במחשבה אם אדם יעשה סדר
 במחשבתו , הרי שהוא לוקח חלק בבריאה.
 כי לאדם יש יכולת חשיבה והמחשבה שוכנת בראשו ואין שתי
 מחשבות שמתקיימות בו זמנית בראשו של אדם .
 לכל אדם שני עיניים לראות וכל עין נשלטת ע"י אונה במוח.
 ומי שחולה בנפשו יש לו בלגן במחשבות שבראשו .
 וכואב לו שהרי הרע מצוי באי סדר ..

וכדי להתרפא ממחלת נפש צריך להחזיר את הסדר בראשו של
 אדם .
 ואמונה היא סדר הבריאה
 ואדם בריא מקורו בבריאה ומי שמקיים את הבריאה הוא בריא.
 כמו שהנחש עיוור לטוב.
 כל אמונה היא עיוורון לרע.
 כי איך אדם יראה רע כאשר הוא יודע שהכל לטובה.
 כי זאת האמת שהבורא יתברך ברא עולם ואמר "כי טוב"
 ולכן אדם מאמין לא יראה רע.
 ותהילים פותח ב :
 אשרי האיש שלא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד
 ובמושב ליצים לא ישב .
 מה זה אשרי אם לא אושר, ועצת רשעים היא לראות רע בעולם,
 ודרך חטאים וליצים.
 הם הליצנים שצוחקים על הצדיק ומזלזלים בטובו.
 כי אכן הכול טוב , ה כ ל ט ו ב
 והכל זה לטובה מפני שהכל בא ממנו יתברך
 ואין להתעסק יותר מידי בעולם הטמע שמה ידבוק בנו
 מהזוהמהזאת .
 ומה הוא טוב אם לא אמונה ועשיית טוב.
 הטוב הוא תכלית השם יתברך, שבחסדו נברא עולם, ותמיד
 צריך להודות לו על הכל
 ולהתפלל שלא יתייצבו מולינו נחשים וכל מיני רעות חס ושלו
 .
 ולהתחזק באמונה עד שיתחיל להבחין בטוב שלו ואיך שהכול
 לטובה גם אם המצב הוא לא נראה ככה.

וצריך להיות אמיתי איתו ולהתפלל שלא תבוא עליינו ניסיונות
שבסך הכול באות לטובה אבל עדיף שיבואו מתוך שמחה ואהבה
ולא ניסיונות של חולי וסכנה.
כי לתקן אדם יש שני דרכים.
מחלות וקשיים או....שמחה
וצחוק אז מה עדיף התשובה
ברורה.

והלוואי שנדע לשמוח ולצחוק כל הזמן גם שקשה .
ואשה טובה, ואוכל טוב ודירה נאה ואורחים טובים וככל שמקיף
אדם את עצמו בטוב כך הוא מאושר יותר .
ומי שהשם מנסה אותו יתפלל שהכול יהיה לשמחה ושנשמח
ונצחק בשם השם .
ואף אדם לא חסין מלשון הרע, רק המלאכים הטובים .
אבל האדם חלק ממזונו יוצא מין העפר ולא כמו המן שירד
מהשמיים .
כדי לקיים הנשמה בגוף אדם צריך לאכול מזון ארצי ולפרק אותו
לאנרגייה...ולפסולת מגופו.
ויש כאלה רוחניים שלא אוכלים הרבה, אכן הם מתחברים
לרוחניות אבל לא מקיימים את יעודו של הגוף לאכול כדי
להתקיים. ולחסן את הגוף שלהם...
וכדי להיות מאושר ושמח על האדם להשביע את רעבו ולשתות גם
מיין.

ואינו צריך להתנזר ממה שהתורה מתירה לו.

מחשבות

אדם הוא היכן שהמחשבה שלו, אם רצונך להטיב מקומך
עליך להטיב מחשבותיך.
עליך לברר פסולת מחשבתית ולהוציא ממנה מחשבות טובות.

מחשבה אחת יש בראש תמיד ולכן יש לסלק מחשבות רעות באמצעות תפילה.

כי רק ע"י תפילה לבורא יתברך, ניתן לסלק מחשב רעה בראשך .

וכל שיקדים לסלקה כך ייטב לו.

ולעיתים איננו מצליחים לזהות מחשבה רעה שמתחפשת למחשבה טובה.

כגון מחשבה שבאה לאיש ישר ומחמיאה לו שהוא צדיק וישר אבל מה שמצוי בה זה מידת גאווה.

ומחשבות שונות יודעות להתחפש הייטב.

ויש לברור אותם היטב כמו הקמח שמנפים .

ותאמינו לאדם שברר מחשבתו במשך 20 שנים של אמונה ונלחם בנחש

שעוברים את הגלים הגבוהים בסוף הים שקט יותר .

וצריך להקפיד בכל מחשבה , בכל רגע שמע לא חודרת לה מחשבה רעה, שחס ושלום לא תקרר את האמונה.

וצריך להאחז בה כמו בגלגל הצלה בעת סערה.

וחיבור זה אני כותב לאנשים שנמצאים בלב הסערה הזאת כדי שלא יחו את מה שאני חוויתי.

ובזכות האמונה אני מצליח לחיות יום ביומו.

ובידיע שמכל חטא ופשע אפשר לכסות ע"י חזרה לאמונה ותיקון הנשמה.

כי כל מה שבא לטוב הוא בא .

ומידות רעות מביאות למחשבות רעות ומחשבה רעה יכולה להרוס מגדל ענקי של מחשבות ומעשים טובים .

ולכן חשוב לסנן את המחשבות בקפידה ואם מחשבה רעה מסתננת לסלקה מיד .

ולא לפחד לבנות בגלל החשש שהכל יהרס.

וחשוב להודות על האמת ולקחת אחריות .
 כי האמת היא ההיפך מהשקר של הנחש.
 ולהודות נובע מהמילה תודה שהיא תודה על הכל ותודה
 שלמדתימה היא דרך לא טובה .
 ולכן חשוב להודות תמיד .
 בכל רגע נתון נערך משפט על אדם והמחשבות לפעמים
 שנשמעות במחשבתו הם לפעמים לזכותו ולפעמים לרעתו.
 מצב זה בא לרוב לדון אותו לזכות או לחובה.
 כי האמת היא חשובה למעלה.
 ועם ימצא בעצמו מחשבות טובות על עצמו יסלק את כף החובה
 ממנו,
 כי מחשבה טובה היא סניגור טוב וההיפך היא קטגור.
 וכמו שבאים בדברים עם שופט שהוא אדם .
 כך אפשר לבוא למלך מלכי המלכים ולשפוך לפניו את הלב
 ולרצות אותו בדברים.
 ואולי ימחל לך.
 כי הכול שלו יתברך וגם נשמתך וגופך.
 ותמיד ניתן למחוק משהו לא טוב ולתקן אותו לשם מחשבה
 טובה.
 ומידה טובה והכי טוב לשמוח ולצחוק, למרות שיש אנשים שאינם
 מורגלים לכך.
 ועליהם לעמוד יותר בעניין סינון המחשבות.
 ומי שמשמח עצמו משמח את בוראו.
 ולא צריך לפחד לשמוח שהדבר מאוד חשוב לשם יתברך.
 ולשמוח זה לא קשה בכלל, בטח תימצא לך משהו שתוכל לחייך
 ולשמח את נפשך .
 למשל תחשוב על מאכל טוב על בת זוגך על משהו טוב שקרה לך

...

וככל שתימצא כמה מזל יש לך, ככה תוכל לשמוח.
והידיעה שאלוקים רוצה שתשמח היא שלעצמה משמחת נורא, אז
אל תפחד לשמוח.

אמונה

אמונה היא יותר יקרה מיהלום ונחוצה יותר מן האויר
שאנו נושמים.

ההבדל בין אדם לחיה הוא האמונה בלבד.

וזה מה שמייחד את האדם מן הבהמה, אדם ללא אמונה הוא
אינו בהמה חס ושלווה אבל משהו יחסר לו בהנאתו בחיים, והוא
יחנה מחיים בהמתיים ללא הכרת תודה לבורא
כדי לקחת מזון משכן עליך להחזיר את הכלי אם רצונך ללוות
ממנו אוכל בפעם הבאה.

ולהגיד תודה הרי זה מין הנימוס.

ובשביל זה לאדם יש פה בשביל להודות על מה שנכנס לפיו וגם על
מה שיוצא מפיו.

וספר תהילים ה'וא ספר שאומר תודה לאלוקים ..

אז איזה דבר יותר חשוב מזה?

מחשבה לא טובה על אדם היא בעצם הקפדה עליו ויוצרת שני
קטגוריות אחד עליו נחשבה מחשבה לא טובה וגם על זה שחשב
את המחשבה הזאת.

ולכן יזהר אדם במחשבותיו וכתוב בעשר דיברות: "לא תחמוד:
ומתי יש לאדם מחשבות רעות על חבריו רק שהוא חומד מה
ששלהם.

וקשה מאוד להימנע מכך, כי בחיים כל אחד מקבל את מה שהוא
ראוי לו, כדי לסלק מחשבה לא טובה בראשו יסלק אותה ע"י
פסוק קדוש מהמקורות.

והוא ימלא את ראשך, ואז יתפנה לך מקום למחשבות טובות.
מחשבה טובה מביאה התנהגות טובה ולב טוב.

מחשבות טובות הן ממיסות את הלב, ואי אפשר לעשות מצוות בלב רע,
 עם רשע רוצא לעשות מצוות דבר ראשון עליו להתחיל לחשוב
 מחשבות טובות ויתפלל לאלוקים שייתן בו מחשבות טובות ולב
 טוב.
 לפעמים עשיית מצווה אפילו בלב רע, גם היא חוצבת בליבו של
 אדם .
 ורשע שרוצה לחזור בתשובה, מחכה לו דרך ארוכה של
 עבודהפנימית...
 וזיכוד הנשמה.
 אבל אין מה להתייאש, ברגע שאדם רשע רוצה לחזור בתשובה
 פותחים לו שעריי שמיים ומסייעים בידו לעשות זאת .
 *** במקורות מסופר על בחור שחטא בכל עוון ורע...וכשאחת
 השלוחות בישרה לו שהוא בעצם רשע ששבוי ברשתו, פרץ בבכי
 עד שיצאה נשמתו.
 כשעלה לשמיים קיבלו אותו וקראו לו כבוד הרב. ללמדינו שאפשר
 להיות אדם טוב גם בין רגע.
 אבל לרוב השטן לא משחרר שבויים כל כך בקלות הוא רוצה
 משהו בתמורה ומנסה לעצור את מי שמנסה לברוח ממנו .

אבל השם יתברך אוסף את אלה שרוצים להשתנות והוא מחלצם
 מטרפיו של השטן.
שקרים של השטן
 בכל שקר יש גרעין של אמת , אחרת השקר הוא מופרך .
 הנחש בגן עדן אמר לחוה שאלוהים אסר להם לגעת בפרי בשעה
 שהשם רק ציווה לא לאוכלו.

שרה אימנו נפתרה מצער כאשר השטן שיקר לה ואמר לה שיצחק
 הוקרב לעולה
 השטן משקר אותך ומפתה אותך למעשים ומחשבות לא טובות
 .
 והוא לא מרפה, הוא משול לזבוב שלא מרפה וחוזר שוב ושוב
 אפילו שמנסים לגרש אותו.
 פעם אחת התגברתי?! הוא ישוב בשקר אחר להכשיל אותך.
 הוא נקרא בעל דבר, כי יש לו תמיד דברים שיקריים להציע לך.
 וכמו כל סוחר סמים, הוא יתן לך מתנת חינוך וכשתהיה כבר תלוי
 בו הוא יעלה את המחיר בידיעה שאתה בכיס שלו ושאתה נמצע
 בכיס של השטן מצבו נורא ואיום.
 ועליו לתקן איפה שקילקל .
 וטוב לאדם קיצוני ברעה שיקצין בטובה, כי עץ עקום
 מיישרים ע"י כך שמעקמים אותו לצד השני.
 אדם קיצוני הוא לא צפוי ויכול להיות שיפנה תמיד לצד זה או
 אחר.
 אבל חשוב להציל את נשמתו שלא יאבד אותה לשטן.
 ומי שמוכר את עצמו לשטן, פעם בהבטחה גדולה ופעם בנוזל
 עדשים .
 ומי שעושה עסקה עם השטן , לעולם יצא בידו התחתונה
 מפני שהשטן הוא שקרן ועיוור לאמת .
 ולהתמכר למשהו רע השורש של המילה להתמכר הוא מ.כ.ר.
 הווה אומר מוכר נשמתו לשטן.
 ולא נכון לדעתי לאמר שהאמת והצדק הם עיוורים לדעתי הם כל
 התכלית.
 כמו התכלית שמכסה אותנו בשמיים .
 חזרה בתשובה
 לא בשמיים היא קרוב אל ליבך.

גם דרך ארוכה מתחילה בשלב אחד.
וגם טירונים בצבא שמתגייסים דבר ראשון נותנים להם נשק .
חזרה בתשובה היא קרובה כל כך אליך שהיא מצוייה בל ובלבך.
ברגע זה אתה יכול להשתנות.
כמו שבתוכנה נותנים לך 30 ימי התנסות .
כך אדם שמעוניין לשפר את עצמו מקבל תקופת חסד ,
בלי להכשילו...כדי שיטעם מטובו של הטוב וימנע מתאוות הבשר
למינות וכפירה.
אחרי תקופת החסד הוא כבר מספיק מגובש כדי להתחיל את
המלחמה עם השטן .
וגם אחרי תקופת החסד השם יתברך מחזק אותו ומעודד אותו
וכך זה נמשך עד צאתו של האדם מן העולם .
ובצאת הנשמה לעולם של דין, תישאל האם שיפרת את עצמך ואת
מחשבותיך במשקל המאזניים
יבדקו אם אתה אדם יותר טוב או נוטה לרשע
, ולכל דבר יש תיקון.
והכל זה לטובה וייסורים וצומות ממרקים את הרע
,ואדם שסובל צריך להתפלל בלב שבור ונדכה,
וכל אחד שסובל יודע בדיוק במה חטה ופשע...כאשר ינבור
במעשיו.
כמו נורית הזהרה שמראה לך בדיוק איפה הבעיה שלך.
חפש את הנורה האדומה הזאת שבך .
כי היא התיקון שלך ועיקר העבודה שלך.
ותמיד תנסה לשכנע את האדון שלך את אלוקים כמה אתה הולך
ומשתפר וכמה את מבטיח להשתפר .
ותיזהר לא לנדור משהו שלא תוכל לעמוד בו.
ואוי לך אם תעליב את התורה הקדושה ולכל דבר יש תשובה
ותיקון עד הגרוע שבגרועים.

והכל כדי לתקן עולם מעוות כאן בכדור הארץ הבית שלנו, עולם שנברא בשביל האדם, שיקיים בוא מצוות ומעשים טובים בין אדם לחברו כשם שדואגים לאיכות הסביבה. וננסה לא לחמוד, עד כמה שזה קשה. ואין כמו איש שמנצח את היצר וכובש את ליבו הנצורה בחומה. כי על זה עומד העולם. ובית נטוש סופו להיחרב.

תפילה

התפילה היא הפטילית של הנר, לולי התפילה היתה האש ניכבת

מכיוון שהאש אוחזת בפטיליה,

כך תפילה היא האש לאמונה.

אי אפשר לפתוח דלת בלי להתפלל שהיא תיפתח.

מה שמחזק את הלב זאת התפילה והיא הנסיון היחידי שיש לאדם נגד ארס הנחש.

כי בתפילה מתגלעים יחסי הכוחות בין שמיים וארץ, בין בורא עולם ובין האדם המתפלל, אמונה=תפילה, תפילה=אמונה. התפלה בורר בין התפל לעיקר, בין החטאים למצוות, בין תאוה לצדקה בין מוות לחיים בין הרס לבניי ה בין חושך לאור בין מיצר לרוח.

התפילה היא בלב ישר, ולא עקום והשם יתברך בוחן לב וכליות ולא ניתן לשקר לו או להמציא לו המתלאות על מה יש להתפלל בעולם הזה ?

על הכול

גם על רצונות קטנים וגדולים בריאות אושר ושפע.

בעיקר תפילה להגברת האמונה וזה נחשב מאוד בבית דין של מעלה.

ואני תפילה שהספר הזה יעזור לאנשים מאשר לספק את גאוותי שקיימת , אבל אני מנסה.

להשאיר אחריי משהו שיש בו אמת ותבונה ובעצם יהיה תרופה שהוכיחה את עצמה לכל מי שסובל ממחשבות שוא, מחשוב זדוניות וטורדניות.

חולי בא מהמיל חול שהיא בעצם הפוכה לקודש.

בראות בה מהמילה בריאה.

שלכן התיקון של החולי הוא בקידוש , ותכלית הבריה.

ויש לקדש את האישא , לקדש שבת, ולקדש את התורה.

אני אמנם לא חובש כיפה ביומיום אבל בתוכי אני מנסה לשפר את עצמי...

לפעמים החוץ משנה אותנו ולרוב אנחנו משנים את החוץ.

ויגיע יום שבו כולם יראו את קדושתו, כל אחד ממקומו... וגם שפחה ראתה את חציית ים סוף.

בחיי נכנסתי למבוכים ולא ידעתי איך לצאת מהם... ואז גיליתי את התפילה והאמונה וכך חולחצתי מגל גדול שעמד לבלוע אותי.

והכול תודה לאלוהים.

תודה

תפילה היא קודם כול הכרת טובה, מפני שההכרה הזאת ההודיה הזאת מחזקת את האמונה שבעזרת השם אפשר להגשים חלומות וכסיפיות.

וכן מותר להתפלל על משאלות לב...

כי יש מי שיכול להגשימם ונסתרות הם דרכי השם .

הכרת תודה במחשבה מעשים ונגינה ושירה.

ודוד היה נעים זמירות ישראל וספר תהילים הוא ספר התודה. ונגינה והשירה נוגעים ללב השם יתברך, ולעיתים לב האדם נשבר משיר יפה שממלא את הנשמה.

ודרכם של שירים לחלחל אל לב כואב ודואב ומשם להעלות אות
במדרגות החשיבה.

ניגון הוא שובר את האבנים הגדולות ביותר שיש בלב.
וגם לב שבור וגם שמחה הם התפילה של האדם והדרך להירפה
מכל צרה וצוקה.

תודה לשם היא מקור כל הטוב שאדם יודע בדיוק מאיין מגיע
הטוב.

להיגמל

להיגמל מהמילה גמול שיש טובה בסופה

כמו התינוק שנגמל מחלב זה טוב.

להיגמל מהרגל רע זה דבר טוב שהוא משחרר אותך מהכבילות.
לא כל אחד יכול להיגמל מדברים חזקים אבל הדבר שעליו צריך
לתת את כל כובד הראש הוא להגימל. מלחמוד כי כל דבר משלו
הוא וכולנו באנו מאותו כור מחצבה.

וצריך לנסות בכל הכוח להיגמל מלחמוד... זה הרעל שהפיל את
קין.

את קורח ועוד אנשים מאמינים.

וצריך להתפלל על זה ביתר שאת .

תשובה

להאמין באלוהים זאת מתנה יקרה.

שלא דורשת ממך דבר חוץ מלכבד את הקדוש ברוך הוא.

לחזור בתשובה לא כולם יכולים פיזית ונפשית .

אבל להאמין באלוהים כל אחד יכול.

להתפלל אליו כל אחד יכול.

כדי לשפר את עצמי אני חייב להתחיל לעבוד , כי בזיעת אפיד
תאכל לחם .

והלחם הזה הוא לשפר את עצמי, כי אכן אלוהים דורש מאתנו
 להשתפר ולא לעמוד במקום.
 וכל מי שמשפר את דרכיו השם מסייע לו.
 אז תמשיכו לעשות דברים טובים...
 לעצמכם ולמשפחתכם ולחברכם.
 כי זאת התורה כולה
 אבל כל אחד בזמנו הוא, יש מתבגרים שיש בהם הורמונים
 ויצרים, שקשה להם וכל אחד וההתמכרויות שלו.
 אז למה לשבת על כיסא השנה ב
 ולהרביץ תורה ולהטיף מוסר, צפרדע עלובה שכמותי .
 כי אני לא מבטיח חיים שלווים ומאושרים תחת האמונה. אני לא
 מבטיח שושנים ופרחים.
 אבל צאו למלחמה כבר ותפסיקו לדבר אל האגו שלכם .
 אשרי הגבר אשר ייסרנו יה.
 כל דבר רע בחיינו הוא לטובה, חס ושלוש שלא נדע מצרות..
 המעבר מחוסר אמונה לאמונה....הוא כמו לידה מחדש.
 העולם נברא בשביל האדם.....
 צריך להיות עיוור כדי לא לראות זאת
 מה האינטרס של העץ להביא פירות)...V....עצי פרי)
 מה האינטרס – של הדבורה להביא דבש.
 של הפרה להביא חלב.....
 המצרך הכי יקר לאדם הוא החמצן שחייב לנשום בכל 5
 שניות...והאוויר אכן קיים בשפע(עננים)
 מצרך שני הוא המים (מפלים ונחלים) בלעדי מים לא יוכל לשרוד
 שבועיים ואכן יש הרבה מים...אך פחות מין האוויר
 מצרך שלישי- אוכל...ללא אוכל לא יוכל להחזיק מעמד בערך
 כחודש ימים(נמצא בשפע) בעבוד ה פחות מן המים .
 אדם צריך ויטמינים ומינרלים....קיים לא בכל המזונות.

אדם צריך ברזל ומתכת לעבודה)קיים אבל פחות)
אדם צריך דלק כדי להפעיל חשמל, מכוניות, מפעלים....קיים אך
יקר יותר ממזון ונמצא בפחות להשיגו.
זהב- הוא מצרך פחות נחוץ לאדם והוא בא לקישוט
הנשים...קיים אך לא בשפע כמו הדלק ומחירו יקר יותר
יהלומים-זהו המצרך היקר ביותר בכל העולם...הוא נדיר והאדם
נזקק לו כדי להציע נישואין...ליופי...ואכן האדם יכול להתקיים
בלעדיו.

אך מה הוא הדבר שיותר יקר מיהלומים והוא נמצא יותר בשפע
מן האויר ?????
אמונה.
יש אמונה פרימיטיבית.....
מה שלא רואים לא קיים
העולם נוצר מפיצוץ
האדם התפתח מן האמבות בתהליך ברירה טבעית.
הטכנולוגיה יותר טובה מן התורה.

האמונה בימינו זה כמו לטפס על קיר חלק...זה בלתי אפשרי
השטן מקרר את האמונה.....
בס"ד

שובו בנים לשם ו
לתורה שבלול
בגימטריה-הגיע קץ
העולם כה אמר השם .

ניתן ללמוד תורה מכל בעל חיים, אזי שניתן ללמוד תורה גם מהשבלול.
 השבלול דבק בענף עליו הוא נשען כל תקופת היובש.
 היהודי כמו השבלול דבק בשם יתברך כל תקופת הגלות ומוציא ראשו בגשם.
 ומה היא גשם, אם לא התורה.
 השבלול תמיד שואף להגיע לקצה העליון של ההענף.
 כך היהודי שואף למעלה.
 שבלול מתכנס בתוך עצמו בעת צרה....
 בעת צרה עושה היהודי חשבון נפש, ומתכנס בתוכו.
 צורת הבית של החילזון היא ספירלה שלא נגמרת - אין סוף
 השבלול הוא החיה החלשה ביותר ונתונה אך ורק בגשם שיירד.
 אל תראי תולעת יעקב
 עם ישראל משול לתולעת כי יש לה רק פה.
 אין לה שום כלי השרדותי חוץ מהכונניה. שהיא שואפת לאין סוף
 בדיוק כמו התורה ששואפת לאין סוף) שבעים פנים לתורה
 הקדושה)
 הספירלה היא כמו האור שנשאב לחור שחור
 וזהו כוחו של הרשע.
 ששואף לבלוע את האור.
 אבל השמש חזקה והאור שלה מאיר את כל הארץ. והיא משמשת אותו.
 שבלול ללא בית הוא לא מתקיים, כך בייתו של היהודי מצוי לו
 שיקיים מצוות השבת, נרות, חנוכיה, פסח ועוד. ...
 שבלול שמחכה לגשם יש בו אמונה שהגשם בוא יבוא ...
 כך היהודי מצפה לאורו של משיח ותורת ישראל תנצח... במלחמה
 נגד ההשתבללות, החור השחור.

מלכות הרשע, שתגיע אל סופה והאור אור התורה ינצח ויאיר לנו
כמו השמש המאירה את העולם.

שבולל בגימטרייה – הגיע קץ העולם.
ואולי יש פה דבר חיובי י- קץ זה הקץ שהעום קץ משנתו והנעלם
שנא העולם מתעורר לתשובה.
התנערי מעפר קומי, עורי עורי שיר דברי. כבוד השם עלייך נגלה.
ברלה ברלה צא החוצא. ...
הילדים ילדי בית רבן, שרים לברלה שיצא החוצה מן החושך אל
האור.
אז אולי קץ העולם הוא דווקא דבר חיובי.
שהנעלם הופך לגלוי.
קריאת שמע- חס וחלילה לא נקיים באהבה את אהבת השם
יתברך ולא יהיה מים.
ומים זה התורה הקדושה.
אם לא יהיה אהבת השם לא תהיה תורה. והועלם יחדל להתקיים
ועל שלוש דברים העולם עומד וללא התורה יחרב העולם.
ומצווה אור ותורה היא נר.

אהבה- אלוהים המלך ברא האדם
אהבה היא החלקיק האלוהי היא שמדביקה דבר למשנהו, ביום
בו לא תהיה אהבה חס ושלוש ייפרדו כל החומרים בעולם ושוב
יחזור לתוהו ובוהו

כי באהבה נברא העולם, באהבה בן אדם לאלוהיו.
 אהבה איש לאשתו אהבה לילדיו.
 הפרח אוהב את המים ואת השמש, החילוץ אוהב את הגשם, הדג
 אוהב את המים,
 וכך האדם אוהב את אלוהיו ובריאיתו.
 ומי שלא אוהב מפרק ומפריד את העולם, ותפוח רקוב אחד יכול
 להרוס את העולם.
 ראו את היטלר ימך שמו וזכרו.
 ששנא והביא הרס לעולם.
 ראו את דוד וצ"ל שבזכות אהבתו סלל את הדרך להקמת בית
 המקדש.
 שנאה באה מהמילה שוני, לאדם קשה לקבל את השני השונה.
 כמו מאכל חדש שלא שגור לחיך, אהבה
 היא למשהו מוכר ידוע וזכור לטוב.
 לב יכול לאהוב ולשנא אהבה היא אור שיוצר אור אין סופי ולכן
 אהבה היא אין סופית.
 כמו אש שמתלהבת.
 החושך גם אין לו סוף אם אין אור אבל אור אחד קטן- גיץ. יכול
 לעצור את כל החושך האין סופי
 וכן האש היא מגרשת חושך ואש מושכת את העין.
 והאיש והאישה יש בהם אש להבה של אהבה אין סופית אבל אש
 כמו אש יכולה גם לכלות את האהבה תלוי באיזה כיוון האש
 בוערת.
 צריך לתרגם אהבה למעשים, האימא חתולה מלקקת את גוריה
 ומרעיפה עליהם אהבה.
 אהבה היא לעשות דברים לשם האהבה ולכן היהודי, מוכיח לשם
 יתברך את אהבתו

ע"י קיום המצוות, תפילין מזוזה
ובשירה ובנגינה ו.....בתפילה.
יכול אדם להראות אהבתו לבריאה כשם שאישה מתקשטת לכבוד
בעלה.
והשם יתברך מראה לנו את אהבתו לאדם בכל גדולתה של
הבריאה אין מקום שהאדם יכול להביט ולא להבחין באהבה האין
סופית שאלוהים מרעיף על האדם .
ותלוי בראייה אדם צדיק יכול להבחין באהבתו של השם
בהתבוננות שלו
ואילו הרשע, לא מבחין בטוב וביופי.
ולכן לא מבחין באהבתו של אביו השם יתברך וילד שלא מכיר
באהבתו של אביו
סביר להניח שיהיה בו מן החסר - חסד.
ורשע יחדלו מרשעו כאשר יתחיל להבחין באהבתו של האל
זמן זמר, מנגינה , נועם
שלמה המלך ז"ל אמר כל דבר בעתו, לכל דבר זמן משלו.
להעביר את זמנינו בשירה ומנגינה.
מפני שהזמן קצוב ונגינה ושירה, מנעימים לנו את הזמן, כי בזמן
נגינה הזמן מתארך, (וסגולה)לדעת(לאריכות חיים היא הזמרה
והנגינה.
זמן מזמן, הזמנה לכל מיניי מתנות טובות ורעות השאלה אם
הכין את ליבו
כי אם הכין ליבו הזמן יזמן לו דברים טובים, והפוך.
הזמן נברא ביחד עם העולם -)היום הראשוןהיום
השביעי(הזמן הוא יחסי אמר איינשטיין , יחסי למה?
לצדיק יש כל עולם הזה וכל עולם הבא, כי צדיק הוא מעבר לזמן
. .
כי מחשבות טובות הן מעבר לזמן .

ותאווה היא מקצרת את הזמן, ולכן רוב התאוות מקצרות את
זמנינו ע"פ העולם המדחים הזה.
הזמן נולד בשביל בני האדם, ...
לעניות דעתי לא היה זמן לפני הבריאה.
והשמש והירח נולדו בשביל לחשב את זמנינו.
ואברהם אבינו היה מעל הזמן.
שהוא על מעל הכוכבים .
והנזם שאלה אותיות זמן עשוי מזהב שלא נפגע עם הזמן.
הזמן הוא שייך לאדם זוהי מתנתו של האל
, ויש זמן ארוך ויש זמן קצר , וכל מאורע יש
לו זמן שונה,
בבוקר הזם ן רץ מהר ובלילה הוא זוחל לאט
כלומר שזמן משתנה מתפיסתו של אדם לעולם
, רגע בעולם זה שווה לחיי נצח.
רגע של עולם הבא שווה כל הזמן על ארצנו.
כשנהנים הזמן מתקצר, כסובלים הזמן מתארך .
ציפייה מאריכה את הזמן, עצבנות מאריכה אותו וכו' וכו' זמן
הוא משאב אומרים הכלכלנים, זמן הוא כל רכושנו על העולם
הזה.
השם יתברך הוא מעל הזמן.
ואת השבוע הוא העניק לבין אדם .
האור נע בזמן.
ולכן האור הוא גשמי.
אבל יש אור נוסף שאין בו זמן וזהו האור השמור לצדיקים .
רשעים, שנה בגיהינום שהשם ישמרנו חס ושלוש .
בזמן מאוד מקודש לאדם, שחוגג יום הולדת, חגים.

האדם הראשון נתן לדוד את המתנה היקרה בתבל, זמן 70 שנה)
כל דבר בעתו אומר קהלת ואין חדש תחת השמש- שהשמש
היא מייצגת את הזמן לדוגמא שעו השמש .
כשאדם נפטר הוא מחזיר לשם יתברך את הזמן .
את הרכוש הכי יקר לו.....זמן של חסד
חברות היא משמרת את הזמן, ואילו שנאה מבזבזת אותו.
ולכן חבל לבזבז את הזמן בשנאה.
כי מי ששונא, שונא את הזמן שלו.
ומי שכועס מבזבז את הזמן שלו.
ומזמן לו אויבים והשני מזמן לו ידידים.
כי חברות מביאה לחברות.
זמן זהו זיכרונות יפים שחלפו להן, כי הזיכרונות הטובים נשארים
לעד, כמו שירה שנשארת לעד, ואין שירה יפה יותר משירתו
ונגינתו של דוד.
ספר התהילים.
לכן הגיעה הזמן לאהוב ומובטח שיהיה לכם אורח חיים וזמן טוב
.
ולא לכעוס או לקנא כי אז הזמן מתבזבז
כל אדם בעולם עשוי מגוף חומרי, מן האדמה, יש בו את אותם
חומרים ששיכים לאדמה.
אנחנו בס"ה כחומר ביד היוצר.
פלסטילינה....ניתן לעשות עם הפלסטילינה הזאת מה שרוצים.
לפתח כושר גופני, להגביר את הבריאות ע"י אכילה ותזונה
מבוקרת
אפשר גם להזיק לגוף ע"י אכילת מאכלים משמינים, סיגריות
סמים ועוד
הגוף הוא הדבר הפרטי שלנו, ואנחנו בוחרים את הבחירות שלנו.
אבל הנשמה....

זה כבר סיפור אחר, הנשמה היא אורחת,
 והיא שוכנת בגוף נאחזת כמו להבת אש על נר
 .
 הנשמה היא תכשיט שמופקד אצלינו לזמן קצר .
 זמן חייו של אדם כצל חולף.
 הנשמה הטהורה עוטפת אותנו ונאחזת בלב ובמוח וכל רמח
 איברים.
 הנשמה היא כולה אור טוב מאור הגנוז לצדיקיים
 האור שמופקד אצל השם יתברך.
 נשמה היא כאמור אורחת ולנו הזכות להתנהג עם אורח מכובד זה
 , באופן שנבחר והרשות נתונה.
 כשם שהחושך נברא עם האור , יש צל חשוך לנשמה. שנקרא
 קליפות חיצוניות שחונקות את הנשמה , ורוצות לכלות את
 הנשמה עד כלות.
 הקליפות החיצוניות הן מטעם השטן וחילו , ואילו הנשמה
 הטהורה היא אור של אושר ותפילה אהבה.
 ואילו הקליפות הן בדיוק ההפך מכך.
 וכמו הצל שדומה לנו באותה צורה כך גם כוחות הרוע דומות לנו.
 עלינו לצחצח את הנשמה המופקדת אצלינו , ולמרק אותה
 מכתמים .
 איך נגרמים כתמים צועים בנשמה.
 לשון הרע, עין רעה , לב רע.
 חונקים את הנשמה .
 מאכלות אסורות.
 סגידה לפסל.
 קנאה,תאוה וכבוד שמוציאים אדם מן העולם .
 איך מנקים אותה....
 תפילה תפילה ועוד תפילה.

שמירת המצוות
 אמונה לשון
 מדברת טוב עין
 טוב ה לב טוב.
 והכי חשוב לשמור שבת וללמוד תורה
 בריחה מן הרע.
 ספר תהילים נפתח בפסוק אשרי
 האיש שלא הלך בעצת רשעים . אי
 הליכה אחרי הרועה אפילו שעניינו
 זונים אחריהם.
 כי העין רואה והלב חומד.
 אז זאת הנוסחה.
 נשמע פשוט ?
 אז זהו שלא .
 לנחש יש תכסיסים ושיטות להחטיא את האדם ...
 לשונו המשתלחת היא מחניפה לאדם .
 הנחש הוא השטן שניזון מעפר.
 מהחומר, ואין בו נשמה ! !
 ולכן הוא מקנה באדם שיש בו נשמה ורוצה לטנף את נשמתו .
 ולהוכיח לשם יתברך שהאדם הוא בסך הכל בשר תאוותן ובזוי.
 הנחש לובש בגדים ותחפושות.
 והמלחמה עמו היא כמעט בלתי אפשרי .
 ובתורה מצויין שלימוד תורה הוא תבלין נגד הייצר.
 כי אמנם המצוות הן אור, ולימוד התורה הוא נר מאיר.
 אנחנו מצווים לדבר תורה ואהבת השם תמיד ובכל זמן.
 בשכבכה בקומך... וסיפרתם לבניך.
 חובה עלינו לאהוב את אלוקים .
 על ידי שנודה לו על כל הטוב שהוא משפיע עלינו.

הקל הגדול הגיבור והנורא שמלבדיו לא היה ולא יהיה.
ששומר עלינו מפני השטן

.
אפילו אם אנחנו נופלים ברשתו .
ומחלץ אותנו מהתלפיים של אותו נץ אכזרי.
ועל ידיי ההודיה והברכות
נמשוך שפע אוראדם לנשמה שלנו שמקורה כאמור מהאור של
אבותינו שעשו את הטוב בעיניי השם יתברך.
ובזכותם העולם שלנו עומד וקיים.
וזה ממש לא מובן באליו.
דור המבול בזמנו של נוח.
עשה רע מאוד בעיניי השם וכמעט נחרב העולם מכל וכל.
אבל איש אחד צדיק היה-נוח
שבזכותו אנחנו קיימים . דור
המבול חטא בעיקר בתאוה
ובניאוף.
נוח היה איש צדיק ותמים אבל לא מושלם .
בעצם מי כן ?
חוץ מהצדיקים הגדולים כמובן שהם התגלמות הטוב ובזכותם
אנחנו קיימים.
אבל צריך לדעת הנחש מחפש א=לבלוע את האור לא מעניין אותו
כתמים חשוכים .
ולכן הוא רודף דווקא בני תורה.
ואנשים שיש בהם טוב לב.
ככל שאדם מתחזק באמונה והולך בדרך טוב
ה כך מתגבר מולו השטן .
ומנסה להפילו בתירוצים והמתלאות .

לדוגמא הוא מייאש אותו שלשם יתברך, נמאס ממנו ולא רוצה בו יותר.
 ומאידך
 הוא מנסה לשתול באיש גאווה מדומה שהוא אדם צדיק וישר ומי יודע אולי המשיח.
 כדי לברוח מהשטן צריך לעסוק בתורה ולא לפרוש מהציבור להתפלל בציבור ולא להקפיד על אף אדם .
 השטן כאמור יש לו כלים
 חנופה, הפחדה, הדחה, שקר, פיתוי וייאוש.
 אמר רבי נחמן מברסלב זכרונו צדיק לברכה.
 אין יאוש בעולם .
 כי יאוש בא מן היגון ואהנחה.
 שהן נקבות השטן שמפילות ברשתן את כל מי שנופלת בעריות.
 והחלומות הארוטיים שרוחשים רע והמפתים הם מהן.
 למה אם כך בנוי העולם כך...מדוע לנחש יש אפשרות לעשות כרצונו.
 הכל קשור ללחם הבושה.
 שהנשמות הטהורות שנהנות מזיו השכינה.
 רצו לגמול טובה לשם יתברך.
 כי האדם שנברא היה לו הכול ולא היה לו רע בכלל והוא חייבעולם מושלם .
 הנחש קינא בו
 והנחש הוא ערום.
 כי להיות ערום זה תועבה.
 גם אדם הראשון היה ערום.
 אבל הוא לא התבייש בכך רק כאשר הוא אכל מעץ הדעת.
 וזהו לחם הבושה, הבושה שאנחנו ערומים.
 לחם הבושה שאנחנו רוצים להכיר תודה.

ולכן נברא עולם שלנו, עולם עם כוח משיכה כבד.
 עולם של יזע ועמל מכאוב בכי מחלות ומה לא רחמנא לנצלן.
 דווקא בעולמיינו יש את האפשרות הנפלאה והזכות
 לעבוד את השם יתברך להודות לא לעשות רוצונו, לשבח ולאהוב
 אותו.
 דווקא בעולם קשה כזה .
 בעולם של פיתויים ותאבות שאופפות אותנו מכל הכיוונים.
 והתאוה והכבוד והקנאה מוצים את האדם מן העולם.
 חטא עץ הדעת הביא את המוות, מוות של מיי מנוחות מוות של
 הכל מושלם, מוות של עונג צרוף.
 ולכן עם חטא הדעת שהאדם נתקף בבושה בערומתו בעוד שהשטן
 התהלך ערום בהנאה אפילו שידע בחוצפה שהיא נושאת בחובה.
 אז אנשים טובים, אתם נולדתם לעולם של מלחמה .
 תתעוררו.
 חוסר אמונה זה כמו להפסיק לנשום .
 לא נועדנו להיות עבדים של המכשיר האייפון ללא אמונה.
 אמונה זה אוויר לנשמה.
 ולהאמין בשם יתברך ולעשות רצונו בעולם הזה שהוא שורץ
 נחשים ורוחות רעות.
 זה בעצם התשלום של לחם הבושה.
 אז אל תאימינו לאנשים חסריי דעת.
 שמנסים להפוך אתכם לקופים, או חייזרים או השם יודע מה. ובעיקר
 אל תקלו ראש בהומור כי לפעמים הומור נהפך לליצנותוליצנות היא
 רוח רעה שבאה לאדם כשהו צוחק.
 ואז חס וחלילה הוא מתכחש לעיקר. וסופו להצטרף לחייל של
 השטן.
 שהוא ממציא הליצנות.

שהרי הליצן הראשון היה הנחש שאמר לחווה : מה אלוהים אסר
 עליכם לגעת בפרי תוך שהוא נוגע בפרי האסור.
 והאמת היא שהשם יתברך לא ציווה כך אלה אסר לא
 לאכול...ולכן יצא שהנחש שיקר.
 כל אדם צריך להתבונן בנחש ששוכן אצלו .
 ולראות מתי הוא מדבר לשון הרע מתי הוא משקר,חומד,מתאנף,
 רוצח,גנב,עובד אלילים.
 וכל מה שאסרה התורה הקדושה.
 צריך להילחם כדי לשרוד....
 זה עולם קשה: " בזיעת אפיק תאכל לחם...שזהו התשובה ללחם
 הבושה.
 ולאישא נאמר בעצב תלדי בנים.
 שכדי שיבואו דברים טובים ומאושרים עליה להתעצב ולכאוב.
 החיים זה לא פארק שעשויים.
 החיים מלאים בגלים אכזריים ששוצפים וקוצפים ורוצים לבלוע
 אותנו.
 נכון שקשה למצוא את אלוהים היום עם כל הטכנולוגיה
 המטופשת .
 צריך לשים לב שהטפל לא משתלט על העיקר.
 ומה השם רוצה מעימנו לאהוב אותו בכל נפשינו ובכל מאודיינו.
 פשוט לאהוב אותו ולא להמציא תירוצים למה לא .
 נכון שאבא לפעמים מרביץ לילד כמובן שזה לטובת הילד שיתחנך
 וילך בדרך ישרים.
 ואשרי האיש שלא הלך בעצת רשעים
 ולא ישב במושב ליצים .
 שהליצנות היא מקור הרע והיא הנשק הכי חזק של השטן.
 צריך להבדיל בין ליצנות כופרת לבין מילות שטותה ובדיחותה. ליצנות
 היא כפירה בעיקר...להראות כמה העולם הזה נעדר טובושכינה.

רצון לשכנע אנשים מאמינים שישבו מדרכם ומה עושה
 הסטאנפיסט הליצן מראה לך שבו לא נוגע הדבר.
 ונוגע בפרי האסור שהשם יתברך ציווה לא לגעת בו..
 אז הסטאנפיסט נוגע בו ומשוויץ אין אלוקים....
 אני מתייחס רק לליצנות ולא כאמור לבדיחותה ושטותה.
 דווקא בשמחה של בדיחות מתוך לב טוב של שירה ונגינה שמחה.
 זוהי מצווה, שהקדוש ברוך הוא, מבקש מאיתנו לעבוד אותו
 בשמחה.
 ויש שני עצב אחד שנקרא יגון ואנחה שהם אי ראיית הטוב.
 שלמולינו ה נחש עיוור לטוב, כשם שאור קטן מגרש חושך
 גדול.
 הנחש לא מסוגל להבין את הטוב למשל הבעל שאוהב את אשתו
 וילדיה את שכנו אימו אביו ואמו.
 הוא לא מצליח להבין מה זה שמחה, הוא יודע להתהולל זה
 בטוח.
 אבל עיוור לאהבה לרגש האהבה.
 אם אתה אין בדך רגש אהבה אתה צריך להתעורר לקחת את
 הגלולה שמציע לך השם ובחרת בחיים.
 אופי ניתן לשנות כדוגמת רבי עקיבה שהחל לחזור בתשובה בגיל
 40 כשצפה בנטיף מים חופר חור בסלע
 אני המחבר ביקר בהמון תחנות בחיים אלה, ולכן אני מחבר
 חיבור זה לעזור לאנשים להבין שהם לא נמצאים בעולם שבו צריך
 למלא את הצרכים הגופניים ותו לא .
 אלה להציל את הנשמה המשוועת לטוב ולאהבה.
 שהרשע לא חווה מעולם והוא עיוור לרגש האהבה ובז לו.
 אך אל תדאגו אנשים יקרים כל מלכות הרשעה תיעלם מהארץ
 ומהעולם בבוא יום. והם יתעורר ויבין שעם ישראל הוא עם אחד

שבזכות אבותינו יש לנו פרוטקציה ועלינו ללהיות דוגמא ואור
 לגויים ולבנות ירושלים.
 וכל לבנה בירושליים מתחילה בתוכיינו בליבינו.
 לב נה, לב כי לא בשמיים היא.
 בזה הרגע עכשיו, תאהב את אלוקיך ותבין שהכל נברא בשבילך
 ובשביל משפחתך.
 למען יאיריכון ימיד על פני האדמה.
 וגם יעריכו חייך שיהיה להם ערך.
 אז קרא שמע ישראל.
 שאדם ממליך את האלוקים למלך על כל היקום ומצווה על ליבו
 לאהוב את השם יתברך בכל מאודו.
 ואם אתה רוצה להצליח החיים ולהיות מאושר תתחיל להלחם
 ...על הלב שלך. תגרש את הנחש בקלות, תכניס אהבה בליבך והוא
 יברח.
 כי אהבה דורשת טיפוח
 והנחש רק רוצה למלא תאוה.
 לנחש יש צבא לא קטן ובו חיילים לא חשובים וגנרלים.
 גנרל הוא בן תורה שנשבה וסר מדרך האמת ועתה הוא מסיט נגד
 התורה הבריאה והבורא.
 חייל פשוט הוא מי שיש בו תאוה והוללות ואין בו לא חוכמה ולא
 אהבה.
 לגנרלים בצבא השטן יש חוכמה להרע.
 הם חכמים כמו שחקני שח מנוסים.
 אבל חכמה היא לא רגש, הם עוורים לאהבה כמה חכמה שלא
 תהיה להם.
 והאמת היא מגרשת את השקר, כי אמת יש רק אחת.
 ובעולם האמת אין שקר.

כי אמת היא אור בדיוק כמו האהבה ובתורה מוזכרת המילה
 "ידע" כאדם "אוהב"
 ועלינו לכתוב את אשר אנחנו חושבים כי אחרת מלכות הרשע
 תנצח חס ושלו.
 כי זה המאבק הכי נורא בדור הזה, שהכל זמין.
 וניתן לטנף את הנפש בתמונות ווידאו מטונף.
 מאידך ניתן באמצאות הטכנולוגיה לפנות לאפיקים חיוביים
 כדוגמת
 חיבור זה.
 וחייבים להלחם זאת השעה.
 כי הרשע מתגבר .
 אני לא נביא זעם, אני רק אדם שעבר הרבה בחיים שלו...וידוע
 שלא הכל מסתכם בסלפי ואינסטגרם .
 שכחנו לקרוא דברי מוסר ואמונה. שכחנו להודות לאלוקים.
 אנחנו סוגדים ליקום דמיוני.
 אפילו חמור יודע מי הבעלים שלו .
 חברים במלחמה הזאת כל חייל קטן הופך לגנרל.
 כי הנחש רוצה לטנף אותנו, בארס לשון הרע.
 הפחדות ושיטות שמצויות במרטפים חשוכים .
 מדוע יש רע עם השם שולט ביקום ובטבע מדוע הייתה שואה מדוע
 נחרב בית המקדש .
 הכל בגלל העמלק ימח שמוהצורר הגרמני גימטרייה שלו עמלק
 ללא אותיות הבורא.
 עמלק הוא השטן הכי גדול וחזק בעולם עמלק הוא ספק.
 כשבאדם נכנס ספק הוא מאבד אחיזה..
 כמו ללכת על גשר חבלים ברגע שנכנס בך ספק אתה קופא מאבד
 אחיזה ומחליק.
 לו ידעת שעליך להמשיך ללכת להביט ישר ולא להפרעות.

הנחש הנאצי שישרף באש הגיהנום.
הצליח לטעת ספק בקיומו של אלוקים כדי לא רק לחסל את
היהודי אלה לנצח את אלוקים חס ושלוס .
גם פרעה חשב שינצח את אלוקי ישראל .
אבל יש רק אמת אחת והיא שהשם יתברך צוחק על רשעים
שמרימים את החותם שלהם ומתנשאים על אחר .
עמלק ימח שמו הוא העם שנלחם בבני ישראל אחרי שהם קיבלו
תורה.
הם רצו לטעת ספק בעם ישראל שהם חזקים יותר מהטובה.
והמן העמלקי שרצה לאבד את היהודים....איבד עשתונותיו רק
משום שמורדכי היהודי לא רצה להשתחוות לו.
הלב הלב הלב.
תילחם על הלב שלך והזורעים בדמעה ברינה יקצרו.
לבכות לאלוקים זה טוב גם ילד קטן שבוכה מיד רץ להוריו.
ועל כל יהודי להצטרף למלחמה הזאת ולכל אחד יש כלים שנתן לו
השם יתברך כדי להצליח במלחמה הזאת .
כדוגמת בצלאל שהשם יתברך נתן לו כלים.
לא בשמיים היא ...בלב שלך.
לב טהור ברא לי אלוקים ורוח נכון חדש בקירבני י זוהי
תפילתו של דוד המלך נעים זמירות ישראל .
שמה שכתב הוא כמו מכתבי אהבה של אהוב את אהובתו.
אז תלחמו תכתבו, תצומו, תדליקו נרות, תברכו ברור שלא תצליחו
לעשות הכל ביום אחד ולא להלביש ולהתנקות ביום אחד.
לכל פצע יש זמן כדי להתראפות ואל תכבשו את הארץ במהירות
שלא תפלו טרף לחיות שיש בהם.
גם בין אדם שהולך למכון כושר לא יצא עם שרירים ביום הרשאון
ואולי בגלל זה קוראים לאמונה אמונה...כי צריך לאמן את הלב
הרבה כדי להשיגה.

ודוד המלך ז"ל היה מתחבה מתחת לשמיכה ומתפלל לשם יתברך

אז יש כאלה שרוקדים כאלה שצמים כאלה שמתפללים כאלה שקוראים שכותבים שצועקים הכול טוב הכל כשורה הכל למען המלחמה....

עורו משנתכםיש מלחמה.

ואמונה ביממינו היא הליכה על קיר חלק.

תגידו קדיש, מה שאתם יכולים תחתפו מצווה.

וגדולה עשיית מעשה טוב מכל עולם הבא ושעה

אחת בעולם הבא שווה לכל חיי עולם הזה.

כמה זמן חיי אדם 70-90 שנה, צריך להגשים את יעודיינו.

לתקן עולם במלכות שדי.

כל אחד כפי יכולתו נר, קטן ועוד נר קטן.

תפסיקו לדבר רעה על קיומו של האל. ותתחילו לחשוב מה עושים

כדי להכניס אהבה בליבינו וכל אחד כפי שאלוקים חנן אותו כל

אחד בכישרון שניחן בו.

ואל תחשבו שבגלל שאתם יודעים את התשובה עליכם לשמור

אותה לעצמיכן או שזה חיטא לדבר עלייה או לכתוב אותה, נהפוך

הוא.

עשו את דבר השם ועי כך תחזירו עטרה ליושנה.

תכבדו את התורה גם אם לא קראתם פסוק אחד .

תאכלו סופגניה ושירו בחנוכה תשאלו קושיות .

לאט לאט ננצח ונשוב להיות עם שנהנה מכל הטוב שאלוקים נתן

לנו.

וכמו שגרין פיס דואגים לעולם החומרי, אנחנו צריכים להציל את

העולם הרוחני.

המחשבה מובילה לדיבור ודיבור למעשה.

על כן צריך למגר את השטן עוד כשהו במחשבה ולהחליף את
 המחשבה השטנית במחשבה אחרת
 מפני שהשם יתברך ברא אותנו שרק מחשבה אחת יכולה
 להתקיים במחשבה של אדם בזמן נתון .
 מפני חטאתך רובץ נאמר לקין שרצח את אחיו אחרי שנתן לשטן
 פתח צר שיוכל להיכנס .
 יצר הרע משול לזבוב הוא שב ומטריד את האדם אפילו שהאדם
 מסלקו הוא לא נרתע ועדיין מטרידו .
 כל לשון הרע כאמור מכתימה את הנשמה . ומאכלות אסורות
 מטמטות את הלב .
 וכדי ליישר עץ עקום מושכים אותו לצד שני כלומר יש להרבות
 בלשון טובה, בעשייה טובה ואהבת חינוס באמת.
 ואיך מסלקים מחשבה רעה רק על ידי תפילה או פסוק מתפילה
 שכן מעט אור יגרש את החושך .

טבע- טובה בריאת עולם

הטבע נברא ביום שלישי
 פעמיים כי טוב...צור כל העולם, צייר כל העולם
 טבע, העולם נותן לאדם כל מה שהוא צריך לפי צריכתו
 וככלשירדים
 שלב נעשה יותר יקר :
 האדם צריך לנשום בכל 5 שניות- ולכן האוויר בעולם הוא עצום
 אדם צריך לשתות פעם ביום ולכן המים המתוקים הם עצומים
 אך פחות מן האוויר

האדם צריך לחם כל שלושה ימים, ולכן יש לחם בשפע, אבל פחות
מן המים....
עד המותרות שזהב הוא מצרך נדיר לאדם ויהלום עוד יותר
אבל.....
האמונה היא בחינם ואין סופית והיא הכי יקרה מהכלל.....וזהו
הפלא הגדול יותר של הטבע
כמה טוב לו לאדם שיש מי שדואג לו לצרכיו ולא מבקש דבר אלא
לאהבה והערכה על כל הטוב שהוא נותן לנו האם זה מובן מאיליו
שהעץ נותן לנו פירות, רהיטים, צל,
והדבורה דבש והפרה חלב...מי שישים לב יראה שבסופו של דבר
הכל נעשה למען האדם .
ואנחנו מפונקים יתר על המידה שוקעים
בהרגשת הגאווה המדומה, שהקדמה הטכנולוגית הופכת את
האדם לייצור עליון,
והטבע הוא סתם עוד דבר שמובן מאליו.
טכנולוגי ה-
אין חדש תחת השמש", קהלת "
חידושים והמצאות וכלום לא משתנה,
האדם לא יוסיף לחיות יותר מ 120
האישה בעצב תלד בזיעת אפך תאכל
לחם העונש שקיבלו, אדם חוה
והנחש.
תמיד יתקיימו בעולם הזה.
במקום, חרישת השדה עם שור, חורשים אותו עם אמצעי מיוחד
,זורעים קוצרים,
אין ארוחות חינם, מי שלא יעבוד לא יראה לחם.
רשת חברתית- שבת אחים גם יחד.

ברגע שהרשת החברתית , תהיה מאחדת ומלכדת....העם יתלכד מחדש .
 ברגע, שהאינטרנט, תהיה נקייה יותר העם יתלכד מחדש.
 ברגע שיפסקו הריכולים והגדיפות העם יהיה מאוחד יותר.
 הטכנולוגיה לא מנוגדת לתורה, אלה מפארת אותה .
 יש סיכוי לאחד את העולם ע"י הגלובליזציה.
 זימה ומינות תמיד היו קיימות .
 כך שאין האינטרנט מחדש דבר ,
 חכמי התורה העבירו תורה שבע"פ בלי להשתמש במחשב.
 מוחם היה אדיר....פי כמה מגאוני הדור שלנו.
 הם לא נדרשו לשום אמצעי טכנולוגי שיוביל אותם, אלה הם
 הובילו אותם.
 אין חדש תחת השמש

אור
 ויהי אור
 אנא השם יתברך שנזכה לשפע אור ותאיר בנו את נר הנשמה
 שבערת בנו באהבת השם .
 אור הוא טוב
 ויאמר אלוהים ויהי אור...וירא אלוהים את האור כי טוב ויבדל
 בין האור לבין החושך.
 האור הוא טוב.
 החושך לא טוב אלא רע
 המפץ הגדול הוא אור אין סופי שלא יחל להכיל אותו
 ואלוהים ברא את האור.
 אור לא מתקיים ללא חושך כשם שלא רואים כוכב מאיר באור
 יום.

רק השמש נראית באור יום...והיא המאור הגדול והירח והכוכבים הם המאורות הקטנים.

ושם את השמש והירח "למשלות" ואולי למשול משל .

השמש משולה לאלוהים והירח לאדם המושפע מאלוהים "אדם־ירא שמיים"

"ירא" בסיכול אותיות "ראי" ומה ראי עושה? מחזיר אור האדם מקבל אור מהשם, ומחזיר אותו ומהו אור אם לא אהבה.

ירא שמיים-אוהב את השם בכל מאודו

שמע ישראל...ואהבת את יי אלוהך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך

אין מלבדו יתברך ואהבה היא האור שבין השם ובין האדם .

אור השם הוא אין סופי וכך טובו שהוא משפיע את טובו על הכול.

וכשם שעין האדם מסתנוורת מהשמש כך אין האדם מסוגל להכיל את האור האלוהי.

שהוא אין סופי גם קרן אור ביקום היא אינה סופית.

אור הוא אמת-שכן הוא מראה את האמת

חושך הוא שקר...בחושך יש דמיונות שונים.

והשם אין לו דמיונות כי הוא אמת .

ולכן יצורי החושך הם דמיונות ולדמיון אין מקום להתקיים באור.

דמיונות נעלמים באור .

חלום הוא דמיוני והוא נעלם כשמתעוררים .

דמיון הוא שקר כי הוא לא אמת...דמיון הוא שקר והוא ריק כשם שהחלל הוא ריק והאמת לא מתקיימת ללא השקר אבל השקר מתקיים ללא האמת...השקר הוא קיים בחושך וחושך הוא העדר אור, והחושך הוא קיים והוא היה קיים אפילו לפני בריאת העולם.

והארץ הייתה תהו ובהו וחשך על פני תהום .
 החושך קיים תמיד ואינו צריך להיבראולכן כל יצורי החושך
 קיימים מאז ומתמיד .
 והאור מגרש את החושך ...
 כדי לגרש שטן יש להדליק אור ומהו אור ? אהבת השם...שהוא
 אמת והוא אחד ואין לו דמיון ותמונה.
 ממשלת השטן היא בחושך ואינה מסוגלת לסבול אור...והיא
 אינהרואה אותו היא עיוורת לאור כשם שהשקר עיוור לאמת ומי
 שחי בשקר לא רואה את האמת .
 כי ברגע שהאמת מתגלה אז השקר נעלם והשקר הוא רע
 והאור הוא טוב.
 אהבה היא אור...כאור השמש המרעיף חום וחמלה.
 והחושך הוא קר ואכזרי .
 והחושך רק רוצה עוד חושך והוא רוצה לבלוע את האור...
 וחור שחור שבחלל שואב את כל האור ומשתוקק לבלוע את כל
 הבריאה.
 וכך יצוריי החושך ניזונים מבליעה של האור .
 וליליות הן כל הדמיונות של מיניות ורוצות לחנף את העולם
 ומשתוקקים לבלוע את הטוב ולהחזיר את ממלכת החושך
 שהייתה לפני הבריאה ולכן מנסה לקלקל מעשה בריאה.
 ומי שחי בחושך כל נערותו ורוצה לחזור אל האור
 לא בקלות יוותרו לו בממלכת החושך וצבא החושך יחשיב אותו
 "כעריק"
 והעולם עומד על הטוב....וגן העדן הוא טוב והוא אור
 והגיהנום הוא חושך ורע.
 ואדם החי בשקר עושה מעשים רעים כי הוא אינו רואה את האור
 ולא יודע שאם יכניס מעט אור
 לחייו ילך ממנו החושך ואין אור חוץ מאהבת השם יתברך.

והשם הוא תכלית האמת .
 האור הוא לבן ולבן הוא מכיל את כל הצבעים ולכל דבר בעולם יש צבע.
 וכל הצבעים יוצ רים את האור הלבן...ולכן כל הצבעים יוצרים אמת .
 והשחור בולע את הלבן והוא אינו מחזיר אור .
 ומהם הצבעים אם לא צבעי הקשת שבשמיים...
 ומה היא הקשת שהיא האות שנתן השם לקיום האנושות לאחריהמבול.
 והמוות הוא שחור כי הוא נטול אור...ואור אדם נשמת אפו.
 ולכל דבר בעולם יש צבע...ולאבותינו יש צבע לכולם והם מרכיבים את הקשת של אהבת השם .
 והם מרכיבים את האור השמימי....אור האמת והנר שהוא נשמת האדם היא אהבת השם הבוערת בו.
 ואהבה היא ידיע ה
 ואדם ידע את חווה....ידיעה היא אהבה וכל שיודעים את השם כך מתגברת האהבה האין סופית
 והאדם הוא כלי שמכיל את האור ולעיתים הכלי נשבר לכן אדם צריך לחזק את עצמו כדי להכיל אור ולהחזירו לבורא והאור הוא גנוז לצדיקים כי האור הוא טוב...ומי שעושה צדקה הוא טוב והטוב הוא אור.
 ולכן צדיקים מאירים אור, והרשעים אורבים לצדיק כדי לבלוע אותו.
 והעולם עומד על שלושה דברים
 על התורה, על העבודה ועל גמילות חסדים.
 ואין עבודה מלבד עבודת השם, וגמילות חסדים היא אור, ותורה היא נר המוציא אור.

ולולא אחד מהן העולם יעלם לחושך והחור השחור יבלע אותנו
 והמוות הוא שחור
 והנשמה היא לבן... וללא מעשים טובים לעולם לא יהיה זכות
 להתקיים
 ולכן סדום נעלמה... ולוט הוא צדיק בסדום .
 אור קטן בתוך חושך... ונח הוא אור בתוך החושך.
 והשטן רוצה להחטיא אותך כדי לבלוע את האור שלך ..
 ויצורות הלילה רוצות לפתות אותך למינות ומעשים מגונים.
 ומעשים מגונים הם מחניפים את העולם...
 וכל מטרת יצורי החושך היא למחוק את העולם וחס ושלו
 למחוק את הטוב.
 אבל אברהם אבינו האמין בשם ואהב אותו ונחשב לו לצדקה... כך
 שמספיק אור אחד כדי לגרש את החושך.
 והתורה היא אור שנשתלשל ממנו יתברך .
 והיא ירדה בצמצומים כדי שהכלים יוכלו להכילה.
 והחומר הקטן ביותר הוא האטום והוא מכיל את האור הכי
 מצומצם ויותר קטן ממנו הוא החלקיק האלוהי
 והוא אהבה ואור שמחזיקים את הכול בעולם... וצדיק הוא אור
 ואם האור חזק מידי מבלי שהכלי יצליח להכילו... נגרם סופרנובה
 והטוב קורס בתוך עצמו כי אינו מסוגל להכיל ו
 ונהפך לחור שחור ולכן צריך להיזהר מלהכיל אור חזק מידי ויש
 לעבוד את השם
 באהבה אבל נצרך האדם גם להיות כלי חזק ע"י שאוכל שותה ,
 ויישן.
 והצדיק נזקק לאלה אחרת לא יוכל להכיל את כל האור האלוהי
 והוא יתפוצץ ולכן האוכל הוא צמצום של אור שע"י האכילה הוא
 מתקיים ומקבל אור שיוכל להכילו.

האור האלוהי כאמור הוא אין סופי... והצדיק מחזיר את האור
לבוראו וכשם שהראי זך יותר כך האור שמחזיר הצדיק חזק יותר
והירח הוא הצדיק המחזיר אורו לשמש שהיא משל לאלוהים
יתברך
והירח הוא היהודי.
ויש אור לצדיק, לאדם, לחיה, לצומח, לדומם... וכך מצטמצם לו
האור מהצדיק ועד לדומם
ועד לאטום שהוא הצמצום הנמוך ביותר... וביקועו תגרום לכל
הצמצומים להתפוצץ וכך יתפוצץ כל הטוב שבעולם ויהפוך
לחורבן.
ויש ביקוע אטום לדברים טובים ויש ביקוע אטום לדברים
רעים... והחומר האלוהי הוא אהבה שמחזיקה את העולם
שמתקיים על אהבה ואין לך אהבה גדולה מאהבת הבורא שנתן
לך את כל הטוב שיש בעולם... ותפילה היא הדרך של האדם
להחזיר אהבה לבורא... ואבותינו האירו רק בזכות התפילה שהיא
כלהבה הדולקת בנר.
היא זכות הקיום של העולם שבך שהצדיק מתפלל יותר הואמוריד
לעולם שפע ואהבה
החלל הוא אין סופי וכן החושך לכן החלל הוא מקום עצוב מאוד
שכן הוא בודד והאור הוא השמחה
"שבת אחים גם יחד" ואין שמחה יותר גדולה לשבת ביחד
המשפחה בליל שבת או לאירוע של שמחה .
והתפילה ברבים היא מקרבת לבבות... ולב האדם היא מקום
השכינה.
ועשיתם לי משכן בתוכם .
ואין לך מתפלל גדול מדוד המלך שספר התהילים הוא ספר
התפילה והוא כולו מאיר את העולם וכל הקורא בספר תהילים

הוא מושך את האור לעולם הזה ומקיים את העולם...באהבה ומביא

גאולה לעולם....וגאולה היא ביאת המשיח שהוא הצדיק שילכד את כל העולם ואת עם ישראל כולו.

וע"י שילכד את העם יחזיר את כל הטוב ויבנה בית המקדש שהוא מקום הקדוש להתפלל ואין לך תפילה יותר גדולה מדוד המלך...וכאמור כל מי שקורא בספר תהילים מקרב גאולה.

ומושך אליו עוד אור...ודווקא בעולם מודרני בימינו.. קשה יותר להתפלל מפני שהשכינה המסתירה את עצמה בגלל הסיטרא אחרא...שמכסה את הטוב בדמיונות.. ומרחיקה את האדם מתפילה לשם יתברך .

ע"י שכולנו עסוקים ושוכחים להודות לשם ולהתפלל אליו כך אנחנו שוכחים את העיקר.

ולולא השגחת השם יתברך אזי בלענו חיים.

ואם אין יראת שמיים, אין מעשים טובים ואין שפלות רוח. ..

כי במה יתגאה האדם שכל מה שיש לו הוא אינו שלו ובסוף הוא מחזיר הכול לבוראו והגוף חוזר לעפר

והעפר הוא מזונו של הנחש שלשונו משתלחת ב"לשון הרע" ולשון הרע ועין הרע היא הרשע שמזעזע את קיום העולם והיא קוטלת בני אדם, ויש לעשות הכול כדי להימנע ממנה

וזה קשה כי יצר הקנאה הוא היצר החזק מכל ויש להפנותו לקנאת סופרים שהיא קנאה לשם והיא טובה כגון פנחס שקנא לשם .

והמקנא לאחיו חניס הוא קין...שקינא באהבתו של השם אל הבל והשם הזהיר אותו שהיצר הרע רובץ להכשילו והוא יכול למשול בו...ולמשול ביצר זה דבר קשה מאוד כי אנו חיים בעולם שהאור הוא מבלבל כמו פוטו מאורגנה : שהאדם מבלבל בין טהרה לטומאה.

והתפילה מבררת בין שניהן...והתפילה היא האמת האהבה והאור
 וכליל השמחה והשלמות.
 בלי תפילה ותקווה חיו של אדם תפלים ולא משנה באיזה מעלה
 הוא נמצא בקרב החברה.
 כי תפילה היא מקרבת והיא מגשימה משאלות לב....השם ייתן לך
 כל משאלתך .
 יש כאלה שרוצים כסף אחרים זיווג וכל אדם בחסרונו הוא.
 דוד המלך יתפלל רק על שהשם יציל אותו מפני עצמו, מפני
 החטאים שרובצים עליו
 להחטיא ותפילה היא פוגעת ולא מחטיאה.
 והתפילה שאומר אדם ומתחנן לשנות את דרכו ולא לשוב לחטא
 היא דרך טובה שיבור בה האדם .

פחד

- פזיזות, חיפזון, דחף- פחד הוא ההפך מסובלנות, שם פחדו פחד.
 מהו המפחד אדם שפעל מתוך חיפזון ועתה הוא פוחד.
 כי הסבלן בטוח במעשיו וסוף מעשה במחשבה תחילה.
 כי מי שפועל מתוך סובלנות אורך רוח מקדיש מחשבה לא יהיה בו
 פחד.
 כי הפחד הוא מהלא ידוע
 והפחד נובע מחוסר ביטחון עצמי ומתי יש לאדם ביטחון עצמי רק
 מתוך סובלנות .
 כי מי שנחפז סופו לפחד.
 כי מי שלומד תורה אין בליבו פחד אלה מן החטא.
 ומי שלמד את שפת הכלבים אינו פוחד מהם.
 ומי שיודע לטוס אינו פוחד מן הגובה וכו. " המצה היא סמל
 התגברות על הפחד שכן היא נעשתה בחופזה.
 ומי שפועל מתוך הדחף " הבטן" סופו לפחד.

ורק מי שמתרגל את אהבתו לשם יתברך, הוא לעולם לא יפחד.
השם ישעי ואורי, ממי ארע ממי אפחד בקרוב עלי מרעים לאכול
את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו אם תחנה עליי מחנה
בזאת אני בוטח אחת שאלתי מאת השם שבתי בבית השם לאורך
ימים.

אורך ימים זהו ביטחון
תינוק שנולד פוחד מהכל ואין לו ביטחון אלא הוריו.
וכן גור חתולים המיילל מפחד
שם לא פחדו פחד לא היה פחד-
הפחד נברא, כדי שאדם יזהר ולא יעשה דברים שטותיים, ויסכן
את גופו.

וגם הפחד והיראה מפני הקדוש ברוך הוא, שאדם לא יחטאה לו
בלשנו, מחשבתו ומעשיו.

למה בלשונו ראשון, כי יש המדברים לפני שחושבים.
וזוהי טיפשות, יש מהמדברים תוך שחושבים, זוהי פקחות ויש
החושבים לפני שמדברים- הם חכמים.

וכך כל חכמי התורה.

נעשה ונשמע, נעשה – נעשה רצונו ונשמע למוצא פיו .
לעשות מצוות קודם למחשבה, כי לא לכל מצווה יש הסבר, וגם
אם יש הסבר ,

הוא לא מעניק שיקול דעת .

ונשמע- נשמע את התורה שבע"פ לשון הקודש יש שיזהר בה, כי
לא ניתן לכלול מילים לא נאותות ולכן יש להשתמש בשפה גבוהה.
שפה שמכבדת את המקום .

ואין לך מקום שבו השפה יותר גבוהה ומכובדת מאשר ספר
התורה.

והתורה נמסרה למשה....

משה- מביא שלום ה'
 שמשה רבנו-
 הכיר את בוראו יותר מכל אדם אחר,
 הוא קינא לו, ושמח בו,
 ואהב את השם בדיבור, מחשבה ועשייה.
 אבל היה בעיקרו בעשייה?
 שהשיל נעליו, והרים ידיו לניצחון על עמלק (צריך לבדוק)
 כשניפץ את לוחות הברית בהקמת המשכן,
 אולי איש של עשייה, אבל יותר איש של תפילה ...
 ואתחנן- התפלל לכניסתו לארץ, לאחר מעשה העגל כשדיבר אל
 ליבו של השם .
 [אפשר לאמר שמשה ע"ה היה קשה מבחוץ, אבל רך מבפנים
 ורחמן, אפילו על גדי שברח מהעדר הכמירו רחמיו.
 ל פעם אחת יחידה גברה עליו הרגל המעשה והוא היכה בסלע.
 וזה אומר שעל מנהיג החובה לחשוב לפני מעשה, היא התכונה
 החשובה ביותר.
 סוף מעשה במחשבה תחילה

ביטחון- בית, טעם, חלה.
 כדי להרגיש ביטחון על האדם לגור בבית, כי הבית הוא הקונכייה
 הוא המסתור של הצב .
 הוא הקן של הציפור...בית הוא הביטחון של האדם, אדם ללא
 בית הוא אדם ללא ביטחון.
 בטח ב ה חזק ויאמץ ליבך .
 בית הוא ברכה, בית הוא מקום חם ואוהב.
 איש בלי בית הוא איש בלי בטחון .
 בית המקדש הוא בית של העם היהודי.
 בית שמארח בשבת, הוא בית.

בית תפילה הוא בית.
בית הוא הטעם המוכר והאהוב (כמו הפרסומת של הגבינה) בית הוא
מקום שמבשלים בו ולכל בית יש את הטעם המוכר והאהוב,
חלה, היא החלה שמפרישים בשבת,
חלה היא האימא, שמכינה את החלה ומפרישה ממנו מעשר.
חלה, היא אהבתה של אימא.
ודוד מרקד אל מול הארון.
ריקוד הוא המשמח לב אדם, אם אדם עצוב כדאי לו לרקוד
כל החיות מרקדות, ריקוד זה צורת חיזור,
ולכן ריקוד הוא הדרך הכי מקובלת לחיזור גם ע"י אדם.
מנגינה וגוף נעים בקצב המשכר, של האהבה.
בנות ישראל שיוצאות למחול.
ריקוד בשמחת תורה וריקוד בחתונה אלה הריקודים המשמחים
את ליבו של האדם.
ריקודי שבת,

ריקוד-
ריצה, קפיצה ודילוגים
וככה יש המון תנועות דתיות שיש להן ריקוד מיוחד משלהם.
ומי שמרגיל את עצמו לרקוד יזכה באושר.
יהודי צריך לרקוד כמו להבת הנר.
המתנועע בקצב החיים.
כולם רוקדים מהשבטים של הכושים ועד ריקודים סלוניים
ושורות.

נגינה:
כלי נשיפה בסיכול אותיות נפש- נגינה, פותחת, שער כל
נגינה בכלי נשיפה, היא משולה לנשמה שבתוך הגוף.

האוויר שנכנס ויוצא מהגוף, הוא כמו הנשמה שלובשת כיסויים
בזמן חיי האדם יוצאת במותו .
כל לילה היא יוצאת מתוך החלום, או שיש להגיד חלון.
יוצאת לה לעולם החופשי, וחוזרת לקראת היקיצה
התמכריות מחיר, כבד, רוצה

התמכרות היא מהשורש מכר
והיא מכירה של הנשמה לשטן.
השטן קונה אותנו כמו סוחר סמים
הוא נותן לנו את הסם בחינם ובמנות קטנות וכשאנחנו כבר
מכורים הוא מעלה את המחיר בודע שאנחנו שבויים.
כך השטן מפתה אותנו לטעום בחטאים במחיר זול, וכשאנחנו
מכורים אנחנו מוכרים את נשמתנו .
אוכל, מין שתייה, הימורים....
כי אסור להתמכר לעולם הזה, יש כל כך הרבה טוב שאי אפשר
לבלוע הכל, אחרת נקיא .
צריך הכל , קצת מידה
שכל הרצונות בחיינו באים מהתמכרות .
הילד הקטן רוצה ורוצה ורוצה. ...
ומצביעה עם האצבע,
ואילו הצדיק : שונא מתנות יחיה.
ומי ששומר עצמו מפני מתנות לא יתמכר לעולם .
כי מתנה יש לנו אחת מאת השם, את נפשנו.
אין אדם מת וחצי תאוותו בידו, ולכן ככל שנתמכר יותר כך חיינו
יהיו ריקים יותר
ונרגיש איך נפשנו תילך ותעלם מאתנו .
ואיך אפשר לנצח התמכרות
רק בעזרת שמירה,

שמירת שבת, שמירת כשרות, שמירת דיאטה
 , שמר-שילם מחיר רצון ו
 חייבים לתת לשטן משהו בתמורה כדי להשתחרר מההתמכרות

.
 ויש רק דרך לשלם, והיא היא צעקה, לשם .
 ונדר לשם יתברך להיות עבדו של השם ,
 שיקנה את נפשך מאותו סוחר נשמות.
 אך השם יתברך אינו חפץ בתשלום אלא
 באהבתו שהיא כל האדם .

השכלה

שכל- שער כל לשון

שכל הוא מפתח לשערי תבונה

שלמה החכם באדם היה לו כמעט את כל מפתחות החכמה,
 אחת התכונות שלו היא ידיעת כל לשון. ... אפילו לשון הדקלים.
 כלומר השכל הוא לדעת לדבר הרבה לשונות,
 בכל התחומים, לאנשי היי טק לדבר בשפתם, לתלמיד חכם לדבר
 בשפתיו,

נגביר לשוננו, הנחש מוציא לשוננו... כאילו יודע לשונות אבל הוא
 סתם מדבר גייבריש ועושה את עצמו מבין הכל.
 ואל השם יתברך יש גם שפה ולשון שצריך לפנות אליה וזה לשון
 כבוד.

כי כבודו של המלך מונח לפניו

ואין פונים אליו כשם שפונים לאדם, אלא למלך מלכי המלכים.
 וככל שתכבד אותו , כך תכבד את עצמך.

רפואה

רפא- רצון, פעולת אלוקים רק

השם יתברך יחליט מי ירפא ,

והוא מחבש לכל עצבותם, והוא מרפה חולים.

ומי שיש לו צער או חולי, שיתפלל לקדוש ברוך הוא
כי כל תפילה חשובה בעיניו וכל תפילת הנאמרת מלב שבור זוכה
לתשובה

ורק השם יתברך יקבע למי יהיה בריאות ולמי יהיה חולי,
ונסתרות הן דרכי השם

אבל צריך לדעת שיש לשם יתברך 13 מידות של רחמים נפש
בריא בגוף בריא, כאשר הגוף חולה, יש סיוטים, הנשמה
סובלת,

אבל לא סתם הגוף חולה, הוא מכפר על עבירה שנעשתה,
מחלה-מוחק, חטאים, לעולם, האמת
שהנשמה מכינה את עצמה להיות זכה בפני הקדוש ברוך הוא
ביום בו תתייצב מולו.

והשם יתברך מרפא את חולי ישראל

וצריך להמשיך ולהתפלל ברפואה

שלמה

אנא השם יתברך שנהיה בריאים בגוף ובנפש, לעבוד אותך
ברפואה שלמה.

השם מחבש לעצבותם,

השם יתברך מרפא

חולים...

בכוח התפילה... ולכן ראוי להתפלל על אדם חולה, יותר מלהתפלל
על עצמך.

ומי שמתפלל על אחר סוף שיטיב עם שניהם..

השם יתברך הוא הרופא היחידי ואיליו צריך לפנות בכל דבר ודבר

והשם יתברך מקבל כל תפילה וזוקף אותה לזכותו של אדם.

השפעת השכינה היא טובה אבל לפעמים במדרגות הנמוכות יש

רוע וצרות עין וקנא ה

ואז השכינה מסתתרת זה לא אומר שהיא לא קיימת והכל לטובה ואדם מקבל תרופה לכל מזור.

ולפעמים אנחנו לא מבינים למה דברים רעים קורים לאנשים טובים.... אבל צריך לדעת שהכול לטובה.

כי זאת מהות השכינה לגרום טוב לברואים והמאמינים שהולכים בדרך ישרה יש שכר גדול והאמונה באל נחשבת כצדקה.

כי איך אפשר לראות את העולם הנפלא הזה ולחשוב שאולי האבולוציה יצרה אותו.

מי יצר את האבולוציה?

מאיפה הגוף יודע לרפא את עצמו ?

ואיך עץ יודע לתת פרי לאדם ומאיפה הדבורה יודעת להכין דבש לאדם, ומאיפה תולעת המשי יודעת לתרום את המשי לאדם .

על כל חולי יש מזור והשם הוא הרופא היחיד י

איש מאמין יודע כי בעולם הגשמי אדם צריך ללכת לרופא בשר ודם כי יש זכות לרופא לרפא.

אבל גם שהולכים לרופא בשר ודם צריך לזכור מי סומך את ידו.

זיווג משמיים

השם יתברך ברא את חוה ואדם כדי שהאדם לא יהיה לבד ולכן טבע האדם הוא לחיות עם אשה .

וטבע האישה להשתוקק לאדם ולחיות לבד זה מנוגד לטבע הבריא ה

אך אדם צריך להתפלל שיקבל את הזיווג הראוי לו ולא יקלקל אותו במעשים לא טובים

כי כל זיווג הוא משמיים ואדם מקבל את הזיווג שראוי לו ו"דבקו יחדיו לבשר אחד" זהו הולדת ילד.

ויעקוב אבינו רצה את רחל אך השם יתברך תכנן לו משהו אחר ככה זה בחיים...אתה מקבל את הזיווג המתאים לך .

ועיניי לאה רכות-רכות מבכי...שכן היא בכתה והתפללה להיות עם יעקב והשם יתברך נענה לה.
ואם גבר ואשא נפרדים ומתגרשים אפילו אבני המזבח מזילים דמעה שכן זה קלקול .
ולכל אחד יש נשמה ונשמה תאומה לו כי הזיווג ידוע מראש ומכריזים בת קול עליו לפני שהתינוק עוד נולד.
ואהבת איש את אשתו משמחת את הבורא ובת כבודה פנימה יש לשמור על כבודה שהיא ביתו של מלך העולם .
ויש אנשים שמתעכב להם הזיווג כי הם צריכים לעבור תיקון.
וזיווג הוא כמו קריעת ים סוף...היא כאמור נס.
כי אין שמח יותר מחתן וכלה ביום חופתן.
והחתן הוא כמו מלך שכולם משמחים אותו...והשם יתברך שמח וכל המלאכים
שמחים. וכל הנוכחים שמחים.
וירח הדבש הוא הזמן המתוק ביותר שיש לאדם ואשתו.

עין רעה , מריבה , קינא ה
אדם נולד עם יצרים, כדי לעבוד את בורא עולם, עין בוחנת, חילוקי דעות, קינאת סופרים.
עין בוחנת לתיקון עצמי, חילוקי דעות כדי להרחיב את הידע, קינאת סופרים...הרצון לכתוב ולהדמות לסופרים גדולים.
ביוסף לא שלט עין הרע: בגלל שהתייצב מול עשיו כשהוא מסתיר את אמו רחל, שלא יביט ביופייה ויקנא בן פורת יוסף בין פורת עלי עין-
הלחש מדבר על כך שביוסף לא יהי העין רעה.

וגם כי ביוסף לעולם לא הייתה עין רעה הוא הביט באחיו באהבה
 ע"פ שאלה,
 לפעמים החזירו רעה תחת טובה.
 בגלל עינו הטובה, הוא זכה להיות שליט מצריים, הארץ העשירה
 ביותר בתקופת הבצורת.
 הוא זכה לכינוי צפנת פענח, אולי מכיוון שיפענח צפני התורה.
 אשר הופיעו לו בחלומותיו.
 חלם: חלון לעולם מופלא
 שהחלום הוא בארץ הפלאים, ויש הרבה רמיזות בחלום, והרבה
 ראיית הנולד.
 עולם מופלא הוא עולם שבו מרחפים כל הנשמות לכל מיני
 מקומות נפלאים, אהבה, מתח, שנאה, פחד, עונג

מחשבה

מחשבה" במקום מחשבתו של אדם שם הוא נמצא "
 מחשבה של אדם היא פלטה שבה מורח צייר את צבעיו ומשם
 בורר לו את הצבע שנחוץ לו.
 כך האדם בורר לו את מחשבותיו והחמור עושה מה שהוא חושב.
 והאדם מכלכל מעשיו.
 מחשבה טובה גוררת חסד
 מחשבה רעה גוררת עון
 מחשבה רעה באה מהשטן
 שבא לקטרג על האדם
 לאמור לשם.
 יתברך..שאותו אדם
 ייצרו הבהמי גבר עליו, והמאזניים נדות בכיוון הרע.

לעומת זאת אין יותר שמחה משמחה השם כשרואה את בנו מתגבר על היצר.

כשם שילד מתגבר על יצרו להרטיב את המיטה מחשבה רעה אם יפשפש בה יתר על מידה עשויה היא לפתות אותו בלשונה...כשאתה מביט הרבה זמן בתהום התהום מביטה עלייך. המחשבה הרעה רובצת בפתח הדלת, ואם לא יגרשה בעל הבית היא תכנס בסופו של דבר.

מחשבה רעה צריך לגרש תכף ומיד ולא יעבור על חטא לגרש מחשבה רעה יש לאמור: "לב טהור ברא לי אלוהים ורוח נכון חדש בקרבני"

שאת זה אמר דוד המלך כרצה להפטר ממחשבה רעה ולאמץ את ליבו בשם יתברך.

הרשעים מחשבתם היא מעשם שהם לא יודעים לברור מחשבות ופועלים ככל העולה על רוחם.

וללב שני יצרים יצר הטוב ויצר הרע.

והיצר הרע משדל אותו למחשבות רעות בעיקר על השם ישתבח ועל הוריו חבריו

כי הרי רעות וחברות היא ערך עליון למעלה.

והנחש: רוצה לסכסך כשם שהוא ניסה לסכסך בין אדם וחווה לשם יתברך

מחשבה מביאה למעשה,

מחשבה טובה השם מצרפה למעשה טוב...כלומר יפה היא המחשבה אבל יותר יפה המעשה.

ועל מעשים טובים וגמילות חסדים עומד העולם.

מחשבה טובה היא על בטחון האדם בשם ומחמאות לשם והתקרבות לשם ולחבריו והוריו ואחי

מחשבה רעה היא פחד, גאווה, שנאה קנאה עין רעה...ועוד אדם הוא לא מלאך אבל אסור להיות זאב,

יש לברור מחשבה האם היא משרתת אותו לעשות טוב...האם
 היאמדיחה אותו לרע.
 והשטן הוא שותל מחשות להדיח בן אדם במיניי מחשבות של
 גאוה, מינות, קנאה ורוע לב.
 והאדם הוא צריך לחזק את ליבו ולהתפלל לשם שייתן לו לב טוב.
 ושהמלך ימשול בעיר...המלך הוא היצר והעיר היא הלב.
 השטן מתעתע בתחבולות פעם הוא מפתע אותך בגאוה, ופעם
 מפתע אותך במינות וכל אדם במגרעותיו בעקב אכילס שם תוקף
 היצר את המקומות החלשים והחולשות של האדם .
 כי שם ייפול האדם למלכודת והשם מתעצב לראות את בנו נופל
 למלכודת ועושה מעשה רע
 פיקח יברח מהיצר...ואין חכם כבעל ניסיון והצדיקים היצר
 שלהם מתגבר.
 והמלחמה אתו חזקה יותר .
 ולחלשים שבינינו היצר הוא בהמי וגס.
 וככל שמעלתו של האדם עולה היצר הוא יותר מתוחכם ויותר
 ערמומי
 ואם פגע בך מנוול קח אותו לבית המדרש ...
 והכי חשוב כדי לנצח את היצר היא לדבוק בדרך הישרה והטובה
 דרך החכמה
 ואילו אדם טיפש ייפול בתאוותו
 והדבקות בשם יתברך היא מרפא כל רעה ומסלקת כל פחד.
 אסור להזדכך במחשבה כי אז יכול היצר לתקוף .
 אסור לקחת כל מחשבה כמובנת מאליה.
 יש לסלק מחשבה רעה עוד היא עומדת בפתח .
 וכשיש מחשבות טובות מספיק אחת שמסתתרת ביניהם והאדם
 צריך לזהות אותה

ולחשוב מחשבה אחרת והמחשבה היא שוכנת במוח האדם ומשם ללב.

....ומספר לו סיפורים ומגרה אותו

לעשות מעשים ...

כשם שהנחש פיתה את חוה ואמר לה השם אסר לגעת בפרי... למרות שהאיסור היה רק לא לאכול.

וזאת כדי לדכא אותה שכבר חטאה בכך שנגעה.

ובכל מיני פיתויים. ...

והיצר הוא מנסה להכשיל אדם בחלקלקות והאדם נענש

ע"י שהוא הולך אחר היצר ולא דבוק מספיק לשם .

כי התפילה והלמידה היא מסלקת את המחשבה הרעה.

הגדולים ביותר במעלם בתורה התפתו אחר היצר ואין בטחון לאף

אחד מאתנו

אין תשובה ושיטה להילחם בו... אבל יש רק להתפלל ולדבוק בשם

יתברך.

וצריך לזכור את זה כזה המגדלור בים החשוך.

כשם שדוד המלך אמר : חזק ואמץ וקווה אל השם .

וזה הדבר היחיד שאפשר להילחם ביצר גם בתקופה של זחירות

הדעת

והשם יתברך ישמור עלינו שלא ניפול חס ושלוש, כי השטן

המקטרג

יש לו תחבולות גדולות.

והעיקר היא לשמור על הגחלת האמונה וחס ושלוש לא ליפול

...אמן .

ואפשר להתפלל על הכול....

ואמרו חכמים שראוי להתפלל על הכול...כי הכול ממנו יתברך

והאדם

מקבל את השפע ממנו "ופותח את ידו "

החיים הם כמו תבשיל עליך לברור מחשבות טובות קצת
 מלח קצת פלפל סוכר....אי אפשר להכין עוגה רק מסוכר
 מחשבותינו הן מקדשינו ואם נחשוב טוב יהיה טוב.
 והחורש מזימות וכורה בור לצדיק סופו שיפול לבור.
 מחשבות רעות הן כמו גלים בים.. צריך לקחת אויר ולחכות שהן
 יעברו
 אבל כמו שגל עובר כך גם המחשבות הרעות חולפות .
 "הצילני משטף מים רבים" המים הזדונים מאיימים להטביע
 אתהנפש.
 "הגיעו מים עד נפש"
 ובשעה הכי חשוכה היא הכי קרובה לזריח ה
 כך כשמתי שהמחשבות הן רעות סימן שיבואו מחשבות יותר טוב
 .
 וכשהזמנים קשים רומזים שאחר כך יבואו זמנים טובים.
 כי צריך להתפלל לטוב ..והחזיק מעמד ברע .
 ועבודת השם היא לנסות לקבל את הרע כפי שמקבלים את הטוב
 .
 (קשה עד בלתי אפשרי)
 והמחשבה היא כמו ביצה שהציפור דוגרת עליה
 כך המחשבה דוגרת במוח ומבשילה ומי שסופג מחשבות רעות
 למוחו
 סופו שמוחו ישרוץ במחשבות רעות .
 ואדם שמלא במחשבות רעות הוא ידיד של השטן .
 כי השטן מחפש לזהם את המחשבה , באשר תוהו והוה הוא משכנו
 של השטן כאמור .
 ומחשבות רעות הן חושך ותוהו והוה ואוי לאדם שמקבל ולא
 מגרש מחשבות מינות, כפירה, רע, שטנה, קנאה, שיגעון.

ואדם שיש לו המון מחשבות כנ"ל יש לו זכות גדולה לגרש אותם
ואם עשה כך הוא עושה נחת לבוראו .
כי כל חיינו הן ניסיונות... כמו שהשם יתברך ניסה את אברהם
כדי לפרסמו על נס(דגל)
ניסיונותינו אנו הן קלות יותר מפני שאנחנו לא מתקרבים למדרגה
של אברהם אבינו.
וצריך להתפלל חזק שהשם יתברך לא ינסה אותנו, מפני שאנחנו
לא גיבורים ורוצים לחיות חיים טובים ושקטים .
אבל לפעמים, צריך להתנסות באיזה שהוא ניסיון ... בכדי להצליח
בו ולהתקרב ע"י כך לשם .
לפעמים אשם צריך להקריב משהו כדי להתקרב לשם... והמילה
קורבן היא מלשון להתקרב .
בימינו לא מקריבים חיות אלא מקריבים משהו מהתנהגותנו
הבהמית והשם יתברך שמח על כל התעלות והתרחקות מהיצר
הבהמי.
וכדי להילחם ביצר בהמי חייב האדם להיגמל מאותו תכונה
בהמית שבו כמו כל התמכרות שהיא לא טובה.
ראשינו הוא כמו כוס מים מה שנמלא בו הוא יהיה ואם נמלא
אותו במים עכורים מחשבותינו יהיו עכורים.
ונהפוך, אם המים יהיו צלולים בכוס "חמר" אז מחשבותינו יהיו
צלולות, ומה הם מים טהורים אם לא התורה והאור.
ולכן מי שממלא את מחשבתו בתורה יהיה בו מים צלולים.
עלינו להיות עם היד על הדופק ולברור כל מחשבה לגופה כשם
שמוציאים את הגרגרים הטובים מהרימון כך יש לברור את
המחשבות החיוביות ולגרש מחשבה רעה שהיא החלק המר של
הרימון.
ומי שלא בורר מחשבתו סופו לעשות מעשה רע .

ומי שעושה כל מה שמחשבתו אומרת לו הוא רשע, מפני שהוא לא כובש את יצרו.

ויש מחשבות טהורות ויש מחשבות משוקצות .

ומחשבה טהורה מושפעת מהשם יתברך שמסייע לאדם במחשבתו הטובה

ומי שחושב מחשבות רעות פותחים לו.

ומחשבה רעה גוררת מחשבה רעה ולחילופין.

כי תפוח רקוב אחד מרכיב את כל הסל .

וסילוקו של התפוח הרקוב תציל את הפירות .

מחשבה רעה היא כמו זבוב שכמה שמנסים לגרש אותו הוא מציק וחוזר בלי פחד

ועד שלא נמחץ אותו הוא לא יחדל.

מחשבה טובה היא כמו דבורה שמכינה דבש מהצוף...לפעמים גם עוקצת וקצת כואבת ,

אבל בסופו של דבר היא טובה למוחו של האדם .

מחשבה טובה היא סגור ומחשבה רעה היא קטגור שיש לו לאדם ביום הדין.

ולמה נענש אדם על מחשבה רעה שכן היא לא שלו אלה באה מן השטן.

כנראה שאדם זורע בקרקע זרעים ואם הזרעים האלה רעים הוא יצמיח באושים ואם הזרעים הן טובים הוא יצמיח פרי...

ולכן מוח רוחש רע מזמן לראשו מחשבות רעות והצדיק ימנע מדברים רעים להיכנס לראשו.

מחשבה רעה כאמור היא :

ליצנות, כפירה, מינות, קנאה, גאווה , חורש רע, זומם רע, ועוד.

אם אדם מגרש מחשבה רעה הוא משמח את בוראו .

כי האדם צריך שיבור לו דרך טובה ודרך טובה מתחילה במחשבה.

ומי שרוצה לנקות את מחשבתו כדאי לו שידבק בשם יתברך שהוא מחבש לכל דבר .

ואפשר להפטר מכל מחשבות רעות באמצעות דביקות בשם, ובכלל מרפא כל מחלה.

והכהן הגדול בעודו עומד לפני הכניסה לקודש הקודשים חייב לטהר את מחשבתו, כי

והוא קשור בחוט השני שיחוויר אם התפילה לא תהיה מספיק טהורה.

וכך הוא בליבנו שצריך לטהר את ליבנו שגם בנו יש מן קודש הקודשים בכל תינוק .

אבל בהמשך הדרך יחליט האדם אם הוא מטפח את המקדש הזה או גורם להתרחקות השכינה ממנו.

ובצלאל נקרא לצקת את הזהב שישמש לבית המקדש נבחר בזכות המחשבות הטהורות.

ומחשבות של קנאה היו בקורח שלא השכיל לגרש אותן ממנו.

סוף מעשה במחשבה תחילה... ולכן לא יעשה אדם מעשה שלא המחשבה תחילה.

והחיפזון כאמור מהשטן.

והדיבור הוא כציפור וברגע שהוא יוצא כבר היא לא בידו... ולכן צריך אדם לחשוב לפני מעשה ודיבור.

וחיים ומוות ביד הלשון.

לכן חייב אדם לתכנן היטב את מחשבתו .

ורק לאחר מכן להוציא דיבור ומעשה.

ואדם מקבל זכות גדולה כששותק ונמנע מדיבור רע ויותר מכך כשהוא מעביר על מידותיו.

ואדם שפיו וליבו אינם שווים הוא צבוע ואדם שפיו וליבו שווים הוא צדיק.

מחשבה רעה על אדם ועל חבר זהו ניסיון של השטן לסכסך בינך
לבין חבריך
והיכן שאין שלום אין שכינה שורה שם.
והשלום הוא אחד משמות הקודש לשם יתברך.
ומהו שלום, אהבה בין איש לאחיו והימנעות ממחשבה רעה, עין
רעה, דיבור רע ולבסוף מעשה הרע.
וחטא המרגלים הייתה במחשבה רעה...ועד דיבור רע, ועל כך
נענשו.
לעומת זאת מחשבה טובה על אדם היא משמחת את השם יתברך
וגם את האדם עצמו שמחשבה טובה היא נעימה לאדם...ואהב ה
בין אחים היא התורה כולה.
שאמר רבי עקיבה ע"ה "ואהבת לרעך כמוך"
מפני שאהבה את אחיך מגרשת את כל המחשבות הרעות, כך לגבי
בינך ביתך, אשתך ולכולם.
עיניים טובות זה גם לחפש באדם רע כמה נקודות זכות.
ככל שהמחשבה היא רעה יותר כך האדם צריך לדחות אותה ביתר
שאת,
אבל לפעמים השטן מחפש(תחפושת) את המחשבה הרעה כאילו
במחשבה טובה.
כדי שנקבל אותה ...
שהנחש: הערים על חווה שידיעה בין טוב ורע הוא דבר טוב.
ומאז על האדם לברור בין רע לטוב, והמקום לעשות זאת הוא
במחשבות שלו
והידיעה בין טוב ורע היא המלחמה שמתרוצצת בראשו.
היכן שהמחשבה, שם נמצא האדם.
תחשוב טוב יהיה טוב.
הכל צפוי והראשות נתון
ה לכל מעשה יש תוצאה,

נגיד שאדם זורק צלחת חרסינה הוא צופה שהיא תשבר.
כך אדם צריך לכלכל מעשיו ויצפה את התוצאה של מעשיו.
ולכן אם אדם עושה מעשה חטא בפני האלוהים, הוא צריך לצפות
שייענש.

וחזרה בתשובה ותפילה ואהבה יכולים להשפיע.
כמו שהשם סלח לדוד המלך.
כי המעשה הוא צפוי אבל התפילה היא נתונה.
ויהושע בן נון, צפוי היה לדבר סרה על כיבוש הארץ.
אבל התפילה וההשתטחות על קבר צדיק...הצילה אותו ולכן
הראשות נתונה.
אפילו הירח והשמש שעושים מסלול קבוע...נעצרו בזמן מלחמה
באמורי

בגבעון עמדו ולא נעו והכל בזכות תפילתו של יהושע בן נון.
רק בכוח התפילה יכול אדם לשנות את גורלו.
והמזל כתוב בכוכבים...
אבל יהודי הוא מעל הכוכבים.
והשם יתברך העלה את אברהם מעל הכוכבים...
לאדם יש זכות בחירה בין טוב לרע והתוצאה צפויה מראש.
ואם עושה טוב מסיעים לו למעלה ואם חוטא פותחים לו.
כל חיינו הן בחירות וצמתים, והראשות נתונה הבחירה היא
חופשית
והתוצאה ידועה,

מחשבה: היכן שמחשבתו של אדם שם היא.
לכל אדם בין רגע לרגע, יש משפט למעלה
משפט ברחמים, ומשפט בדין... וכל מחשבה מצטרפת למעשה, וכל
מעשה מצטרף למחשבה
ולאדם יש קטגוריות וסגורים אשר באים לקיים משפט צדק.

ולכן כשאדם מחפש סנגורים למעשיו בהתמלאות שונות הוא עשוי לצאת זכאי, אולי אדם יכול לצאת באזהרה על תנאי ויכול שימצא אשם.

לכן טוב לו לאדם לחפש סנגורים שיעידו לטובתו ולחפש תירוצים טובים למעשיו ומחשבותיו

כי ברגע שבאים לאדם ייסורים, הוא ידע בדיוק מתי ולמה.

אך כשיש לאדם שמחה מוטב שיזהר, מכיוון שאולי הוא מקבל את השכר של העולם הזה.

ובעולם שלנו חשוב שיהיה לאדם חברים, כי חברות אמת מחזיקה את העולם הזה+

שיסתובב במסלול הנכון כי אם אף אדם לא ישמור על התור

ה השמש תברח, הירח יעלם...נשמע מפחיד ?

האם מלחמה בין אדם לרעו פחות מפחידה

תפילה : ה' לב ירא פועם תמיד

שצדיקים ליבם פועם תמיד, וזהו הלב שאדם מכין לעצמו לב

פועם בעולם הזה ולב פועם לעולם הבא ...

לב- ל בוש ב גד,

ובעולם עליון השם מתפאר במלבושיי אוהביו.

תמיד יש מקום בבית המקדש, שזהו הלב המתרחב ומתכווץ.

הלב המתרחב, כדי למלא חלל, והמתכווץ כדי לרוקן חלל וכך

היא התפילה שהאדם מקבל מאור השם " השם הרחיב" בעת

ההרחב ה

ומשיב אור לקדוש ברוך הוא ע"י כיווץ הלב, ריקון מחשבותיי

החיצוניות,

ולכן האדם חייב לרוקן מחשבותיו הקדושות בזמן התפילה, ולכן

כוהן שנכנס לחדר הפרוכת ביום כיפור צריך לרוקן מחשבותיו

מכל דבר כדי שיוכל לשאוב אור, אבן שואבת.

האבן שהמים חוצבים בו והמים
הם המים הקדושים .
כדי להילחם על הלב צריך לרוקן ולמלא לרוקן ולמלא .
חכמת המזרח, המדיטציה, עובדת במנגנון, של לרוקן את
המחשבות.
אבל היא לא קובעת במה למלא אותה .
היהודי יודע שעליו למלא אותה באור אלוהים.
בניגוד לפה שהוא אחד ולכן לא ניתן לגור בו דיבור רע וטוב
אך לפה 4 אוניות ולכן כן יכול שישכון בו רע וטוב
והשם ברא בליבנו שני יצרים טוב ורע

וצריך לרוקן ולמלא את הלב בעולם זה ועולם הבא. . .
עולם זה תאוות בשר, עולם הבא קודש .
ולכן שהדם סמך מידי מרוב תאוות טוב שיצום כמו ביום כיפור
כדי לדלל את הדם .
והדם הטהור ביותר באדם הוא הדמעות, הדמעות הן דם טהור.
כמו שמן הכתית שיוצא מטחינה של הזית.
שערי דמעות לא ננעלו.
והרי ידוע שהגברים בוכים בלילה לא נשמע קולן.
כי הרשעים לא יודעים לבכות.
ועיניי לאה רכות.
והתפילה מתפילה
את המים המלוחים למים מתוקים .
ומלח מעלה לחץ דם ורותח, והמתוק מרחיב כלי דם ומענג.
והמקווה זה מי שמיים מזוקקים ומתוקים .
וגם החלה היא מתוקה עם קורטוב מלח .
שאינ לנו שמימי לבדו אלה גם עולם זה
המבדיל בין קודש לחול

מפני שקודש לא יכול להתקיים בלא החול.
והחול הוא העפר והקודש מהקדוש שהוא המבדיל, בין דמעה לדם.
והדגים, אין להם דמעות.
ומצווה לאוכלם, כי הם לא נהפכים לדם תאוה בניגוד לאכילת עגל למשל .
והרמב"ם ז"ל דיבר על כך שלא יכביד אדם מאכלי בשר כבד.
ובקורבן פסח מותר, מפני שבשר ויין הם סמל להתנהגות העולם הזה ובחג החירות אנו מתענגים על עולם זה, כדי להבין שהחירות היא לא רק עולם הבא .
ויש בשר תאוה שבני ישראל התאוה במדבר, כי הם היו ריבויים ברוח קדושה ולא יכלו להכיל אותה והיו צמאים לבשר , דם, כדי לחזור לגשמיות
היו זקוקים לאיזה שהו חטא שיחזיר אותם מקדושתם ,
ובכך העציבו את השם יתברך , שחשב שבניו יכולים לחיות חיי תארה ורוחניות.
לאורך כל מחייתם במדבר.
והמילה מדבר מכילה את המילה דבר , שמדיבור יש קדושה וטומאה
10 הדיברות קדושה
הבעל דבר טומאה .
שכן הוא בא לדבר רעה על ישראל .
והוא בלעם שבא לדבר רעה על ישראל ויצא מברך אותם.
וזוהו הדבר שהיכה במצריים, דבר הבהמות,
וזוהי הדבורה שמצד אחד נותנת דבש ומצד שני עוקצת.
בירושלים אין, מקום לקנאה , צרות עין, שנאת איש את רעהו
אדם לאדם אדם ולא מלאך
וחברות זה הדבר שהכי יקר לשם יתברך

ואין חברות גדולה יותר מהחברות של משה ואהרן האחים,
דוד ויהונתן,
כי בעולם זה חברות היא מצרך מאוד יקר, ומכיוון שלא תמיד
פועלים כדי לטפח את החברות לפעמים מאבדים חברים טובים....
כי חבר טוב מנצח כל חיצוניים ואדם בודד המלחמה קשה לו
מאוד .
ורק צדיקים יכולים להתבודד ולא ליפול בידיי הבעל דבר, שמנסה
להעביר אדם על דעתו.
וכל ישראל צריכים להיות חברים כשם שירושלים היא עיר שחברו
לה יחדיו
" הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד"
יחד- יחוד , התייחדות עם אשתך התייחדות עם השם יתברך,
וזוהי ההתבודדות של התפילה, כי האדם זקוק להיות עם
אלוהים קצת לבד, ובבוקר ובלילה לברך אותו לבד.
מפני שכל אחד רוצה את פיסת האלוהים שלו .
ובמניין, יש לפחות עשרה, עשרה לבבות , עשרה דברות, וכל דיבר
הוא עולה לשמיים.

סיני

בהר סיני , עלה משה...
משה היה צריך לעלות וללכת עד למעטה, אבל כולו היה להוט עד
כי בטח לא הבחין בקושי הליכתו... העם חיכה לו למעטה כולם
מקודשים מלובשים ומתרגשים
איש לא בא על אשתו וכולם ראו את המראות והקולות .
הר סיני....הוא אותו מקום שבו אנרגיה וחומר התלכדו
לוחות הברית. ..
שהם עשויים מסלע ואנרגיה אלוקית אין סופית
הסלע שבו אצורים אנרגיות אין סופיות

והמילים שמשוטטות בו, הן כולן, אמת, ולכן אומרים אמת סלע

עשרת הדברות הן
התורה שקיבל משה,

וכל מילה בו היא קדושה, וכל התורה והמצוות הן האדם.
עשרת הדיברות, הן מה שהופך אדם ליהודי ולא סתם יהודי, לבן
של אלוקים,

כי מי שמקבל עליו עשרת הדברות, הוא מקבל עליו:
חינוך לדרך טובה יותר, פתח יותר גדול לאהבה ואמפטיה.
חברות, אמונה, תפילה, השכלה, מיוחדות, ריגוש, תמימות,
ביטחון, כח ואומץ.

ביום בו עשרת הדברות יהיו האבבית המקדש בירושלים תתחיל
להיות הקשבה, הבנה, לימוד והשכלה בתוך ישראל והפוך...ברגע
שתהיה הבנה ואהבה בין ישראל, אז יהיו לוחות הברית מונחות
במשכן.

הר סיני חטא העגל: גם הלוחות השבורות נשאו עימם ישראל
בארון הקודש.

אם כבר עברנו את עניין זה של חטא העגל מדוע להיזכר בו בכל
פעם, למה לא להבליג, לעבור על המשבר הזה ולהתעלות עליו.
חטא העגל, חשוב לעם ישראל, כדי שידעו, מה הן הגבולות של
הרע...אחרת אין היהודי יודע היכן הוא ובאיזה מדרגה יש
החושבים עצמם לצדיקים, יש צדיקים המשווים עצמם לרשעים,
אף אדם לא יודע באיזה מדרגה הוא נמצא, אך הוא יודע דבר
אחד,

שאם הוא מפאר, "עגל" וסוגד ל"עגל"

עגל: עם גולל לפסל.

עם הוא מפאר עגל, ניחא, אבל סוגד ומתפלל לעגל זה הכי נמוך
שאפשר לרדת.

ואת זה ישראל יודעים, מהיכן הם באו ומהיכן הם לא רוצים
 לחזור לעולם
 כי פסל זה מצריים ומצריים זה פסל .
 פסל- פרעה סוגד לכישוף
 לוח הברית הוא הפרדוקס של הטבע שכן שבה אנרגיה וחומר
 מתכנסים ביחד .
 הר סיני : שם התחיל הצייר לצייר, עד כה הוא הכין את הצבעים
 ,הכין את הבד
 טבל את המכחולים בטרפנטין
 ובמעמד הר סיני מתחילה יצירת מופת בין בורא ובין מאמיניו
 מתחילה שירה חדשה אהבה חדשה, חתונה,
 מדוע כפה על עם ישראל את התורה על הר כגיגית
 בעל שתפס את אשתו בוגדת בו, לאחר שהתפייס הוא מסכים
 להינשא לה שוב
 באזהרה שאם איי פעם תבגוד בה שוב, גורלה יהיה בכי מר.
 ולכן, לאור חטא העגל, כפה השם על ישראל את התורה למען אם
 ישכחו בערוב ימיהם.
 לדבר לאלוהים :
 כשחטא אדם לשם, פנה איליו השם ושאל: "איכה?"
 אלוהים חפץ בשיח עם עבדיו,
 אפילו שחטאו לו- איכה?
 היכן ליבך?
 איכה?
 היכן, אהבתך?
 איכה?
 היכן, אמונתך?
 השם יתברך אפילו פונה לקין הרוצח
 ח היכן אחידך?

קין, במקום לבכות ולהתחנן לשם שיסלח לו,
 עונה לו בעזות פנים.
 מלך מלכי המלכים, רוצה לדבר אתנו.
 רק לדבר, לדאוג לשלומינו, מחבש לעוצבותינו, מגן לביטחונותינו,
 ובעקר להיות לנו חבר, אבל עדיין הוא אבינו שבשמיים ואבא
 צריך לכבד כל שכן מלך מלכי המלאכים
 . תהילים-מחשבות יוצרות לב, ירא ה' תמיד/
 ברוך השם יתברך שנתן לנו איברים בגוף לחוש את נפלאותיו אשר
 עשה לאדם .
 ראשית לפני שתקראו את הספר- אם תמצאו בו תבונה וחכמה
 הרי שהכול מאת השם יתברך.
 שיר לשם יתברך שמו לעולמי
 עולמים אלוהים הנפלא והטוב
 שבעולם , אני אוהב אותך בכל ליבי,
 ברוך אתה אלוהים שנתת לי חיים
 ולימדת אותי דרך טובה.
 אלוהים אדירים שבשמיים הרעף
 עלינו את אהבתך האין סופית
 ונבוא אליך בתפילה ובתחינה
 שאתה הוא האלוהים וכל דברך
 אמת...ואין מלבדך אנא שלח לנו
 מטובך ונהיה כולנו שמחים באהבת
 השם...וכולם יבואו בשמחה להלל
 את שמך עליון
 שמור נא עלינו כמו ילדים שמור נא ואל תעזוב
 לב טהור ברא לי אלוהים ורוח נכון חדש
 בקרבני ..
 אליך השם אקרא ואל השם אתחנן.

אמן

ספר תהילים הקדוש ומזמוריו מנצחים את היצר הרע.
חלק א- המלחמה הפנימית בין הקדושה לטומאה.
המלחמה העיקרית של אדם היא המלחמה הפנימית, מחשבות
טובות נוצרות מלב טוב, אם הלב הוא
רע, המחשבות יהיו רעות, כמו מים החוצבים בסלע כך לב האדם

דוד המלך ידע שהמלחמה היא פנימית ובשביל לב טוב צריך
להילחם כי הפיתויים אחר עצותיו של יצר הרע או בשמו התנכי
הבעל דבר, שהוא מבטיח לך מתנות כדי לגייס אותך לצבא שלו
שנלחם בכל מה שטוב, ולמה הוא עושה זאת? מה המטרה שלו?
להחשיך עולם כדי למרוד בשם. כך טבעו של נחש להקיש,
נחש: נ שערי טומאה, ח יצוני שוכן עפר.

כדי לנצח נחש צריך לכרות את ראשו
כרת הוא העונש הנורא ביותר בתורה לאדם שפשע.
הנחש מנסה להקיש את האדם בעקבו, הוא אינו מתייצב מולו,
אלה מקיש אותו בנקודת התורפה הכי חלשה שלו, העקב...שלא
כמו האריה והכפיר שמתייצבים מול האדם כדי לטורפו.
שמשון הגיבור ניצח אריה אך דוד המלך ניצח את היצר.....מי
מהם יותר גיבור?
הכובש את ייצרו.

החטא רובץ בפתח ומי שבא לחטוא פותחים לו, ומי שבא למצווה
מסייעים לו.
נראה על פניו שאין הדבר כזה, כי הרשעים " נהנים זוללים ולא
מפחדים "
התשובה ברורה שהם מקבלים שכרם בעולם הזה.
לעומת הצדיק: שגם מקבל שכרו בעולם הזה וגם בבא.

להיות עם לב נקי מחטאים זאת הרגשה נפלאה,
הרשע ליבו מלא בתאוה למינות וכפירות.
לב הצדיק גם הוא מלא בתאוה לאל חי.
ובמקום מינות וכפירה לבו מלא באהבה.
אז מי נהנה יותר?
הרשע שאין אדם מת וחצי תאוותו בידו.
או הצדיק: שנהנה מהעולם היפה ואוכל מה שצריך לגופו, אוהב
את אשתו וילדיו ומכבד את הוריו ומביא עליו כבוד מלמעלה
ומלמטה .
ובזה מקנא הרע, שיודע שלעולם לא יוכל להשתוות לצדיק
במעלתו הרמה, אז מה הוא מנסה לעשות ?
להוריד את הצדיק, כלפי מטה, לרמת העפר...ואוי למי שירד
למטה מזונו יהיה עפר.
הוא מבייש...את כולם .
שהרי אלוקים צופה ומשגיח על הכל.
וחזרה בתשובה מכפרת על הכל,
בעלי תשובה עומדים במקום יותר גבוהה מהצדיקי
ס למה ?
כי הם היו למטה בעפר, וטעמו עוד אפר וכך הגוף נמשך לאדמה
והנשמה גם היא הייתה כלואה בידי החיצוניים שזללו מאורה
הקדוש.
והם החליטו להיגמל מהעפר ולצאת נגד היצר הרע, ואין אדם
מצליח לעשות זאת אלה עם הוא מאמין בשם יתברך, שנותן לו
את הכוחות לצאת ממחשכים, בצלמוות
ולהתרומם ולרומם הנשמה הקדושה ולהשיבה למלך מלכי
המלכים הקדוש ברוך הוא.
ולכן המלך כל כך שמח לראות את בנו חוזר אליו.
נקי מחטאים...כשלג הלבן.

כי האור הוא לבן וטהור.
 והחושך הוא שייך לחוטאים שמסתתרים במחשכים לארוב
 לצדיק....
 אין לייצר שום עניין מלבד להחטיא את הצדיק .
 ולאחר שהחטיא אותו רוצה לרמסו לעפר ..
 אך השם יתברך רואה זאת והוא נכמר לראות את בנו הסורר
 והמורד עושה רע. ..
 הוא מנסה לקרוא לו, הוא מנסה להושיט לו יד , ואם ממשיך
 הילד לבייש ולחטוא הוא צועק לו
 עד שהבן הסורר כבר לא מקשיב לאביו ומעציב אותו בחטאיו.
 ואז הבן מצטרף לשורותיו של השטן .
 והוא צוחק על חלשים וכאלו המתפללים לשם בבכי ומנסה לצננן
 את אמונתם בכל מיני אמתלות
 שאלוהים לא קים, ושזה פרימיטיבי להאמין באלוהים.
 והילד הופך לצל של עצמו, לצל השחור של עצמו.
 הוא זה אתה , רק שהוא בעצם הצל השחור שלך או בהיפוך
 אותיות ל"ץ – לב צדיק כי המלחמה היא על ליבו של הצדיק אדם
 הוא ב אמצע לא שחור ולא לבן אבל היצר הרע הוא אתה השחור
 והנשמה הקדושה היא הלבן מאת השם, אבל ישנה מלחמה
 מתמדת בין הצדדים ישנם כאלה שמסרו את כל הקדושה שלהם
 והפכו לצל שחור לגמרי.
 ישנם כאלו צדיקים שנשמתם כה זכה עד שנשמתם בקושי
 מחזיקה בגופם
 אלה עושי המצוות ועוסקים בתורה הקדושה אנשים שמתרחקים
 מהחטא
 הרמב"ם תמיד המליץ על דרך האמצע, כי אדם לאדם לא
 מלאך ולא זאב .

אבות אבותינו היו צדיקים גמורים, אבל המלחמה הפנימית בין
 טוב לרע לא פוסחת על אף אחד.
 נהפוך הוא ככל שהאדם נוטה לקדושה כך החיצוניים מנסים
 לקחת מקדושתו
 כדי שהשטן יתרברב בפני אלוהים שהנה אותו צדיק נכנע לענייני
 עולם הזה.
 כמו שאיוב כאב וסבל.
 לשטן רשות וסמכות לפעול בעולם ולכן בא כל ההרס והרוע
 בעולם.
 והמלחמה רק הולכת וגוברת ככל ששעון הזמן מתקדם, וזאת
 כאשר בימינו כל הידע זמין ואדם יכול לגלוש באינטרנט
 באתרים קדושים או באתרי זימה.
 המלחמה הגדולה היא בעת שלנו.
 עת של טרום ביאת משיח
 וכל הספקנים והאנשים שהאמינו בטכנולוגיה שהיא מתקדמת
 וכאילו אמונה בשם היא פרימיטיבית
 הרי מי יכול לבנות מצלמה רגישה כמו העין של הנץ, מי יכול
 לבנות מחשב כמו המוח האנושי?
 אז אייפה העליונות הטכנולוגית?
 כל מה שקורה לאדם הוא באישור של אלוהים, ולכן כשיש חס
 ושלוש צער, חייב אדם לצעוק לשם, שאלוהים מקבל את התפילה
 מלב שבור,
 אבל השטן צוחק על תפילות כאלה, כאילו האדם הוא ילדותי
 ובכיין.
 והבעל שם טוב ודוד המלך נהגו לשטוח תפילתם בפני הקדוש ברוך
 הוא ולבכות,
 דוד המלך מתריס בשם יתברך שיספור את דמעותיו.

כי הבכי מלב שבור, הוא זיכוכ הלב, שרבי עקיבה הבחין בטיפות המים שחוצבות בסלע והקיש מכך שגם דמעות יכולות לחצוב בלב.

לפעמים הבן מורד במלכות שמיים, לפעמים כדי לנסות את השם ולראות האם יקבלו עונש,

לפעמים הוא שומע בעצתו של השטן.

ולפעמים הוא פשוט חלש לרגע רגע של חולשה, שהמצפון קצת

נחלש והאדם מורד במלכות שמיים

בעצב, והעצב הוא חטא אבל יש הבדל בין עצבות ללב נדכה ונשב ר לב שבור מקובל אצל השם יתברך.

לב שבור הוא בין שני החלקים שיש בלב : הדם המחומצן, האדום והדם הכחול החסר חמצן.

והצד האדום הוא החייתיות של האדם, ומידת אדום שהוא עשוי שוויתר על עולם הבא.

והצד הכחול חסר החמצן ורווי CO_2 שזה חומר שמכלה חמצן בדיוק כמו הנר שדולק והחמצן אוזל והנר מתאמץ לדלוק ומכלה את החמצן ונכבה בסוף והנר נשמת אדם הוא היהודי הזועק לחמצן מאת השם יתברך.

ולב שבור הוא לב שלם שבו למרות שהרעל $2CO$ והחמצן מתערבבים ביחד שהגוף יקבל חמצן מפני שכמות החמצן גדולה מהרעל)

והצדיק חי בעולם שהרעל והחמצן מתערבבים כמו בלב, ועדיין הוא מקבל חמצן מאת השם יתברך ועושה מעשים טובים וכך יותר חמצן נכנס לריאותיו

ואבריו של אדם הם איברים וגידים, כנגד המצוות והמעשים הטובים, שיקבלו חמצן מהדם שמוליך אותם, כי הכדוריות דם הלבנות, הן מתגוננות מפני הרוע, ואילו האדומות מובילות חמצן מהריאות והלב.

ומצוות לא תעשה והרי ידוע שאישה פטורה ממצוות עשה בגלל גידול הילדים והמצוות עשה קשורות בזמן .

והזמן והאותות קשורים לירח שהוא גם מחולק לזכר ונקבה כמו כל דבר בטבע כי זכר ונקבה בראם

ירח ולבנה הלבנה היא הבתולה הנשאית ביום רביעי, הירח הוא חודש ובה למשול על האדם שמצוות העשה קשורות בזמנים כגון קבלת שבת .

זכר ונקבה הוא האלקטרון הזכרי ופרוטון הנקבי שיש ביניהם משיכה,

כמו שלירח וכדור הארץ יש ביניהם משיכה, בגלל השמש שהיא משל לאלוהים וגם לה שני צדדים זכרי ונקבי

שמש וחמה שמש זכרי שהוא מפיץ את חומו כשם שהשם יתברך מפיץ את תורתו .

וחמה שהיא חמה היוצא מנרתיקה, וכך היא האישה הצנועה שנכבית בתוך נרתיקה שזה מידת הצניעות

אבל השם יתברך הוא אחד, שמע ישראל ה' אלוהינו ה אחד.

כי הוא מעל הטבע שבו הכל זכר ונקבה

הוא אחד ויחיד בכל העולמות והוא

שולט בכל היקום

וברא עולם בא-ת מילים 24 אותיות קדושות

שרק סופרי סתם יכולים לכתוב אותיות קדושות אלו, שמהם יוצא הדיבור והכתיב ה

והפה הוא אחד שלא מצליח להגיד מלה רעה וטובה ביחד, שזה שמירת הלשון ,

שמי שמדבר רע הוא כלב שנושך בלי סיבה.

ושמירת הלשון היא סגולה לאריכות ימים

מי האיש החפץ חיים ישמור לשונו מרע ושפתו מדבר מרמה .

פיו-זכר ושפתו נקבה.

שפיו- הוא פ שבו מקדש הצדיק ומקלל הרשע, שאתונו של בלעם דיברה צדק, ושפה נקבה.

24 אותיות שהן נתיבות עולם וכל דבר חי בעולם יש די אנ אי שהן מילות אדנה וכל די אנ אי הוא מורכב מאותיות הקודש, וכל אדם עשוי מאותיות הקודש, ולכן חשוב לשמור על קדושת הייחוד שבה הזרע שועט לעביר הביצית

אמירת תהילים שבה נצטוותה האישה שיש בהן תיקון של דוד המלך שבה על בת שבע ואשא היא כעזר כנגדו שהיא בת שבע שנמסרה לו.

ואחרי שהזרע והביצית מתאחדים, נוצר הילוד, שאבי ואמי יעזבוני וה' יאספני שהוא הביצית המופרת שנאמר ועזב איש את בית אביו ואמו וחברו יחדו והיו בשר. האדום של האם והלבן של האב.

שהם צריכה להישמר בניה, שיש בה התגברות הטומאה של עמלק, והיא נפטרת ממנו כדי לזכך את עצמה גם כשהיא צמה צום תענית שממעטת כדוריות דם אדומות וטוב לו לאדם שיקיז דמו לפעמים.

וזהו מידת עשו שאמר" הלעיטיני נא מן האדום אדום הזה, שהאדום הוא הדם החייתי שהחיה צמאה לא וגורם לאדם להיות גס רוח ושמחוירות פניו של אדם את חברו שמעליבו ברבים כאילו שפך דמים כאילו טרף אותו. והחיוורון נובע מהלבנתו של אדם שמי שמעביר כעסו בפני עלבון הוא הצדיק שממעט בבשר ויין.

והתורה מדברת נגד ילד שמרבה בבשר ויין. והלבנה היא מעבירה כעסה שזאת מידה של נקבה שיודעת להעביר עלבון בעלה ושותקת, לעומת אישה אדומה שמרשעת כלפי בעלה

ואדם ראוי לו שיתחתן עם בתולה שמעבירה עלבון בעלה שבועל אותה והדם, מסמל את היפרדותה ממידת אדם .

והאדם נקרא יש בו דם בשם שלו, בגלל הדם שיש בו והאישה היא אישה כי היא של האיש ולכן הנשים הן רכוש של הבעל ולא במובן של שייכות לא אלא שעליהן לספק לו כל שידרוש וזה בדרך הטבע והאדם צריך להתחייב בכתובה כי דרכו לדאוג לעצמו.

כשם שאימא ואבא דואגים לילדיהם כי זה דרך הטבע אולם בן צריך שידאג להוריו ככתוב בדיבר "כבד את אביך ואת אמך למען יאריך ימך"

ואורך ימים הוא כיבוד אב ואם ונצור לשונך מרע.

כי אדם שמתחצף להוריו עובר על כבד אביך ואמך ועל נצור לשונך מרע .

והשם בוחן כליות ול ב

שהלב הוא המפגש בין אדם לנקבה , בין הרע לטוב, בין כבד אביך ואמך לבין נצור לשונך מרע.

והכליות שהן מנקות את הגוף מרעלים דרך דרכי השתן .

הן מלשון כליה שאדם צריך לכלות את עצמו למען השם שהנר זקוק לחמצן ומתנווד כדרך תפילת המאמינים שזקוקים לחמצן מאת השם יתברך

ובלי החמצן הזה יכבו וכן אדם צריך שירצה כל הזמן את החמצן הזה ואל האור, וכל מעטפת על האור היא החשכה וגם אם הלך בגיא צל מוות לא ירא ליבי.

צל מוות זהו הצל של האור הכבוי.

שהוא מבחינת מות הצדיק .

ורוח אלוהים מרחפת מעל המים שהם המים הזדונים, שהבדיל בין מים למים

המים התחתונים שיורדים לתחתית האדמה, והמים העליונים שיוצרים טל.

והטל הזה הוא המים הקדושים והשמן זית הזך הוא מגיע מהזית שנמחץ והיין מגיע מן הענב שהתרכב.

ולכן אנחנו לומדים שהקדושה היא בטיפה קטנה של טל מים, שמן כתית צח, יין קידוש, שאדם צריך לכלות את עצמו כדי להשיג את טיפת החמצן הזה, טיפת המים, השמן, היין.

ולעזוב את בית אמו שזה הרחם שהתינוק יוצא ממנו.

והרחם הוא ממידת הרחמים שהשם יתברך שומר על הילוד כתשע ירחי ליד ה

ובעתיד לבוא כאשר יופייה שלטונו האמתי והנורא של שמו יתברך ממש כמו במעמד מתן תורה בהר סיני הקדו ש

ושיבוא העת שיתגלה מלכותו בעולם והרשעים יסורו מעל האדמה והצדיקים יזכו באור התורה השמור לצדיקים, אז הזיווג יעשה בדרך טהורה שהיא כלות הגוף אבל לא בדבריי זימה.

אבל הזיווג לא רק על מחשבות של זימה אלא מחשבות של אהבה ואהב היא ידיעה כשם תלמיד חכם יודע דברי תורה ואת מה שהוא יודע הוא אוהב.

ואדם ידע את חוה, הוא הכיר אותה את מעלותיה וחולשותיה.

ולכן זיווג מקודש הוא עניין של ידיעה וזה יעקוב שהכיר את רחל ולאה.

מדוע בתורה ישנה סמליות לבאר מים ?

מים מחיים את האדם הצמא כשם שדברי תורה מחיים את האדם ,

ואישה יפה ובית נאה ומגורים נוחים מרחיבים דעתו של אדם . ואדם שמתחייב בדאגה לאשתו הוא קונה אותה, בעבודה קשה ברכוש כי אין מתנת חנם,

אבל האדם בדרך כלל פועל על סמך עצת האישה שזהו טבעו כבר שהתפתה לאכול מן הפרי האסור .

והוא צריך לחזור אחריה ולפייס אותה כמו התרנגול שמפייס לפני הזיווג שהזיווג יהיה ברצון האישה וחס ושלום לא יכפה עליה את עצמו.

בגלל תלותה של האישה בבעלה אסור לו לרדות בה או להתייחס אליה כשפחה.

אבל מצד שני אסור לו להדמות לצד הנשי אחרת האישה שצריכה צד גברי תפתח תכונות גבריות.

ולכן בימינו מתרבים האנשים שמתנהגים כנשים בגלל שהנשים נעשו גבריו ת

ומתבלבלים סדרי עולם

להצדיק את מעשיו הבהמיים, של העולם הזה, הוא מעשה העגל שחגגו בו את מידת התאוה

שהיא כפירה בשם יתברך, בגלל שתאוה, ובני ישראל חטאו במידת התאוה כאשר,

ניסו את השם, בתאוותן. והתאוה היא בשר שבני ישראל רצו לראות האם השם ישלח להם בשר, והחלב הוא טהור שבה מן הפרה לא בשחיטה ובהקזת דם שמי שיש לו מידה אכזרית שיהיה קצב.

ומי שאוכל בשר הרבה יש בו יותר תאבה

ומי שאוכל מן הטבע יש בו מידה של טוהר שהוא הצבע הלבן המורכב מכל הצבעים.

ולכן מישיש בו יותר מידי תאוה יאכל יותר מן החלב ולהיפך. והארץ היא זבת חלב ודבש שהיא סמל הטהור למרות שיש בה גם מן הבשר.

ואין תאוה בלי כעס כי האדם לא משיג את שהוא מתאבה לו. ואז הוא מתחיל לכעוס.

ואין אדם מת וחצי תאוותו בידו.

אבל רק השם יתברך יכול להציל את הלב פן ייפול תהומה והוא נענה למי שדורש אלוהים.

מי שמבין שרק אלוהים יכול להציל אותו מהאכזריות של היצר הרע, שאינו מרחם על אף אחד.

ומדוע אם כך אלוהים מרשה לו להתנהג כפי שהוא מתנהג.

התשובה היא שאלוהים לא מרשה לו... כי מי שאוכל אפר סופו להיהפך לעפר.

ויצר הרע יודע שסופו להיות עפר כמו העורלה ולכן הוא מקנא במי שמכין את ליבו לטוב.

ולכן הוא ¹רוצה להסיט את האנשים שמכינים ליבם לטוב וכך לגרום לאלוהים צער על אובדן של נשמות טהורות .

והוא הבעל דבר, הוא העגל, שחגג את התאוה הבשרית, שחגג את הבשר, בוסר .

ויצר הרע רוצה לפגוע בכל מה שטוב ותמים, כדי להכאיב לקדוש ברוך הוא, שרואה כי חבריו הולכים אחר עצתו הרעה של השד הרע הזה.

דוד המלך נלחם בגבורה בלכלוך של השטן והסיר מליבו את הלכלוך הזה.

חייבים להתייבב מול השטן הזה, אין ברירה אחרת ניפול למלכודת שלו.

ואיך מתייבבים מולו ?

מתפללים לשם יתברך, שיצילונו ממלצעותיו הנוראיות, שלקחו שבי נשמות, הנשמות שהכי הוא מתאוה אליהן הן אותן נשמות שרוצות לברוח ממנו, ומי שכבר בצבא שלו, כבר לא מעניין אותו, הוא רוצה את הטובים ביותר.

רק כדי להכעיס את השם יתברך, ולהראות לבורא שהוא לא מפחד להתייבב מולו, ולכן יש לו אומץ וטיפשות .

אומץ להתייצב מול השם יתברך, וטיפשות להתייצב מול השם יתברך.
 ורק ביום הדין הוא משלם וזועק לשם שיציל אותו, ואז האומץ
 נהפך לפחד,
 כי אין מלבדו יתברך, כי הוא השולט האמתי בעולם...ורק עליו
 אפשר באמת לסמוך.
 ואת זה ידע הצדיק דוד המלך ערה"ש ודוד המלך ידע שהמלחמה
 בארור הזה היא פנימית וככל שמתקרבים לקדושה
 ככה המלחמה היא קשה יותר, וככה הארור רוצה לבלוע את
 נשמתך, אם כך המלחמה היא פנימית.
 בתחרות על ליבו של האדם, תחרות בין טוב לרע, אבל המילה
 תחרות היא אולי תיאור קליל אבל המלחמה היא אמיתית והיא
 אכזרית יותר מכל קרב עלי אדמות.
 כי זה שנופל בפיתוי של יצר הרע, מביא עליו אסון יותר גדול
 ממיתה.

כי השם יתברך מפרנס את האדם מהרמש ועד לכינים
 והשם נותן לאדם כל מה שהוא צריך. ולכן על האדם להסתפק
 במועט ושונא מתנות יחיה
 ולכן אדם צריך להסתפק במה שאלוהים נותן לו ולברך על כך כי
 לא הכול מובן ולא הכול ידוע ונסתרות הן דרכי השם יתברך.
 דוד המלך נלחם בעוז ובגבורה ביצר הזה, ולכן זכה להביא את
 שלמה שהוא לב טוב.
 ספר התהילים הוא מתכון סודי להילחם ביצר הרע.
 גאווה
 גאווה: גאווה היא אם כל הצרות, הגל בים גוהה כאילו רוצה
 לבלוע את היבשה אך אלוהים משפיל אותו בהתקרבותו לחוף.

כי הגאה בליבו שכח שהוא עבד לאדונו, ורק לאדון מותר
 להתגאות .
 אבל ההפך אפשרי האדון יכול להתגאות בעבדו .
 האהבה היא החלקיק האלוהי שכולם מחפשים .
 ספר התהילים הוא ספר האהבה.
 אם יש דבר פגום בך ספר האהבה ירפא אותך וייתן לך מזור לכל
 חולי. ...
 יש בו אהבת אמת לשם וכל פרק הוא עוד הרעפה של אהבה.
 נראה שדוד המלך לא מוצא מספיק מילים לתאר את אהבתו
 למלך העולם .
 והשירים האלה הופכים קדושים כמו מכתבי האהבה שאישה
 מחזיקה בקופסה חבויה
 שירי אהבה מאהובה. שכל פעם שהיא מביטה בהם היא נזכרת
 במאהב שהיה לה
 דוד המלך הוא רומנטיקן חסר תקנה.
 דוד הוא בן אדם לפני היותו מלך
 דוד הלוחם הקשוח יודע מתי לעלוז ולרקוד כאשר הוא מביא את
 ארון הברית למעונו.
 אהבה נותנת הכול ושנאה לוקחת.
 אהבה נותנת חוכמה
 שנאה מאבדת אדם על דעתו... והכועס כל מיני גיהנום שולטים
 בו.
 אדם הראשון נתן שבעים שנה מחייו כדי להחיות את דוד המלך
 שיכתוב את ספר תהילים.
 אדם הראשון היה בנו של אלוהים אבל לא הייתה בו אש האהבה
 שבערה בדוד המלך
 דוד פשוט אהב את השם אהבת אמת ולא כדי לזכות בפרסים כמו
 ילדים שמתנהגים יפה כדי לזכות בפרס

הוא אהב אותו משום שהאל הוא טוב והוא מקרין אהבה על כל
ברואיו והעולם הזה נברא באהבה
"וראה כי טוב" והאור הוא אהבה והשמש מחממת ומקרנה טוב.
והכוכבים מאירים את חשכת הליל... והמים מחיים את האדם .
ולכן העולם הוא כה יפה. .. והשם הוא היופי בהתאוותו.
דוד המלך נרדף ע"י שאול שמבקש לפגוע בו בקנאתו
השם יתברך משנה סדרי טבע כדי להגן על עבדו
והוא מצווה על העכביש לטוות קורים
ולכן שאול סובר שהוא לא נמצא במערה .
שאול המלך מגייס לוחמים במטרה ללכוד את דוד
הקנאה של שאול המלך בדוד הנעים שאוהב לנגן על נבל ברוך
כשרון וכריזמה. דוד הנערץ שהרג את גוליית דוד שהעם הלל
אותו על חשבון שאול המלך .
מה שהקניט מאוד את שאול.... והוא חפץ להרוג אותו..
למרות כל זאת דוד מגיע לשאול הישן ביחד עם לוחמיו וקורע
מגלימתו של שאול המלך .
אח"כ הוא מראה לו את זה ואומר: " יכולתי להרוג אותך וזה
הבגד כהוכחה לכך.
שאול מתרצה.
לקראת סוף ממלכתו, שאול ודוד מתפייסים...אולי שאול משלים
עם העובדה שדוד ראוי יותר ממנו לכהונה.
שאול ניגש לבעלת האוב ומבקש לעלות את רוחו של שמואל
הנביא שמתרעם על כך , והוא מודיע לשאול שהוא ימות בקרב .
ובכל זאת שאול המלך ובנו יהונתן יוצאים לקרב
ובלית ברירה
מעדיפים להתאבד במקום להרג בידי אויב הוא נופ
ל על חרבו וכך עושה גם יהונתן.

דוד המלך מבכה את מותם גם את מותו של שאול המלך כאמור
לעיל,
ועל יהונתן הוא אומר, אהבתי אותך יותר מאהבת נשים, ברוח של
אחוה ורעות של קשר חברות ברמה הכי גבוהה
כמעט בכל ספר תהילים דוד מתאר מסע של רדיפות אחריו, מדוע
כולם רוצים להרוג אותו
אולי בגלל שאנשים שלא מאמינים, רוצים להראות שאלוהים לא
קיים או שלא עומד לצדו. של דוד.
וזאת תכונה של העמלק שרצה לצנן את אמונת ישראל בשם.
אולי אלמלא רדפו אחריו כל ימי חייו עד היותו מלך, לא היה
כותב כזאת יצירה ייפיייה.
אלוהים בוחר את דוד ממכלאות הצאן וכבר אז השם גילה בו
תכונות של טוהר
וכל התכונות שמעידות על אופי של אדם ירא שמים.
אחד התכונות הבולטות שמשתמעות מספר תהילים היא ההודיה
לשם
דוד מודה לשם על כל מה שגמל אותו, ולא רק מתחנן לשם
שישמור עליו הוא
מעריך את כל הדברים הטובים שהשם נתן לו...ועל כך הוא לא
שוכח להודות.
האם אנחנו מודים מספיק לאל שנתן לנו חיים כאלה נפלאים ?!
דוד כותב "כי קנאתי בהוללים" דוד "מקנא" (בסתר ליבו אין בו
שום קנאה) באנשים שאין להם צרות והם מדברים מתוך הוללות
"וחוגגים" ואין בהם יראת שמייים, והם מדברים בלשון עתק.
דוד מבין שאין מה לקנא בהם כי הם כעשב שימות...לעומת זאת
צדיק כתמר יפרח.
הצדיק הוא "על פלגי מים" וזרעו אחריו.

בבקשתו של דוד להשם שיעזור לו הוא מתפאר בכל הניסים
שעשה השם יתברך לאבותינו ו
אולי כדי "להזכיר" לשם שהוא לא הראשון שמתחנן לעזרה
והשם נעתר להם, אלה היו לפניו שהתחננו וגם להם השם יתברך
נעתר.

וכך מרצה אותו ע"י שמזכיר לו את זכות אבותיו .
דוד נלחם בשקר...השקר הוא מקור כל הרוע . הסיבה לכך היא
שאדם שמשקר פעם אחת הופך את השקר לטבע שני. והשם בוחן
כליות ולב יודע מתי אין אמת בלבבו של אדם והוא מתיימר אדם
מאמין

בלוחות הברית לא כתוב לא תתגאה אלא לא תשקר בגלל שהשקר
כאמור הוא אם כל רעה .

ומי שמשקר בעצם גונב את דעתו של חברו אך מי
שכנה , דובר אמת אפילו כשהאמת כואבת והוא
צדיק שאומר דברי אמת בשם אומרים נחשב לו
כלוקח חלק בבריאה

השם יתברך אמנם לא מתגלה לדוד, אבל דוד יודע היטב
שלוליהשם יתברך כבר היה מת מזמן בחרב.

הוא יודע שאין מדובר במזל וצירוף מקרים הוא מכיר את השם
יתברך , כמו שחמור יודע מי הוא בעליו.

דוד מנסה בכל כוחו לא לחטוא לשם יתברך אבל לפעמים
היצרהרע כמעט ומתגבר עליו אבל

ואיזהו הגיבור המתגבר על יצרו...דוד אומר ואני כמעט נטו רגלי
כאן שפכו אשרי .

יצרו הרע של דוד מנסה להגיד לא שאלוהים לא קיים שהוא
מתפלל למשהו שלא קיים

ולכן דוד כמעט נופל אבל לבסוף הוא מתגבר ומאמין "חזק ויאמץ
ליבך וקווה אל השם"

הוא חוזר על משפט זה פעמיים כנראה שזה אחד הדברים החשובים ביותר.

אם היה אפשר לסמן שורה זאת בדגש חזק הוא כנראה היה מסמן את המשפט הזה.

במשפט זה דוד אומר " חזק ויאמץ ליבך " אדם חייב לאמץ חזק את ליבו שיהיה חזק, באמונה כל בני האדם מחויבים להתאמץ ולחזק את ליבם באמונה.

אדם נדרש לאמן את ליבו לאמונה...

כי אם יפסיק הוא יתרחק מהשם ומי שמתחזק עוד ועוד באמונה בסופו של דבר האמונה נהפכת לטבע שני לו.

דוד יודע שמה שלא יבוא עליו זה הכול לטובה והוא מברך על הרע בדיוק כמו שהוא מברך על הטוב.

יש נטייה לאדם מאמין שאם הוא עובר תלאות וצרות הוא חושב שהשם לא אוהב אותו .

אבל מי שהשם נותן לו ברכה במעשה ידיו האדם חושב שהשם אוהב אותו.

התשובה לדילמה זאת היא שהשם אוהב את כולם ולכל דבר יש סיבה.

והכל זה לטובה.

דוד המלך הוא האיש האמיץ ביותר על פני האנושות.

הוא מתייצב מול גוליית עם קלע .

צריך אמונה אבסולוטית כדי להתייצב בצורה שכעזות . וזה רקמוכח את דבקותו בשם .

דוד מתאר את שיחותיו בלילה עם השם...כאילו השם מקריא לוסיפור ללילה טוב

והוא כילד מדבר אתו ושופך בפניו את כל תלאות היום והרגשות שמציפים אותו ומבקש את קרבתו .

דוד מנסה לשכנע את השם שלא ייטול נשמתו בשל חטאיו והוא טוען שבקבר הוא לא יוכל לפאר את השם וכך מנסה לאמרו "פתח פי ואברך יה" כל עוד הוא חיי הוא יהלל את השם אבל אם ימות הוא לא יוכל לעשות כן .

דוד מתחנן לשם שלא יחשיב אותו ביחד עם חוטאים בקהל מרעים, שלא יכליל אותו בקבוצה של אנשים רעים...הרי ידוע שבקהל יש לחץ חברתי. ואפשר בקלות להתפתות לחטא ולעשות הרע בעיני השם.

דוד מתאר את אימתני הטבע כביטוי לגדלו של האל. הרים כדונג נמסו)הר געש(ברקים, ים סוער כל אלה מעידים על אימתנו של השם שבו מותר להתפאר ולכבדו ולהרעיף עליו מחמאות שהוא מלך הגאות.

מותר ורצוי לו לאדם להלל כמה שיותר את אלוהיו ובכך לשמח את השם...כי מי לא אוהב לקבל מחמאות מבניו האהובים. אבל מה יתגאה אדם?, השם קובע למי החכמה הכסף הבריאות וגם המזל.

דוד מתפלל לשם שלא יסתתר ממנו, כנראה שעדיין מחפש איזה שהוא סימן שהשם אתו ולא שכח אותו וזה מובן שהילד מאמין בכל ליבו בשם אבל מתחנן לשם שלא יסתיר את פניו ממנו. ומדוע שהשם יסתיר פניו ממנו? דוד רוצה לקבל תשומת לב מהשם. כמו שכל ילד שרוצה

באיזה ליטוף מהאבא כדי לזכות בתשומת ליבו. כך מתרפק דוד על אביו שבשמיים שילטף אותו.

"אהבתי כי ישמע קולי" דוד נהנה לשוחח עם האל ובכך מרגיש את קרבתו של השם

וע"י כך הוא מוצא את תשומת הלב של השם .

דוד מאמין בשם עוד מנעוריו, וזוהי מעל ה

דוד יודע שלא הפסל ולא הדמיון הם פני האל אלה האמונה שהשם הוא האלוהים והוא אחד ואין לו צורה וגוף.

דוד "כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו, כי לא במותו ייקח הכול" דוד מטיף למי שרודף אחריי הכסף שבמוות אף אחד לא לוקח אתו כסף

כשתינוק נולד ידיו קמוצות כאילו אומר: "כל העולם שלי" וכאשר הוא זקן ומת: "ידיו פשוטות כאילו אומר: "אינני לוקח כלום איתי"

"לב נדכה לא תיבוז" "הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם" הסופר מתאר תוכנתו של האל שהוא רחום וחנון אך אפיים ורב חסד 13 מידות רחמים.. שהשם פתח שערי דמעה. לב שבור ונדכה, אלוהים שומע ומצר והוא הרופא והוא שולח מזור.

בהמשך המשפט הזה כתוב "מונה מספר לכוכבים לכולם שמות יקרא" שהם בני אברהם שירבו ככוכבי השמיים.

מה פתאום שורה זאת מופיע לאחר "רופא לשבורי לב..." אולי לכל אדם יש כוכב משלו.

וגם בזמן של שיברון לב.. מאיר לו כוכב. כוכב של מזל.

"אשרי הגבר אשר תייסרנו יח..." דוד אומר דבר מאוד משונה.

מזל לו לגבר שאלוהים מייסר אותו... האם זה כל כך נעים להתייסר.

דוד יודע שהחיים האלה הם פרוזדור לעולם הבא, דוד המלך יודע שמתוך הייסורים אדם מגיע למידות יותר טובות לענווה ותפילה.

ואם השם שולח ייסורים הוא מכין אותנו לאתגרים הגדולים שבחיים. כי מה שלא הורג מחשל.

כמובן אל לו לאדם שיבקש ייסורים, על האדם להודות לאל שהוא לא מייסר אותו, כי הייסורים כואבים הם.

שירה היא הדרך הכי טובה להלל את השם, ודוד המלך טווה
 אתהדרך הזו, ואם אתה רוצה להלל יא, תשיר לו .
 "השמים מספרים כבודו" מדוע לא הארץ
 מספרתכבודו...השמייס התכולים הן ממלכת השם
 משם הוא מוריד גשם לשדות משם השמש המלטפת, שם
 הקשתבענן סמל השלום בין בני האדם
 לאלוהים. משם הכוכבים והירח...שהם מראים מתי כל חג וראש
 חודש.
 דוד המלך הבוחר בתשבחות...ע"י כך שהוא משבח אהבתו לשם
 גדולה יותר...כשם שילד המפאר את אביו שומע את דיבורו שלו
 עצמו ומאמין בהם יותר .
 דוד משמש דוגמא אישית לעצמו...הוא מאמין יותר ויותר
 באמונתו ולמד לאהוב את השם
 צריך ללמוד את התכונות הטובות ולאהוב אותן. .אולי פה עולה
 הביטוי " ידע" אולי מהות האהבה היא לדעת.
 כדי לאהוב מישהו באמת צריך ללמוד להכיר אותו...אהבה ללא
 היכרות היא אהבה התלויה בדבר .
 אהבה שעומדת על יופי, חכמה, חוש הומור היא אהבה שתלויה
 בדבר וכאשר אחד מהם בטל בטלה האהבה.
 דוד לומד להכיר את השם יתברך...שאינן לו גוף וצורה...והשכינה
 הנפלאה מסתתרת
 איך דוד לומד להכיר אותו? התשובה היא שהוא פועל בחוש
 שישי נוסף...
 בכל חמשת החושים בן אדם קולט את העולם אולם ישנו עוד חוש
 שהוא מוסר, מצפון, רגש, תחושה ועוד ודוד לומד את תכונותיו
 של האל יתברך, עם כל חושיו ובעיקר עם החוש השישי.
 הוא מבטיח בעכביש שמציל אותו במעורה מפני שאול

מין גיבור על שברגע האחרון מציל ונעלם לפני שהספקנו להגיד
 תודה. כי הוא יודע שאנחנו מלאי רגשות תודה.
 הרי הוא יוצרינו ובוראנו והוא מכיר את האדם אך האדם לומד
 להכיר אותו... ואולי אני טועה... אולי האל גם לומד להכיר אותנו
 כמו תינוק שגדל ולומד להכיר את הסביבה כל הוריו
 לומדים להכיר אותו כאשר הוא מתעצב... ומתבגר.
 כך השם לומד להכיר את דוד שהוא אוהב אדם ורוחש
 כבוד לשאול. הוא רוכש כבוד לשאול אפילו שזה רוצה להרוג
 אותו בהתקפי קנאה.. עזה ממות. דוד יודע שהאדם הזה שאול
 הוא מי שבחר האל להנהיג את ישראל... ולכן הוא מכבד
 אותו... ואין זה מתפקידו לשפוט אותו.
 מפני שהאל הוא זה שבחר בו
 .. אבל שמואל הנביא מודיע לשאול כאשר הוא מועלה באוב שהשם
 בחר בדוד ושהוא שאול ימות בחרב.
 דוד מכבד את שאול המלך... והורג כאמור את מי שמעז לאמר אני
 הרגתי את שאול.
 לכן תפילה היא בעצם דבקות ואדם בוחר להביע את אהבתו
 בשירה... כך מחזר האדם אחריי אהובתו בשירות וחריזות שהן
 כמו פנינים יפות למראה
 המלך הגדול שמח בשירות ותשבחות ב עיקר שהם יוצאים
 מפיותיהם של אהוביו.... כך היא בעצם מהות החיזור בטבע לכל
 חיה יש את צורת החיזור שלה... שלמה המלך בשיר השירים
 מבטא שלמה המלך את אהבתו לשם כאהבה של אדם לאהובתו
 העולם ניתן לאדם יציר האל.... התורה ניתנה למשה גדול
 האדם... ואילו ספר התהילים ניתן לדוד יפה הנפש מכולם .
 יופי פנימי והקרנתו החוצה.

ספר תהילים כשמירה והגנה בעת צרה המאמינים פונים לספר התהילים ומבקשים מהשם שירחם עליהם ויגן עליהם כשם שהגן על דוד המלך.

כי אדם שנמצא בצרה צריך להיאחז בעוגן נראה מוחשי וחזק...עוגן זה הוא ספר התהילים אשר מי שיאחז בו יש לו. עוגן. ולכן מכאן גדולתו של הספר...הרי אדם יכול שיתפלל לשם ללא ספר תהילים, ותפילתו תתקבל. אבל תפילה, בספר האהבה. של דוד המלך תהיה עבורו כגלגל הצלה ואולי זאת דרך האדם להזכיר לאבא שיציל אותם כפי שהציל את דוד עבדו. ואנחנו מתחננים שכמו דוד עבדך שלו עזרת. גם אנחנו רוצים שתעזור לנו.

העולם הזה מפחיד ללא ספק יש בו המון יצורי חושך.. שנאהקנאה כעס וגדול מכולם הוא הפחד, הפחד הוא אויבנו כי פחד הוא דחליל ענקי שמפחיד אותנו הציפורים למרות שהדחליל הוא לא אמתי

אנחנו פוחדים מהמוות מהלא נודע מהעתיד.....אבל יותר מכל כמו אבותינו אנחנו פוחדים מחטאינו ומהעונש שנקבל עליו. העונש שהאבא ייתן לנו...כי מגיע לנו בגלל מעשים רעים. כי ילד שלא מקבל עונש לא למד אפילו אם הילד הזה הוא משה רבינו שלא דיבר אל הסלע והכה בו. גם קין פחד מהעונש גם אדם פחד מהעונש...העונש. הוא הדבר המאיים ביותר שיש אנחנו המאמינים יודעים שיש גיהנום וזה מפחיד אותנו כי אנחנו לא יודעים אם אנחנו רשעים או לא בעיניי האל.

דבר אחד אנחנו כן יודעים שהשם הוא רחמן . ואדם שמשפר את דרכיו יקר בעיני השם, ובמקום בו חוזרים בתשובה אפילו צדיקים גמורים לא עומדים ועוונות הופכות לזכויות.

איך אדם יודע אם הוא חוטא לשם או לא...התשובה היא כנראה
 שהוא לא יודע.. אשרי האיש שהשם לא מייחס לו חטאים
 מ"נסתרות נקניי".
 דוד אומר ואנוכי תולעת ולא איש...האם אדם צריך להחשיב את
 עצמו לשפל ..וגם אפילו אם הוא מלך...כך יציג את עצמו בעיני
 השם
 מול השם הגדול אדם הוא תולעת....תולעת היא היצור הכי נחות
 בטבע...בשרשרת המזון...וכך מרגיש דוד המלך אל מול השכינה
 הגדולה.
 ואם דוד המלך מרגיש כך אז מה יחשבו אזוביי הקיר....כמובן
 שאנו לא נגיע למעלתו של דוד המלך. אבל אדם. צריך שינהג
 בענווה
 ולזכור מאין הוא בא ולאן הוא הולך מטיפה סרוח ה
 דוד המלך יש בו תמימות ואהבה אינסופית לשם והוא
 מרקדמלפני ארון האל. ואינו נוקט בהתנהגות ממלכתית אשר
 מקורה בגאווה מדומה.
 לספר תהילים יש סגולות וכל פרק מרפא ועוזר לאדם...
 כל תפילה היא טובה תפילה אישית או תפילה מתוך תהילים
 שניהם טובים.
 תפילה היא כל כולו של האדם האדם הוא. חומר נשמה. היא רוח
 והתפילה מחברת בין שניהם.
 אדם. הוא נר והתפילה היא אש....תפילה היא הכול...יופי חכמה
 לב אוהב רחמים...כי הכול ממנו יתברך .
 והוא מחפש לעצבותם ומרפא.
 תפילה היא השפה. שבה מדברים לשם יתברך ושירה היא הרעפת
 החיבה...כמו שבחור מקדיש לבחורה שיר ומדבר אתה בשפת
 האהבה.

תפילה היא דרך הענווה אי אפשר לבוא למלך עם דרישות...באים אליו בתחנונים כי מידו לבחור לכאן ולכאן...להבדיל ממלך בשר ודם

פי אין סוף מלך העולם .

אם כל העם היה אומר תהילים יכול שהיינו בונים את הבית השלישי...כי התפילה בספר האהב ה היא מחזקת לבבות נוטעת אומץ באדם ...

בספר תהילים דוד המלך מבקש לנקום ברשעים אשר טומנים פח לנפש הצדיק...ואיך טומנים פח לאדם טוב לב וצדיק מחטיאים אותו

ונראה שהשם עצוב על אותו מסכן ולכן הוא כועס, ביותר על המחטיא וגם על החוטא...ממש כשם שאבא . מ תבייש בן חוטא...כך הוא מתגאה בן טוב...ובחרתי בדוד עבדי. ..

בעולם שלנו יש מלחמה עצומה בין כוחות החושך וכוחות האור...בלילה האדם לא רואה והוא מדמיין כל מיני דמיונות שבכלל לא קיימים ולכן הוא פוחד והפחד משתק .

לעומת זאת באור נגלה עולם כפי שהוא ולכן אור הוא בעצם אמתכי מה שאנחנו רואים הוא האמת גאה : גול אל השם . היה גאה באלוהך , ככל שתהיה גאה בו ככה תרגיש גאווה אמיתית תאמין גם בעצמך .

הוא שם, כשמגיעים מים עד נפש, הוא זה נותן את האוויר ברגע האחרון.

הוא רוצה שתסמוך עליו ע"מ שתוכל לסמוך על עצמך . כי מי שצועק וקורא לשם, הוא יתברך שומע צעקתו .

צעק : צדיק עליון קורא

כצדיק על פלגי מים .

גאווה בלב האדם היא מאוד מעליבה שכן האדם מתגאה במשהו שהוא לא שלו.

כמו אמן שמתגאה בציור שהוא לא צייר.
 אבל כאשר הוא מפאר את הציור של אותו אמן, אש בוערת בליבו
 וגם הוא מתרגש ושותף ליצירה בכך שהוא מאדיר את שמו של
 השם יתברך.
 גאוה בלב האדם היא גניבה של משהו שלא שייך לו.
 ומה אנחנו מאחלים לילדינו שיזכה לחופה ומעשים טובים.
 חופה שבחתונה של אדם נמחקים כל עוונותיו, והוא מלך ליום
 אחד ועוד ירח דב ש
 ביום החופה אלוהים "מאשר לו להרגיש כמו מלך"
 ומעשים טובים האדם יכול להתגאות בהם שאלו הם שלו (מעשיו
 של האדם הם רכוש)
 וכל מעלותיו הן שיחיות למעלה ממנו.
 מתי ירים אדם את אפו, רק כשהוא מביט למעלה.
 והטווס הוא גאה בנוצותיו ומחזר על הנקבה, וזה דרך הטבע
 שאדם מנסה להרשים ולחזר אחרי בת זוגו..
 כי כך היא דרך הטבע להבליט את המעלות, כדי ל"הרשים"
 והאדם הנבון לא מייחס לעצמו את נתוני הפתיחה שלו.
 והאדם נתן צלע בכדי ליצור את חווה.
 צריך לחזר עליה
 למה גאוה בלב איש משולה לעבודת אלילים ...
 הגאה בליבו מחשיב את עצמו כאליל.

ספר הטהילים, הוא ספר התפילה וספר
 האהבה ברוך אתה ה' הבוחר בשירות
 ובתשבחות ...

אין כמו אהבתו של דוד המלך כלפי האל, בשיריו בספר תהילים
 הוא כמהה לאל.
 ומתפלל שיציל אותו מידי אויבים ויחד עם זאת הוא שם מבטחו
 בשם ויודע שהשם לא יכזיב כל מי שנשען עליו, כי אין לך על מי
 להישען אלה עליו יתברך.
 בין אויביו של דוד
 שאול, גוליית אבשלום בנו...
 אבל בעיקר מלחמתו היא פנימית שהוא נלחם בתוך עצמו, בחטא
 גדול במעשה בת שבע.
 כאשר נתן הנביא מוכיח את דוד ומשיל לו משל
 : האם זה צודק שלאדם שיש לו עדר של כבשים ייקח למישהו
 אחר את הכבש היחיד שיש לו...המשל הוא כמובן דוד שגזל את
 בת שבע. מאוריה החיתי שנשלח על ידו לחזית הקרב ומת דוד
 נשכב על הרצפה ומתחנן לאל, לא שותה ולא אוכל..
 בסוף בת שבע מפילה את התינוק...דוד קם ויודע שאי אפשר
 להחזיר את הגלגל לאחור וזהו כנראה עונשו של דוד.
 מדוע אנחנו קוראים תהילים שנכתב ע"י אדם שגרם למותו של
 אדם אחר (אוריה החיתי)
 זאת הגדולה של ספר תהילים לפי דעתי, אדם שחטא בחטא הכי
 גדול
 חטא של לקטוף חיי אדם, הוא נשכב על הרצפה ומתחנן לאל
 שיהפוך את הרע לטוב, למרות שאת הגלגל אין להשיב
 לאחור...הוא מתחנן לאל שלא יכעס עליו והוא מתייסר ומבטיח
 לאלוהים שאם יסלח לו הוא יהלל את שמו ברבים ויחזיר
 בתשובה חוטאים וזה לפי דעתי המהות של ספר תהילים להחזיר
 בתשובה חוטאים בזכותו של דוד המלך ע"ה שמתוך החטא
 הנורא צמח המלך הגדול ביותר שהיה לעם ישראל שלמה המלך
 דוד בוטח באל בלב שלם ולא מפחד ממחנה שלם שבא להילחם

בו לא מפחד מגוליית הענקי, הוא שם באל מבטחו בעיניים
 עצומות וזאת למרות שלא חזה בגילוי השכינה כמו שהתגלו
 לאבותינו :
 בקריעת ים סוף לדוגמא, עם ישראל חוזה בפעולות השם בבקיעת
 ים סוף (אפילו שפחה ראתה על הים)
 אפילו השפחה חזתה בתכונתו האימתנית של השם .
 ואילו דוד לא ראה לא שמע לא חלם ולא קיבל התגלות אבל הוא
 האמין בשם בכל מאודו וזאת גדולתו של דוד המלך ... שאמונה
 נחשבת כטיפוס על קיר חלק.
 האם קל יותר להאמין באל כאשר אין ניסים גלויים, מדוע ניסה
 העם את השם מספר רב של פעמים במדבר (היוציא מים מהסלע
 האם יכול השם לערוך שולחן במדבר) למה הם היו צרכים את
 החיזוק שאלוהים נמצא איתם כל הזמן, ודוד המלך לא נזקק
 לניסים ופלאות .
 משל לילד שהולך מלפני הוריו ושומע אותם מדברים וכך הוא
 יודע שהם שם, אבל כאשר הם מפסיקים לדבר הוא מביט לאחור
 לראות . אם הם שם .
 ואילו יש ילד אחר שהולך מלפני הוריו ויודע שהם מאחוריו
 ושומרים עליו אפילו שאינם מדברים .
 מתי ילד צריך הכי את הוריו ? כאשר הוא מפחד לדוגמא כשעובר
 כלב אימתני הוא רץ ומחבק את אביו..
 ואז מתגלעת האהבה בשיאה בשעה שהילד שזקוק להגנתו של
 האב.
 כך אנחנו ואלוהים כאשר אנחנו מפחדים אנחנו רצים ומחבקים
 את השם, ואם עשינו משהו רע הוא גוער בנו אבל לבסוף מתפייס .
 "כרחם אב על בנים" אלוהים מרחם על בני האדם כאילו אנחנו
 בניו, רחמים זה אמפטיה .
 ילד קטן עלול לבכות אם משהו גנב לו את מכונית

הצעצוע... והאבא נכמרים רחמיו על הילד הבוכה מסיבה טיפשית
אבל האבא מבין שזה כואב לילד ומזדהה עם בכיו.
"כרחם אב על בנים" זה אומר לתת לילד חופש לבחור מה לעשות
כדי להקנות לו יכולות עצמאיות אבל כאשר הוא רוצה לרוץ
לכביש האבא יאחזו בידו. וכך אלוהים מציל את האדם ברגע
הסכנה.
כאשר היער בוער האבא צועק לילדו בו והחזק את ידי... אבל הילד
השובב אינו שומע ורץ לעבר
הלהבה. כך אנחנו מורדים ולא שומעים בקול אבינו שבשמיים
ועושים דברים שפוגעים בעצמינו למרות רחמנותו של השם"
כרחם אב על בנים "
אבות תמיד מרחמים על ילדיהם כך טבעו של אדם אבל בנים הם
שובבים מורדים ומכעיסים את האבא בהתנהגותם הרעה.
לכן מותקנת הדיברה " כבד את אביך ואמך" כי לילד לכבד א ת
הוריו זה בניגוד לטבעו וכך הוא מתקן את עצמו. יעקוב שרימה
את אביו וסחט ממנו ברכת הבכור. יוסף שאמר שאפילו אביו
ישתחוה לו.
האבא כועס אבל בו זמנית מרחם ואומר לעצמו הוא עוד ילד הוא
לא מבין כשיגדל יבין אותי.
מאידיך גיסא אין כמו הגאווה בבן המחונוך והמצליח... יעקוב
מתגאה ביוסף שהפך למלך מצריים.
גם השם מתגאה בדוד ובוחר בדוד עבדו.
ומהו עבד אשר עושה את רצונו של מעבידו.
דוד המלך מהלל את השם " לך הים "... מדוע השם צריך את
המחמאות שדוד מרעיף עליו
התשובה כנראה שכיף לשמוע מהבן שלך כמה הוא מתפאר באביו

ככל שהבן מתגאה באביו הוא רוצה להדמות לו והאם אין זאת
כל הגשמתו של אדם שנברא
"בדמותו בצלם תבניתו" להדמות לאביו ולאמץ את תכונותיו
הטובות ולהפטר ממנהגים רעים"

ידועה התופעה של ילדים שבגרו ונעשו דומים לאביהם ורק שגדלו
הם מבינים כמה אביהם צדק.
ובמה אבא טוב מחנך את ילדו להיות אח טוב לאחיו ולעזור לו
בעת צרה...

הכי חשוב לאב שהאחים יהיו שם אחד לשני.
ומה קורה היום אנחנו הבנים של השם מפולגים ומסוכסכים על
כל מיני דברים כאילו נהינו זרים אחד לשני .
וזה הדבר שהכי מעציב לדעתי את השם יותר מחוסר אמונה.
השם לא חפץ במחמאות והילולים כאשר מי שעושה זאת זר
לאחיו.

ואינו זקוק לזבחים כאשר אח זר לאחיו...
מה טובו אוהליך יעקוב השם אוהב את ישראל המאוחדת בני
ישראל המאוחדים אשר ישנים באוהלים
ומתקשטים ככלה לחתן (בקבלתה של תורה) "שוש ישיש כחתן
בחופתו"

בני ישראל מאוחדים "נעשה ונשמע בדיבור אחד"
אז השם אוהב את ישראל יותר מכל ישראל שעוזרת אחד
לשני.

גוליית האימתני מלגלג במלכות שמייים ומאמין בכוחו ועוצם ידו.
דוד המלך מרים את הקלע גוליית צוחק מה אתה בא אליי
במקלות ואבנים מה אני כלב.
דוד מכניס את האבן בשם אלוהים צבאות ישראל... ופוגע
במצחו גוליית שנופל כלפי דוד כדי שהוא יכרות את ראשו.

האפיקורסים יגידו שזה היה "במזל" המאמינים יראו בכך כמעשה מובהק של השם יתברך. במצריים ראו כולם את האותות והמופתים שעשה השם.. לעומת זאת, כשראה העם את דוד מנצח את גלית...יש כאלה שהתחזקו וכאלה שמסרבים להכיר בשם. לעומת זאת

דוד: "כשתקום עליי מלחמה בזאת אני בוטח" דוד יודע שהשם הוא אחד ואין מלבדו. בלי מופתים בלי אותות זה בוער בו בעצמותיו לאהוב את השם אביו ולעשות רצונו ואפילו אם חטא לו בכך שעשה רע לאחריו החטא הכי גדול בין אדם לחברו" הוא מתחנן בפני אביו וזוכה למחילה ונהפוך הוא הוא הופך לבנו האהוב עוד יותר.

"כי בדוד עבדי בחרתי" דוד מדבר בשיריו על אלה המדברים בגאווה כי אין עושה טוב בשמיים. מדוע חטא הגאווה הוא כל כך גדול. שהאדם מכעיס את השם כאשר מחשיב את עצמו "כוחי ועוצם ידי"

אולי מפני שזהו פתח לשנאת אחים. "אם לא השם, בלענו חיים" השם יודע שמי שבוטח "בסוס ובחנית" לא יפחד לפגוע באחיו. "אין דין ואין דין"

דוד יודע שמי שבוטח באדם הוא מקולל...ולכן הוא מוכיח את אלה שמתחנפים לשאול ואין בהם יראת שמיים ומי שסומך על אדם הוא מקולל. כך צעקו על גבעות הקללה והברכה "ארור אדם שסומך על אדם"

גם אם סומכים אנחנו בשם ובוטחים בו בכל...צריכים לדעת שהכול לטובה אפילו שהאבא מייסר אותנו. חוסך שבטו שונא בנו האבא מדריך אותנו להיות אנשים טובים יותר ותמיד הוא צודק.

והילד בסוף מבין זאת אחרי תקופת הקושי : כי קשה היא
הדרך..."

לכל רע יש סיבה, והשם תמיד יודע מה טוב לבנו.
וילד שמתכחש לאביו יכול להיות מאוד אכזרי כי הוא פורק
מעצמו עול .

דוד היה מנודה בחייו... אבל כמו בסיפור הברווזון המכוער הפך
לאדם מדהים

וזאת אך ורק בזכות הכרתו באביו שבשמיים
בימינו יש עדיין פילוג בין בני האדם.

דוד המלך ע"ה נתן את הכבוד לאלוהים והוא עצמו היה בעיניו
"תולעת ולא איש" וזה הדבר הכי קשה בעולם שאדם לא ייחס
לעצמו את תכונותיו הטובות...אלא רק לאביו שבשמיים יוצרו
ובראו. ...

ואל לו להתגאות במה שקיבל מאביו כי הכול שלו יתברך
והכל מושאל לנו לזמן קצוב והיופי נעלם והנעורים נעלמים
והחכמה מסתלקת והכל זה משלו יתברך .

משיח יבוא כאשר העם יהיה מאוחד ...

עם מאוחד הופך את המנהיג לגדול יותר מכפי שמנהיג גדול מאחד
את העם כנראה שזה פועל בשני הכיוונים.

משיח הוא מנהיג טוב ועושה את דברו של השם
מנהיג גדול נמדד ע"פ אחדות העם .

השם לא כועס על העם שמבקש לו מלך רק בגלל שהעם
מאוחד...גם כשהעם לא ממלא מצוות אך הוא מאוחד השם
מעביר לב מלאת על מידותיו.

בני האדם רבים בינם לבין עצמם על אהבת השם ומקנאים אחד
בשני על אהבתו של האל אותם ..

כמו ילדים שמתחנפים לאבא, שמשדל לאהוב את כולם באותה מידה...אך גם אבא יכול שתהיה לו העדפה. האם זה אומר שהוא לא אוהב את שאר בניו התשובה כמובן שלילית. אבל כאשר בנו המועדף עושה מעשה לא טוב הוא יוכיח אותו יותר מפני שרוצה לחנכו, להתרחק מרע. ולבסוף להתפאר בו.

בימי מלכותו של שלמה המלך העם היה שלם מאוחד ועשיר. אמונה משמחת את האדם ונוטעת בליבו תחושת ביטחון ולילד שיש ביטחון עצמי הוא יצליח יותר ויאמין בעצמו, אמונה בעצמך היא דרך טובה כל עוד האדם לא זוקף ליכות עצמו את תכונותיו הטובות.

מדוע השם סלח לדוד על הרג אדם ולקין לא. כי דוד ביקש סליחה ולמד את הלקח...צערך היה כנה וגדול...החרטה הייתה החרטה הכי גדולה בתולדות האנושות הוא הודה בטעותו ובכה ובאמת הצטער על התנהגותו לעומת זאת קין רק חשב על איך להתחמק מן העונש.

ספר תהילים נפתח במשפט "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים" לא כתוב "אשרי האיש שהאמין בשם" למה? אולי מכיוון שמי ששומע בעצת רשעים אחת כמה וכמה אינו מאמין בשם שהוא מחנך לדרך טובה שיבור בה האדם. לכן האבא כועס הכי הרבה על הילד שמתחבר לילד הרע שמשפיע עליו לעשות רע וזה כואב לאבא יותר מן החטא העובדה שהילד חבר לילד הרע.

ולכן נראה לי שהשם כעס על חווה ואדם לא מפני שאכלו מעץ הדעת אלה שחברו לנחש.

"אמור לי מי הוא חברך ואומר לך מי אתה"
האבא רוצה שנחברו לאנשים טובים וצדיקים.

שכן טוב

כמו שדוד היה חבר של יהונתן...מה כל כך בולט בחברות הזאת ?

ליהונתן היה את כל הסיבות לשנוא את דוד ...

והסיבה העיקרית היא שהוא מאיים להדיח את אביו מכהונתו.

דוד ויהונתן היו חברים ללא אינטרסים אלא חברות אמתית חבר ללדות חבר לעת צרה.

אין דבר יפה יותר בעולם הזה מחברות טובה.

חברות של אח את אחיו.

"הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד".

האחים משה ואהרן שהיו האחים הכי טובים באנושות כולה.

לעומת יעקוב ועשיו , קין והבל, אמנון ותמר ,

מתי הייתה השמחה הגדולה ביותר ליעקב אבינו כאשר יוסף התאחד עם אחיו.

ולכן לא רצו אחיי יוסף לצער את אביהם בכך שיוסף הוחרם בעיניי אחיו אשר זנחו אותו ומכרו אותו, והיה לו קל יותר להתנחם בעובדה שחיה טרפתו. מאשר שאחיו מכרו אותו לישמעאלים...כי לחיה אין אכזריות שזה טבעה לטרוף.

דוד המלך ידע שכל מעלותיו הם אמונתו העיוורת בשם...הוא ידע שאמונה זאת תרפא אותו, תחזק אותו ותהפוך אותו לאדם טוב יותר...ובזה הוא ידע שכל מעשיו וחייו נמדדים באמונה הזאת .

אשרי המאמין....ומי שמאמין לא מפחד .

קל לאמרו קשה לבצע דוד אומר : אם תקום עליי מלחמה לא אפחד" האדם הפשוט רואה סכנה ורועד כולו מפחד...אפילו שהוא מאמין בן מאמין. דוד ידע שכל כוחו בא מאמונתו...ולכן לא פחד מאיש בשר ודם .,

אלה פחד רק מלחטוא לשם...כי מי שחוטא לשם ומכעיס אותו אז צריך באמת לדאוג ולהשתפר ולא לאכזב אותו יתברך וזה גרוע מן הפחד לאכזב אדם, הפחד לאכזב את אלוהים.

דוד לא עובד את השם כדי להרוויח משהו מלבד את הרצון למצוא חן בעיני השם.

כמו אישה שמתקשטת לכבוד בעלה כדי למצוא חן בעיניו. לצערנו הקנאה הכי גדולה באנושות היא התחרות:

של מי ימצא חן יותר בעיני השם...ולכן יש מי שחושב שהרג ואלימות

הן יגבירו אהבת השם אליהם, אולם הם לא יודעים כי השם יתברך מגן על צדיקים מפני הרשעים

בימינו הכי קשה להאמין בשל ההתפתחות הטכנולוגית כאשר האדם המאמין בשם נתפס כמיושן.

והדור של היום מתגאה בעצמו "בכוחי ועוצם ידי." אבל מי שענינו בראשו יודע ללמוד על הבריאה מכל דבר ודבר הבט על הפרח הנותן צוף לדבורה כדי שתכין דבש כדי לטעום ממנו תראה את העץ הגדל כדי להצמיח פרי....בימנו מתגאים האנשים במצלמה משוכללת

היש מצלמה יותר משוכללת מהעין האנושית? האם יש מחשב יותר אינטליגנטי ממוח האדם?

האם יש כעיט השועט לטרפו?

המביט על אלה יראה את יופי הבריאה..."צור כל העולמים" וואולי "צייר כל העולמים"

אהבה מביאה אהבה והיא אין סופית אהבת השם היא אין סופית כמו אותה קרן אור שנועה בחלל ואינה מפסקת...האהבה היא קרן אור בתוך החשכה.

והחושך הוא השקר הוא השנאה ולכן אדם שנמצא בחושך
 מפחד ורועד.
 ולא רואה את האור.
 דוד המלך החשיב עצמו כתולעת ולא איש...וזוכר כי מטיפה
 סרוחה הוא נולד"
 ואותו איש שיצא מטיפה סרוחה הוא שכתב את ספר התהילים
 שהו הספר היפה ביותר עליו אדמות .
 כוח האמונה משנה את פניי המציאות והכל
 תלוי ברצון הבורא אבל בכוח האמונה
 אפשר שהבורא יגשים את משאלותיך.
 כי הוא יתברך רוצה שתהיה מאושר ואם אושר חומרי זה מה
 שמעניין אותך אז בכוח האמונה תשיג אושר חומרי.
 חלקינו מתפללים לשם יתברך להגשים חלומות חומריים כי
 אנחנו נמצאים ברמה נמוכה ומאושרים מדברים חומריים כמו
 ילד קטן שנלחם על צעצוע אם חברו...בעיניו הוא מתאוה לצעצוע
 יותר מכל דבר אחר
 ואילו אנו הבוגרים מתאווים לאותם "שטויות" אשר משמחות
 אותנו ויודע השם כי מעפר האדם וכי משאלותיו הן גשמיות.
 מי שמאמין נהפך לאדם יותר טוב...ולא לאדם פחות מתקדם
 ופרימיטיבי בעולם חדשני.
 כי מחשב שעובד מהר לא ישיג את מהירות האור וצג שמראה
 צבעים לא ישווה לצבעים שרואות עיניי אדם.
 עצם האמונה האבסולוטית בשם אחד
 ואסור לסמוך על הנס...כי זאת דרך גאווה.
 כי השם שומר עלינו מרעה אבל אל לנו לנסות אותו ולהעמיד אותו
 במבחן כי לנסות את השם זה לא דרך טובה וניסיון השם לא
 מביא ליתר אמונה כאמור כאשר אנחנו מכורים למשהו ככל שאנו

משביעים את עצמינו כך אנחנו יותר רעבים...דומה לאדם שמן שרעב יותר ויותר.

אדם מצוי במצבי רוח וכמו הרוח היא דבר חולף אך הלב הוא נשאר ופועם והשם בוחן כליות ולב ולא מצבי רוח.

דוד לא פועל מתוך מצבי רוח וגחמות הרג ע
והפיק לקח מן התשוקה המינית שרחש לבת שבע ועבר על לא תחמוד אשת איש .

דוד ידע שמצב רוח זה דבר חולף אבל אהבת השם היא נצחית.

והלילה לעומת זאת משקר...ולכן כוח היצר הרע

הוא בשקר...כשנחש שיקר לחוה כשפיתה אותה

בלשונו...ולכן לשונו של הנחש יוצא. ומשתלחת .

אבל בחושך יש גם קסם ומשיכה למשל כשמביטים על הכוכבים בלילה ובירח יש משהו רומנטי בחוויית היצירה של המאורות.
הרבה זוגות אוהבים נהנים להשתכר מיופיו של הלילה זרוע כוכבים.

נשאלת השאלה מדוע השם כל יכול לא עקר את החושך ?

אולי התשובה היא "לחם הבושה" אדם אם יקבל שכר בלי להתגבר ולעבוד על היצר.

לא יעריך את השכר כמו אדם שמנצח את היצר

ולכן האדם זקוק לזימה רק כדי להתגבר עליה ואולי הזימה גם מגרה את דימונו והוא רעב לחיים שהם מלאים ומלאי

תאוה...כשאדם רעב הוא מדמיין לעצמו מזונות טובים למראה ולמאכל...כך הוא אדם הרעב למין יהיה בו דברי זימה לכן אולי מותר זימה בכמות מזערית כמו קורטוב של פלפל במרק.

והדמיון השקרי עוזר לאדם לפנטז ואין דבר יותר טוב בזוגיות מאשר לפנטז.

כי הפנטזיה היא מקור המשיכה בכל אחד מאתנו רצוי שיהיה קצת אופל ומסתוריות
 באנו חושך לגרש בידינו אור ואש....האור והאש הם הכוחות יותר חזקים מהחושך שרק נראה מפחיד אבל למעשה הוא תעתוע ונר אחד קטן גובר על חושך גדול ושמש גדולה אחת מאירה אין סוף כוכבים והחומר האפל הוא הדמיון מצד אחד הוא ממלא את החושך ומצד שני הוא חשוך.
 רבי נחמן מברסלב אומר והעיקר והעיקר לא לפחד כלל...כי החושך הוא גדול ואין סופי אבל אור קטן מגרש אותו ולכן הוא אומר לא לפחד מהחושך שגם הוא בריאה וגם הריק שבחלל גם הוא יציר בריאה והבנה זאת תגרום לנו גם לאהוב את החושך שחוסך מאתנו הפרעות בשינה שמאפיל על זוג שמתנה אהבה ששומר על דוד בחשכת הלילה כשהוא נכנס למערה שבה ישן שאול המלך וקורע מחלפת מגלימתו...דוד המלך הוא סמל ניצחון האור על החושך.
 כאשר גוליית השקרי ניצב מולו גוליית שבוטח בשריון ובכוח שלו ודוד שמאמין בשם....יכול היה גם להרוג אותו בנשיפה אויר כי השם היה אתו בשעה שדוד היה צריך אותו יותר מכל...דוד לא הרג את גלית כדי להראות את חזקו שלו....אלא להראות את כוחו של האל ולכן העם הבין שדוד הוא רק כלי אשר דרכו בא לעולם השפע והטוב...והשם יתברך ברא את העולם ע"י הפרדה בין חושך לאור כי העולם מתקיים בהפרדה זאת ובלעדיה תהו ובוהו. לכן אור וחושך לעולם לא ישכנו ביחד כשם שדימון ואמת לא יחיו יחד...כלומר שקר ואמת.
 האור לא משקר מה שרואים הוא מה שמקבלים החושך הוא שקרן למשל תיאטרון החושך שמהתלבטות בקהל.
 והאור מתפצל לצבעי הקשת כלומר האור הוא שלמות שהוא מכיל את כל הצבעים...ולמעשה את שלמות הבריאה שכל אבותינו

הצדיקים הם צבעים בקשת הזאת. הקשת שסימנה את סוף המבול... כלומר את סוף הרוע. יונה לבנה שלבן הוא צבעו של האור.

המוות הוא שחור וריק מנשמה הנשמה שייכת לבורא והוא משאיל לו אותה לזמן קצר הנשמה היא אש והיא רוצה לחזור למעלה הבשר תופס אותה ומושך אותה למעטה בצמצומים צמצום הוא בעצם הפיכתו של אור לחומר.... האנרגיה האטומית הופכת לחומר בזכות הצמצום פיצוץ גרעיני הוא ביקוע של הצמצום ופיצוץ שכזה מזכיר את הפיצוץ הגדול שבו הצמצום היה ברמה הכי גבוהה שלו והאור הלכוד בחור השחור היה אין סופי. ורק שחרור האנרגיה יכול ליצור צמצומים חדשים בקני מידה קטנים יותר... צבירי כוכבים.

החומר האלוקי הוא בעצם אהבה והמצב לפני הפיצוץ היה אהבה אין סופית של הבריאה . והעולם נברא מתוך אהבה וזה מה שמחזיק את האטומים ביחד וזה החלקיק האלוהי י

ואהבה שבין היוצר לתברך לאדם היא מה שמחזיק את העולם והפרדה בין חושך לאור חיונית לשמר את האהבה הזאת. ועל שלושה דברים עומד העולם על העבודה על התורה ועל גמילות חסדים ומהי אהבה אם לא מה שמעיר אותך בבוקר חדות היצירה. וכך נקרא ספרו של אברהם אבינו ספר היצירה שהוא הסוד של יצירת העולם.

אני מקווה שאני לא חוטא בספר זה כאשר אני מתיימר לפענח את סודות הקיום אבל אני מאמין באהבה... ועליי לעבוד על רגש הקנאה שהוא רגש הרסני

כי הקנאה היא אם כל החושך כי האדם המקנא מלשון קין שקנא באחיו על המתנה היפה שהקריב לשם עגל מובחר וכי האם השם חפץ בזבחים

השם שמח שלאדם יש דרך לסגוד לאל ע"י כך שהוא מקריב מלשון. מתקרב... ולמעשה המזבח הוא למען האדם שמאמין שהוא נותן מתנה לאל ומקריב משהו מעצמו כמו מתנה שאדם קינה בכספו כלומר בחסרונו.

והקנאה בוערת כאש ומה עושה האש היא אוכלת את החומר ומפרקת אותו לעפר ומי ניזון מעפר זהו הנחש שקולל אכול עפר והאדם שבא מן האפר ונלחם בכוח המשיכה בכך שהוא מחזיק באנרגיה וכשמת מתפרק חזרה לעפר ע"י התולעת.... כך הקנאה אוכלת בבשר החי... איש שמקנא האוכל מאוס בפיו שאינו נהנה מהחומר שהקיבה שורפת והופכת את המזון לאנרגיה האש עולה שהיא תפילה והמים יורדים שהם תורה שירדה מסיני והרי שלא יכול להתקיים חיים בלי אש ומים ולא יכול אדם להתקיים מאש ומים

לדוד המלך שהמים הם האור המרווה צימאון... ואדם הצם הוא מתענה וחוסך מעצמו את האור שנתן השם באדם האור האלוקי ובתעניות האדם מביא את עצמו לזכור עד כמה הוא זקוק למיסומזון

וכך הוא מתגעגע לאל שמזין אותו. שהוא יתברך מזין כל חי גם רמש וחרק. וההתרחקות היא כמו השמש שמתקרבת ומתרחקת במסלול החיים

דוד המלך לוחם הוא איש מלחמה ובנו של מה הוא איש של שלום וככה דרכו של שלום לבוא אחריי. מלחמה וכך נוצר עולם ממלחמת אור וחושך עד שהאור מנצח. ולאחר מכן האור משליט את הסדר האלוקי שהוא הסדר בכאוס.... מילים הן סדר שכל אות מחוברת למשניה וכך הסדר שומר על האנרגיה

שהסדר מצמצם אותה וע"י צמצום הוא משמר אנרגיה אטומית ומה שאירן רוצה זה לפרק את הסדר שבעולם שהוא ישראל העם שבחר לו השם בזכות האבות. וההבטחה שניתנה לאברהם. ולנוח.

תורה הרי היא אור ומכאן שמה תורה שהיא מראה והמצוות הן
 גופו של אדם רמ"ח עשה שס"ה) עצמות) אל תעשה ותעשה
 ואתרוג הוא תרי"ג מצוות שהוא הפרי האסור שאכל האדם
 שפיתה אותו חוה שפיתה אותו הנחש ומה שכרו של הנחש בכך
 שהוא פיתה את שניהם....הקנאה שבערה בו כאש המכלה קוצים.
 והסנה בוער ואולי השונא בוער ולא מתעכל מצב של נס. ועשרת
 המכות במצריים הן נגד הטבע והסנה הבוער הוא נגד הטבע
 להראות שהבורא יתברך הוא מעל הטבע...ויציאת מצריים היא
 מעל הטבע שכן ישראל עבדים במצריים ועבד כי ימלוך ובהר סיני
 כמו שס מתחלפת בש בשנאה הבוער כך סיני הוא שנאה כי שם
 בהר נוצרה השנאה. בין ישראל לגויים בכך שישראל קיבלו על
 עצמם תורה...ואילו שאר הגויים לא ולכן שונאים אותנו הגויים
 ובמיוחד שונאים את התורה...אבל התורה חזקה מכל והיא אור
 למעשה הגויים לא יודעים זאת כשם שרבים מישראל ל א יודעין
 זאת. כי ידיעה משמע אהבה ורק מי שיודע אוהב...שלומד אדם
 לאהוב א.ת הזולת ואהבתה לרעך כמוכה שתלמד להכיר ולדעת
 חברך כשם שאתה יודע את עצמיך ומדוע הגויים שונאים את
 התורה כי היא זרה להם...ו ס מתעסקים בדברים אחרים ורק
 היהודים המאמינים יודעים את השם.
 ומה לגבי המאמינים הנוצרים והמוסלמים גם הם יודעים
 את השם באמונתם אבל אין להם תורה שמאירה יש בהם את
 צלמו של השם שהם נוצרו בדמות תבניתו כלומר גם בגוי
 ובמוסלמי יש אור שהוא כור הבריאה ומכאן שיש בהם טוב וכל
 טוב מגיע אחרי מלחמה. בין הטוב לרע. ולכן הטוב שהוא ארץ
 ישראל ראשית הגאולה מגיע אחרי שואה שהיא הרוע והחושך הכי
 עצומים שידעה האנושות בניסיון של השונאים להשליט החושך
 על האור ולהוכיח בזאת שהשם אינו קיים חס ושלוס. כי עי רצח

היהודים יראו כי אין שדי.. שומר דלתות ישראל שהוא המזוזה
שהפרידה במכת בכורות במצריים .

בין המצרים לבין היהודים והמצרים שמם נובע מצרות עין
ואמונה בכשפים ומה הוא כשף כוח שיש לאדם מכוחו ועצם ידו
כמו מאחזי העיניים שכולם מאמינים בכוחם.

ומכת בכורות היא הביאה בסופו של דבר לכניעת הלב של פרעה
שהוא רצה להוכיח שאין אלוהים...ומהחושך הזה צמחה ארץ
ישראל

הארץ המובטחת...שבה יש את הכול...והטכנולוגיה היא המלחמה
החדשה בין הטוב לרע פצצת אטום מול מינות והפקרות.. והאדם
הוא בוחר בין האור לחושך ועם מפלפל את האור בחושך זה דרך
האמצע שיבור בה האדם שביל הזהב אבל אם ישים הרבה חושך
הרי שזה זימה.

ואין זימה שוכנת עם טהרה שזימה היא יצר החיות שרוצות
לעשות מה שהיצר אומר להם...והאדם איזהו הגיבור הקס על
יצרו.

שאדם צריך לכבוש את ייצרו החייתי והתורה היא המתכון לכך
ומה זאת תורה ואהבת לרעך כמוך שאמר רבי עקיבה
הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד...זקן אהרון שהוא
האיש שרדף שלום בין בני האדם אהרון אחיו האהוב של משה
וישראל נגעת ע"י אהבת אחים...לא כמו יעקוב ועישב אלה כמו
משה ואהרון.

ועשרת הדברות הן המתכון המדויק להפוך חיה לאדם. שחיה
הורגת, גונבת ונואפת ואדם הוא לא כזה .
קצת קשה לאהוב את האחים שלך כשרגש הקנאה בוערב עצמותיך
כמו שעשיו קינא ביעקב כמו ששאול קינא בדוד .
איך נצפה מעם שלם לאהוב אחד את השני לצערנו מה שמאחד
אותנו זאת המלחמה על בתינו כך בכל מלחות ישראל אבל הייתה

פעם אחת שישראל הייתה כולה אחת...כשאמרו כולם בדיבור
 אחד נעשה ונשמע...שאז היו העם אחד בלי מלחמה ובלי אויב
 משותף אלה ידיעת שכניך
 מה טובו אהלך יעקב משכנותך ישראל שהאוהלים. שהיו סדורים
 אחד ליד השני וכולם היו מאוחדים באהבת השם .
 חוסר הידיעה הוא פחד והפחד הוא מהזר הפחד הוא שאין עושה
 טוב אבל הטבע נותן לנו תשובה העולם נוצר בשביל האדם ומדוע
 העולם נועד לשרת את האדם כי מישו או משהו בנו לו בית חם
 ונעים מדוע שמישהו יעשה זאת....התשובה ולכן נקראים החוזרים
 בתשובה הוא שיש יציר בריא ה
 ואיך נאמין אם אנחנו עטלפים עיוורים....ע"פ הסונר הרדאר של
 העטלפים שהם שולחים קול ונענים חזרה מהסביבה כך ישראל
 שולחים תפילה לבורא עולם ונענים...ואיך חמור יודע מי בעליו
 שהוא רואה מי נותן לו אוכל ושתיה גם האדם שמברך על הלחם
 והמים...הוא לחם מזיעת אפו...ולא לחם בושה.
 שהברכה על הלחם היא ההכרה באור הגנוז שהוא הכרה בטוב
 ואין הכרה בטוב כידיעה ואדם יודע את אשתו והאהבה מתחזקת
 והם הופכים לגוף אחד
 וכל הגדולה היא להכיר בטוב לזהות אותו ולברך את השם יתברך
 שהוא מקור כל הטוב והוא מזווג זיווגים והוא זן את העולם והוא
 מרפא חולים ומאשפתות ירים אביון והוא אחד ושמו אחד והוא
 שומר ישראל. והנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל .
 כי בעצם אסור לסמוך על הנס כי זאת מידת גאווה.
 כשאבשלום בנו של דוד מת אומר עליו דוד : אבשלום מה טוב
 מותי תחתך...אפילו שאבשלום רצה להרוג אותו דוד המלך מבכה
 עליו כי הוא בנו.. כשם שהוא סלח לשאול המלך וכאן אנו נחשפים
 לדוד שמוצא מחילה לקרובים לו.

הבט ברשע ואיננו ..כלומר הבט ברשע ומצא נקודות טובות
בומעלות טובות והרשע יעלם ויישאר אדם טוב.
דוד מבקש נקמה מכל מי שמדבר שררה על עושה טוב
בשמיים...וחבר של כל מי שאוהב את השם כופרי השם הם
אויביו של דוד ואוהבי השם הם חברי ו
כלומר דוד עושה הבדלה גמורה בין אדם טוב לרע ע"פ האמונה
והכרת התודה לשם יתברך .
מפני שמי שלא מכיר תודה לאל הוא אדם כפוי טובה אבל מי
שאוהב את השם ומעריך את כל מה שהשם ייתן לו.
הוא אדם טוב...מפני. שצריך להעריך את מה שיש ואיזהו העשיר
השמח בחלקו ואדם צריך להסתפק במה ששם נתן לו ובקלפים
האלה לשחק .
דוד המלך לא פוסק לרגע אחד להודות לשם...על שהוא שומר עליו
ומציל אותו מסכנה
והוא יודע טוב מאוד שהוא נוחן בשתי ברכות אמונה והכרת
טובה.
וענווה ושפלות רוח וכמובן הרשימה עוד פתוחה וזה מה הפך אותו
לבחיר ליבו של השם.
דוד סולל את הדרך לגאולת העם היהודי ומשאיר אחריו את
האדם החכם שבאדם, שלמה המלך אשר מבקש מהשם חכמה
לשפוט ומקבל גם חכמה וגם אריכות ימים ועושר .
בנים.
סימן אבות .
דוד המלך הוא אבן. רגילה שהפכה לראש פינה.
שמואל הנביא מושחו בשמן. טוב שם טוב משמן טוב...שהשמן צף
על המים והשם הטוב צף גם הוא למעלה...כלומר השם הטוב
שרוכש האדם מעלה אותו למעלה

ולא חשוב אם הוא חכם עשיר, שמו הטוב יצוף מעל המים. לא כן
 רשעים אשר כמוך נידף ברוח.
 רשעים לא עומדים במשפט.
 הנחש נענש בכך שעל גחנו יזחל. ואפר יאכל...אפר
 משמעו חומריות וענייני העולם הזה...כלומר מי שמתעסק
 בעניינים חומריים כל חיו מפספס, את העיקר
 ונוטה לדמות לנחש...אשר אוכל רק אפר...והערלה של התינוק
 מוטמנת באפר והציפורנים הגזורות נטמנות באפר ללמדנו שהאפר
 הוא מושמץ הוא טומאה.
 האדם האבל שם אפר על ראשו לאות שחיוו שווים לאפר מכוח
 האבדון.
 לב טהור ברא לי אלוהים ורוח נכון חדש בקרבני...דוד המלך
 מבקש מהשם שיברא לו לב טהור ללא זימה.
 הוא מזהה מתי היצר הבהמי משתלט
 על ליבו...וממהר לבקש מהשם שיברא בו לב טהור. כדי לא ליפול
 בעולם המחשבות החשוכות ולהינצל מהם והשם בורא לאדם לב
 טהור כשרואה שהמחשבה אכן נתעבת
 כאשר " במקום שבו מחשבת האדם שם הוא נמצא ".
 ורוח נכון חדש בקרבני. רוח היא הנשמה ששוכנת באדם...הוא
 מבקש שינקא את נשמתו...שכן הנשמה צוברת כתמים בכל חטא
 עין רעה וקנאה.
 והכתמים מתנקים בתשובה, תענית ומצוות.
 מצווה משולה לאור ותורה משולה לנר,
 חוץ מניסים...ניסים הן מעל הטבע
 בקיעת ים סוף, שמש בגבעון דום ועוד,
 נס הוא דגל כאמור ומהו דגל שמניפים אותו בשעת נס.
 כגון ניצחון על מלחמות.

כך השם מניף את דגל הצדיקים , כאשר מעשיהם טובים, ועל האדם להתפלל שלא יקלקל את הדברים הטובים שצפויים לו בחייו, בעקבות חטאיו.

כי על האדם לבחור בין טוב ורע וזה עיקר בירור הניצוצות. ואדם שהולך בדרך טובה מעלה למעלה אור קדושה . גנוז.

ואפשר לתקן... "אם תאמין שאפשר לקלקל תאמין שאפשר לתקן " והתיקון הוא תפילה ומעשים טובים .

מאשפתות ירים אביון

אין איש בעולם הזה אם ידוע לו שיהיה מכובד או עשיר ורק השם יתברך קובע

אבל ידוע כי השם יתברך שומע תפילת עני ואביון ואסור לעשיר להתגאות בהונו ועשרו כי זה ירים וזה ישפיל.

ואפילו קרח העשיר באדם נבלע לתוך האדמה עם עשרו.

ואל לו לאדם לזלזל בממון ולפזר אותו שלא יישאר בלי כלום.

וצדקה מצילה ממות אבל נקבע עד מעשר... ועניי עירך קרובים שידאג קודם כל לחסרונם של קרוביו.

שלא יאבד אדם את כספו וביתו ומי

ירחם עליו אח"כ ? רק השם יתברך .

וכדי לגדול בעולם אדם צריך להתגמד מול השם יתברך.

אבל יש גם רשעים עשירים ואיך זה מסתדר ?

צדיק ורע לו עשיר וטוב לו.

התשובה היא שרשעים מקבלים את שכרם בחייהם ונפרעים מהם .

ומשה רבינו היה האדם העניו ביותר באנושות, ודוד המלך השפיל את עצמו והיה כתולעת בפני השם.

ומי שרודף כבוד הכבוד יברח ממנו כי אין כבוד מלבדו יתברך.

וכסף מעוור עיני חכמים ורשעים לוקחים שוחד ונשד.

ויש להיזהר מאוד בכבודו של מקום
 וצריך לזכור שכבודו של אדם הוא כבודו של מקום
 ובמה יתהלל אדם שהכול שלו יתברך.
 ואפילו אני בחיבורי זה מתפתה להרגיש הרגשת כבוד על שחיבור י
 נראה לי יפה בעל דבריי חכמה אך כל החכמה שבחיבור וכל מה
 שטוב בו שייך הכול למלך מלכי המלכים שהוא נותן טעם ומה
 שטעמו טוב מקורו ממנו יתברך וצריך לנצח את הכבוד כי זהו
 חטא גדול. ...
 ולא אכתוב חיבור זה בעילוס שם שלא אדמה את עצמי לצדיקים
 הגדולים והצנעי לכת
 כי אני אדם חומרי שלא הגיע לדרגת שפלות נפש .
 ואינני צדיק, אך אניני רשע.
 ולא נכתב ספר יפה כמו תהילים שהוא כליל היופי והשלמות....כי
 כל שירה להשם יתברך היא אבן חן.
 ואדם שמחבר שירי אהבה לשם יתברך הוא נפש יפה הומה.
 וטוב להלל את הבורא שכל הלל וכל ברכה מתקבלת יפה במלכות
 שמיים

משל אלוהים לאדם - כאימא לתינוק
 תינוק קטן בא לעולם....הוא לא ידע לדבר רק לבכות ולצחוק
 כשהוא היה רעב הוא בכה... ומיד נתנו לו חלב בבקבוק.
 כשהיו לו גזים הוא בכה מכאב...ומיד הרימו אותו וטפחו בגבו
 וכשבעט בדופן המיטה כאב לו.. ומיד נישקו את רגליו וכך למד
 התינוק שתמיד כשכואב לו עושים לו טוב וכשטוב לו עושים
 לו טוב והוא היה שמח וצוחק.
 כל מה שרצה התינוק הוא קיבל חום ואהבה ואמו חיבקה אותו
 ואמצה אותו אל חיקה...ונרדם בתוך זרועותיה החובקות.
 אך בגלל שחוש הראייה שלו היה מטושטש

הוא לא ידע מי בדיוק מרעיף עליו את כל החום והחלב הטעים ומי שר לו שירים ערבים ורכים . כל מה שהוא ידע זה שטוב לו... וכשלא היה לו טוב הוא בכה ומיד היו מטפלים בו. לאט לאט הוא למד לדעת שלא סתם נהיה לו טוב, אלה שמישהו גורם לו לטוב הזה... ועם הזמן הוא זיהה פנים וריח ומגע ונשימה וחום ולחישות ולב פועם.

וככל שגדל הבין שמי שדואג לו לכל החום ואהבה היא אימא שלו... שרק רוצה שיהיה לו טוב.

תהילים פרק א

א אֲשֶׁרִי הָאִישׁ-- אֲשֶׁר לֹא תִלָּךְ, בְּעֶצֶת רָשָׁעִים ; וּבִדְרֹכַי חַטָּאִים, לֹא עָמַד , וּבִמְנוֹשׁ לֵצִים, לֹא יָשָׁב

הדרך להיות אדם מאושר היא לא להיות רשע, הדרך להיות רשע עוברת דרך שלוש מדרגות.

הליכה, בעצת הרשע- שהוא מכוון אותך לדרך אסורה ואתה מקשיב לו .

ואם כבר הלכת בנתיב הזה וגילית שהוא מוביל לדרך חטאים אתה עומד שם ולא חוזר אחורה,

ואם כבר נעמדת בארץ הרוע אל תשב שם יחד עם הליצנים שכל דבריהם לעג וזלזול

מאושר האיש

1. שלא הולך אחרי עצות מחשבותיו הרעות שרוצות להדיח אותו לחשוב רע על כל מה שטוב רשע- רוח שטות עוולת חטא-חווה טעמה אסור

רוח שטות היא הנחש שצוחק ואומר לחווה שלא יקרה כלום אם היא תאכל מהפרי האסור.

ומה זה רע ? אטימות האור של הנפש... שישקע בתאוותו למין גאוה, כעס, קנאה ושאר מידות ליצנות.

יהיה שבוי בהן ישב-
שהרוח הטמאה שובה את טוהר המחשבה.

ליצנות רוח רע ה- שמתלוצץ כילד שיורה חצים ומשתעשע .
והאדם הולך אחריהם אפילו שמצפונו אומר לו אחרת,, אבל הוא מתפתה ללכת אחריהן.

ליצן- לב ירא צער נפש ו
כי הליצן הוא עיוור לטוב ונפשו לא תראה צדק .

2 התעכב על מחשבות רעות אלו, נתן להם עצמה שלילית לעמוד בהם מבלי שיחלפו כמו שמחשבה רעה חולפת כדרך הגלים בים.

3 המחשבות הרעות כבר יושבות בו. כי נתן ליצר הרע לגור במחשבותיו

רשע גמור הוא ליצן והליצן עצוב כי איננו רואה את הטוב שבעולם ומלגלג על השם יתברך
אבל לא שימחה של פריקת עול
[כשם שהערב רב לגלג על השם וסגד לעגל הזהב- שמלגלג על החיים ואומר שאין בורא ואין דין ושהעולם מושחת.

הומור צריך להיאמר מתוך שמחה אמתית
ליצנות היא מידת עמלק, כילד היורה חצים ואומר שהוא משתעשע .

התרופה היחידה ללצנות היא שמחה, שמחה שוברת את הרשע שמח- שיר מחרוזת חליל

שירה ונגינה ומחול שוברות את הרוע והעצבות דוד המלך
היה שמח ומרקד מלפני ארון הברית, שמחתו עוררה את
כעסו של שאול שאבדה ממנו שמחתו.
דוד המלך היה כל ימיו בסכנות ואם זאת היה שמח וטוב לב.

ב. כִּי־אִם בַּתְּנוּת יִהְיֶה, חֶפְצִי ; וּבַתְּנוּתוֹ
יִחַגְּגֶה, יוֹמָם וְלַיְלָה.
ג. וְהִיא-- כִּי־עַל שְׁתוֹל עַל-פְּלִיגִי-מִים :
אֲשֶׁר פָּרְרִי, יִתֵּן בָּעֵתוֹ--וְעָלְהוּ לֹא-יָבוֹל ; וְכָל אֲשֶׁר-
יַעֲשֶׂה יִצְלִי ח חפצ- חושב פלגי צד ק
חשיבה חופשית באה לאדם שהוגה בתורה יום וליל
ה הג ה-ה' גר הוא
במה שתהגה – הוא יגור ב
ך הגתה טוב יגור בך טוב.
פריו ייתן בעתו.
פרי- פלג רוויה י' יבול-
יראה ברכה ולבלו ב
צלח- צדיק לחמו חלק- מחלק את הלחם)כמו חלת שבת(שהרווי
ח
לחם הבושה- שעבד קשה והזיע בעבורו.
מחשבות טובות באות בעבודה מאומצת...לכן מי שמזיע ועובד
חושב טוב.
תור תתור את הארץ, ותראה מה שאתה מחליט לראות,
מי שמחפש תורה ימצא אותה מי שמחפש למצוא תאוה ימצא
אותה,
תור תתור לא בשביל לגלות שיש שם נפילים , אלה לתור אותה
במטרה לראות את הטוב שבה.
כלומר האדם רואה בדרך את מה שליבו אומר לו לראות.

ומי שמכין את ליבו לראות טוב יזכה בלב טוב.
יומם ולילה יום כשאור והכל שליו ואין פחד ויש הרגשת ביטחון
כשהשמש זורחת .

אל תהיה זחוח ותעשה רע, אדרבה תלך בדרך הטוב וגם בלילה
שהדמיון מתעתע , ויצר הרע מנסה להציג לך מצגי שווא בטח אז
בחושך תצעק רק לאלוהים ורק הוא יצילך כי גם כי אלך בגיא צל
מות לא אירא כי אתה עמדי.

עץ שתול על פלגי מים הוא עץ שמחובר לשורשים הטובים שבו
ולא נסחף עם ההמון.

שהוא המים הזדונים והופך את המים הללו לחיות כלומר
משתמש במים הזדונים כדי להגיע לקדושה.

כי הכלים שיש בידי האדם שהוא נולד איתם נועדו להביא אותו
ללב טוב

כלים של תאוה לרצות את השם, שנאה- לשנוא את הרע, פחד –
מפני החטא, קנאה- לקנות לשם .

תאוה לטוב- תרדוף אור והדר
סטרה אחרה-תרדוף אין והבל-

ריקנות החושבים הבל מוחם ריק
ואור מבריא את החושך.

שנא- שקר נחש אדמה
הנחש אוכל אדמה ועפר שזה העולם הזה.

ואדם הרודף שקר, נהנה ממעדני העולם הזה,
ולכן עשיו ויתר על הבכורה תמורת נזיד עדשים

.

קנא לאלוהים- קונה נעימת אלוהים
סטרה אחרה-קנא- קין נטר איבה
קין- שנתן לכעס לגור בו.

נוטר- הוא אדם שנותן לכעס לגור בו
הגיעו מים עד נפש.

הדרך היחידה להימנע מהמחשבות השקריות האלה היא לרצות
את אלוהים
בדרך של תפילה יום ולילה והיה אלוהים תמיד במחשבתו.
אז מחשבותיו יהיו טובות ויפריחו עוד מחשבות טובות כמו מים
שמחיים את הנשמה
ואז יצליח לטהר מחשבותיו ואז יהיה נקי ממחשבות רעות ויצליח
לחשוב טוב.
לֹא-כֵן הָרָשָׁעִים : כִּי-אֵם-כֶּמֶץ, אֶשֶׁר-תִּדְפְּפוּנוּ רוּחַ.
לא כמו מחשבות הרשעים
שהמחשבות הרעות שלהם חולפות בראשם בדרך חולי רוח.
ואין להן אחיזה והאדם הרשע הופך רדוף מחשבות .
מץ-משפיל צדיק
במקום שהצדיק יטפס בסולם הצדיקות
הרשע מחפש להשפיל אותו לעולם החומ

הַעֲלֵכֶן, לֹא-יִקְמוּ רָשָׁעִים --בְּמִשְׁפָּט ; וְחַטָּאִים, בַּעֲדַת
צַדִּיקִים וְכִי-יִוָּדַע יִהְיֶה, דִּרְיָ צַדִּיקִים ; וְדִרְיָ
רָשָׁעִים תֵּאבֵד .
המחשבות הרעות הן שקריות ואינן עומדות מול משפט צדק,
ומחשבות חטא לא יתקיימו בין המחשבות הטובות כי האור
מגרש את החושך. ולא יתקיים חושך בתוך האור.
כי מחשבות טובות נשארות אתך וחקוקות במחשבותיך וזה הדרך
לחיים טובים והדרך היחידה להתקרב לה'
ומחשבות רעות יאבדו את דרכם בחשיכה וירדפו מחשבות רעות
,אחת אחר השנייה כמו אבק ברוח..

ריק- רוע יאוש קרע
 שמחשבות רעות באות מתוך יאוש וייאוש בא מתוך קרע, של
 הטוב מהרע.
 שדי קרע שטן- נגד הייאוש
 שומר דלתות ישראל
 מזוזה- שמע ישראל ה' אלוהינו אדוני אחד.
 מדוע המחשבות החיצוניות הנוכריות מדוע הן כל הזמן כהר געש
 כמו חלל ריק ששואב את האור.
 מעיזים מלכי הרוע הרמים, ללגלג על השם יתברך ועל אורו
 הטהור. עזות פנים היא תכונה של עמלק.
 הם אומרים:
 נשליך את המחשבות המוסריות וננתק את כל המחשבות הטובות
 השם יתברך לועג להם וצוחק על טיפשותם ה' מזלזל במי שמשליך
 את מחשבותיו המוסריות
 ושותל בראשם של הרשעים מחשבות של כעס, מינות וזימה ובהל
 ה
 , כי מי שחושב רע יבואו לו מחשבות של מינות, זימה כעס
 ובהלה.
 ואני שבוטח באלוהים נמצא על הר קדוש

 כאשר מחשבותינו יהיו מוסריות וטובות אנחנו נולדים מחדש
 ומחשבותינו טהורות כמו של ילד שנולד.
 משאלות ליבך מתגשמות, מפני שאלה משאלות טובות.
 תוכל לשבור את המחשבות הרעות עם ברזל ונפץ אותם.
 ואז תשכילו) תהיו חכמים יותר, ותשפטו בין טוב לרע(מחשבות
 טובות מלוות בכבוד שמיים ובשמחה מדודה כדי "שלא נאבד את
 הראש"

עבדו וגילו- העבודה משמחת ומרחיקה יצר רע שבא מתוך חוסר מעש ובדידות .

ה כמה מחשבות רעות רודפות אותי ומצרות מחשבתי, רבות המחשבות הרעות שקמות עליי.
הן מנסות להפחיד אותי בכך שאלוהים לא יעזור לי , לחשוב מחשבות טובות
ואתה השם יתברך מגן בפני המחשבות הרעות, שמעודד אותי ונותן לי כוח להרים ראשי ולחשוב טוב.
המחשבות הרעות שלי היו כמו סיוטים אך ברגע שהתעוררתי סמכתי על ה
לא אפחד מכמות האדירה של המחשבות הרעות שסובבות אותי .
תציל אותי ה , בכך שתסלק המחשבות הרעות
שבור שיני מחשבותיי הרעות שלא יכרסמו את המחשבות הטובות.
כי המחשבות הטובות מגיעות מלמעלה ויש בהם ברכה כלומר מחשבות טובות מביאות ברכה לחיך.

למנצח בנגינות - שירה ונגינה יכולות לנצח את המחשבות הרעות.
רק בקריאה לשם ותחינה לשם שצודק בכל דבריו כשהמחשבה צרה, מחשבה רעה קטנה שמסתירה את המחשבות הטובות וכדי לצאת ממנה חייבים לצעוק לאלוהים והוא מרחיב את המחשבה. אנשים עד מתי תאמינו למחשבות של גדולה ושל שקרים שאתם אנשים חשובים, ותדפו אחריי כבוד מזויף.
אם נרגזים מאיזה עניין אסור לבוא לידי מחשבה רעה , כאשר אנו רגוזים יש חשש לעלות בראשינו מחשבה רעה על אדם או על השם יתברך חס וחלילה.
שמרו את זה בלב לפני השינה ותהיו שקטים

תחשבו מחשבות טובות שהן כמתנות לאלוהים ותהיו שמחים בשם .

הרבה אנשים אומרים מאיפה יגיעו המחשבות הטובות כשהמצב לא טוב

השם יתברך ירים את המחשבה ממקום לא טוב אל מקום יותר טוב.

אז תיתן שמחה בליבי.

והשמחה הזאת תגדל עוד שמחה כדגן ותשגשג.

ואז אישן בלב שקט ולא אתרגז יותר.

כי ממך השם יתברך מחשבות טובות ובטוחות.

דברו בלילה לאלוהים לפני השינה ותירגעו.

בטחו בשם שיביא לכם מחשבות טובות גם בחלום .

מחשבות שקריות שבאות מנסות לייאש אותך שאין טוב בעולם הזה.

אבל מי שבוטח בשם יתברך המחשבות הרעות שקיננו בד' ודווקאמהן יצמחו מחשבות משמחות.

ואז אלך לישון עם מחשבות טובות וראש שקט .

מחשבותיי השם יתברך אנא אאזן להם, הקשב נא למשאלות הכמוסות שלי כי אני מתפלל אליך

בבוקר המחשבות פחות רעות ומפחידות מבלילה והאדם מברך את אלוהיו ומצפה ליום טוב מלא מחשבות חיוביות

כי השם יתברך יתברך חפץ שתחשוב טוב עלייך לסמוך על השם יתברך ולשמוח בו,

אל תתפתה למחשבות הוללות שהן נגד עינך שאתה רואה אותן כי הן מכסות את עינך.

תשנא את המחשבות הללו, אל תכניס אותם לזיכרון תשכח מהן ותאבד אותן מהזיכרון תדחיק.

מי שמשקר לעצמו ונמשך למחשבות של דמיון שקרי בסוף לא
 יאהב את אלוהים.
 ואני במחשבות הטובות שאני זוכה להן בחסד האל, אוכל להשכין
 בליבי את אהבת השם יתברך.
 והמחשבות הטובות יהיו צנועות ופשוטות וישרות ושמחות בפניך.
 ה' תוביל את המחשבות שלי ששוררות במוחי, יישר אותן לכיווןך
 ולא לצד הרע השקרי הדמיוני שמפתע אותי למחשבות אסורות
 שמבטיחות לי הנאה בדרך האסורה. וסוף אדם להיבלע בהם,
 להיקבר בהם, כי לשונן חלקות ואפשר בקלות להתחלק וליפול.
 האשם אותם אלוהים את המלאכים הרעים, שטומנים לנו
 מחשבות אלו. יפלו ממקומם הבטוח.
 כי פשעו בך והמרו דברך כדי להראות שמחשבותיו של האדם
 הטוב רעות וכך לטהר את שם.
 אבל המחשבות הטובות ינצחו בסופו של דבר את המחשבות
 הרעות וכולם ישמחו שאלוהים הוא זה שישכין טוב באדם. כי רק
 בו ניתן לבטוח ולשמוח והוא יפרוש מסך הגנה שימנע כניסת
 מחשבות חיצוניות. וישמחו כל מי שאוהב את השם יתברך.
 שהמחשבות הטובות באות מהשם יתברך ומצננים את
 המוח הקודח.
 ה' אל תעניש ותייסר מחשבותיי, תן לי מחשבות יפות כי
 אניאומלל, רפא את כאבי כי נבהלתי ממחשבות רעות.
 עד מתי אשקע ביגון
 אנא השם יתברך חלץ אותי מעולם המחשבות הרעות כי שם
 בעולם השקר לא זוכרים את שמך.
 אני מתאנח ובוכה כל לילה שתחלץ אותי משם והדמעות מנמסות
 את הכאב עיניי מנמסות את הכעס
 ומעתיקות ממני את המחשבות הרעות שצוררות בי.

לכו ממני מחשבות זדוניות, כי אני בוכה לאלוהים. והוא שומע את הבכי הזה.

אני קורא לשם שיציל אותי

ה' ייקח את המחשבות הטובות אליו ואז כל המחשבות הרעות ייעלמו בבושה בבת אחת...ויתיבשו.

ה' בד' אני בוטח, תציל אותי מכל המחשבות שרודפות אותי שלא יטריפו את דעתי כמו אריה.

ואז מרוב פחד לא אאמין שתציל אותי .

אם חשבתי רע ?

אם הייתי כפוי טובה אלייך במחשבותיי

וחילצתי ממקום חשוך מחשבות רעות וריקות מטוב ?

הצל אותי שלא ישיגו אותי מחשבות שירמסו מחשבות טובות שמקורן מלמעלה

וישכנו בראשי מחשבות מהעפר מחשבות של זימה .

אנא השם יתברך גרש את המלאכים הרעים ושפוט אותם ותיקח אותם למקום שבי .

לא אותי שהלכתי במחשבותיי בתמימות .

סופם של מחשבות רעות לרדת ומחשבות צדיק יכוננו כדי להחזיר את המחשבות הטובות עליו להילחם עם חרב מלוטשת וכלי קשת

אבל שלא יכין לעצמו כלי מוות בדרך למלחמה במחשבות הרעות שלא יחפור בור וייפול בו, שלא יעבוד קשה ויילד מחשבות

שקריות שלא יחבל במקום לעזור

וראשו יתמלא במחשבות רעות וכועסות במקום מחשבות טובות

רק השם יתברך צודק ונז' מר את שמו תמיד .

כדי להשבית אויב ומתנקם -מחשבות זדוניות

צריך להביט בטבע וביופיו של מעשה הבריאה וע"י המבט מביסים את המחשבות הרעות.

וככל שמסתכלים על גודל הבריאה אנחנו נעשים קטנים ושואלים : איך זה שאתה זוכר רק אותנו ופוקד אותנו ואפילו נותן לנו כבוד והדר ששייך רק לשם יתברך ותיתן לנו למשול בבהמה ובמחשבות בהמיות כפי שאתה שולט בכל.

הודיה לשם סיפור נפלאותיו לשמוח בו ולזמר שמו ע"י ישובו המחשבות הרעות אחורה, יאבדו ויכשל ו

המחשבות הרעות מגיעות רק מהגאוה שכן גאוה היא באה ע"ח הקדוש ברוך הוא שלו שייכת הגאוה ולכן מי שיש לו מחשבות גאוה צריך לזכור שלשם הגאוה וברגע שיעשה זאת תתפוגג המחשבה הרעה.

הגאוה יכולה לחטוף מחשבה עני(עניון) ולהפוך אותה למחשבה רעה.

לכן כדי להרחיק מחשבה רעה צריך לתת גאוה רק לאלוהים. המלאכים הרשעים מנסים לשכנע את מחשבותיו של אדם שאין אלוהים ואפילו מנאצים אותו, אולי הם גם מאמינים שאין אלוהים.

ורוצים להפיל את העניו ברשתם אך העניו יודע שיש אלוהים אך לא מבין מדוע מחשבותיו רעות אלוהים שומע את תחינותיו ומציל אותו.

החוסים בשם, לא מבינים מדוע מחשבתם החופשית עלולה להילכד ע"י הרשעים

רשע ואוהב חמס שונא את נפשו הרוחני ת ולכן יקבל גופרית שזה חומר האדמה.

כל המחשבות שבאות מהשם יתברך יתברך הן אמרות טהורות
 כסף צרוף , מזוקק שבעתיים
 אמרות אלו השם יתברך שומר והן מקיפות את המחשבות הרעות,
 כך שמחשבה רעה מכסה על המחשבות הטובות .
 עד מתי השם יתברך יתברך , אראה את הרע במחשבותיי ואני
 אחפש עצות להתעודד עם יגון בלבב י
 עד מתי המחשבות הרעות ישלטו בי ויתפארו שאין אלוהים.
 האר השם יתברך את עניי שלא אפחד ושלא יגידו לי המחשבות
 הרעות שהן יכולות עלי ואויבי ישמחו , אבל אני בטוח בחסדיך
 ולכן אשמח בישועתך .
 אשירה לה' כי גמל עלי.
 מחשבות נבילות-אין אלוהים , הכל רמייה אין עושה טוב אלוהים
 מביט מעל ושואל האם יש מחשבה מושכלת אשר דורשת אלוהים
 הכל מחשבות רעות מרוכזות .
 אבל גם המחשבות הרעות שהתקיימו מתוך הבריאה ידעו שהשם
 יתברך יצרם אבל התכחשו לו אבל פחדו שיום אחד בדור צדיק
 המחשבות והמלאכים הרעים ישלמו ויראו שדווקא עצת העני(עניו)
 הוא השם יתברך מחסהו
 מי מחשבותיו יהיו תחת אוהל השם יתברך ומי השם יתברך
 ישכון בליבו (ושכנתי בלבכם)
 מחשבה טובה בלב טוב -תמים, צודק, דובר אמת גם לעצמו.
 לא עשה רע לחברו ולא עשה חרפה , בעיניו על עצמו הוא חוטא
 ונבז ה
 ואת מאמיניו של האל הוא מכבד.
 נשבע לא לעשות רע ולא חזר בו
 לא הלווה בריבית ולא פגע במישהו תמורת שוחד.

מחשבות ברוכות מקבלות עצותיו של השם יתברך, בלילות של
ייסורים
בידיעה שהשם יתברך שומר עלינו, ולא אפול, שמח ליבי ויגיל
כבוד י
לא ארד שאולה ולא אראה שחת.

צדק = רינה ותפילה בלא שפתי מרמה
בחנת ליבי בליל ה
שמרתי אורחותיך שמע אמרתי
האויב מקיף את נפשו של הצדיק- כאריה הכוסף לטרוף יושב
במסתרים
האויב של הצדיק הוא לא נראה והוא רוצה לטרוף אותו הוא
נכסף לטרוף אותו.
אנא השם תקדים לו ותהרוג אותו לפני שיפגע בי.
אמרת השם צרופה מגן הוא לכל החוסים בו
אפילו שהחושך סובב את האור בתוך החושך ניתן לחסות תחת
השם יתברך.
מחשבות טובות הן כמו זהב ופז מתוקים מדבש ונופת צופים
המחשבות הכי טובות מגיעות מהשמיים, ומהרקיע" שבהפוך
אותיות "עיקר ה" שהן כיבוד השם
המחשבות ביום הן מעשיות ובלילה הן הרהורים.
מחשבות ללא דיבור צועקות לשמיים.
מחשבות רעות לא במתכוון ומתאוות נקה אותי השם.
שלא ימשלו בי מחשבות זדוניות.
אם אצליח להדוף אותם ממני אנצל מלעשות פשע לשם יתברך.
אמן שהגיון ליבי ימצא חן בעיניך, שהלב יחשוב מחשבות טובות
מהלב.

יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא ימלא ה' כל משאלותיך השם
יתברך יתן לך את כל מה שהמחשבות הטובות מבקשות .
מחשבות אדם ישמח במחשבותיו כשהוא סומך על השם יתברך
בישועתו.

כל כמוסות לבו , יתגשמו.
כי הוא הקדים מחשבות ברכה
מחשבות של ברכה ושמחה תמיד מקובלות אצלו יתברך.

המחשבות הרעות רוצות להחטיא את האדם, כדי להצדיק
אתקיומם
כל מחשבה רעה מגיע מכל מיני יצורים בהמייס,
שמעוניינים בהשחתת הנפש
ולבלוע אותה כפי שאריה צד את טרפו ואורב לו.
השם מוביל את מחשבותיי כמו רועה צאן שמוביל אותם בבטחה

אל עבר הטוב .

את נפשי ישיב ללכת במחשבות צדק למען שמו .
גם אם מחשבותיי יהיו הרעות כמו צל האדם שדומה לו אבל
שחור, ביותר אין מה לפחד כי אתה איתי כמו הרועה שיש לו
מקל כך השם יתן לנו מכות קלות כדי ליישר מחשבותינו לפניו
יתברך.

דישנת בשמן ראשי כוסי רוויה, שמן זך מחשבותיו של אדם
צריכות להיות זכות

המחשבות הן כטיפת השמן היוצאת מהזית, כוס רוויה בחופ ה
למזל ואושר, מגפן שיוצאת מרמיסת הענבים, הרמיסה הנפשית
כדי להוציא את הגפן.

טוב וחסד ירדפוני מחשבות של טוב והכרת טובה

מנוחה ממחשבות רעות ואושר עילאי לזה מתפלל דוד המלך
גם אם הלך בין מחשבות רעות, לא אפחד כי אתה איתי את
הצדיק רודפות מחשבות טובות וחסד במקום הרעות
מחשבות של אהבת השם יתברך.
תהילים פרק כד .
מי יזכה במחשבות של קדושה ?
בר לבב-לא שיקר בלבבו
הביטו מעבר למחשבות הארציות שאו מחשבותיכם למעלה ואז
יבואו מחשבות של קדושה ממלך מלכי המלכים
אליך השם כל מחשבותיי ולא אכפת לי מן המחשבות
השקריות שמלגלות עליי וכל המקוים לך לא יתביישו, הבוגדים
(המחשבות הזדוניות) הסיטביישו בסוף.
המחשבות הטובות והטהורות הן עניין של לימוד, שהשם יתברך
מחנך אותנו.
אותך השם אני מקווה כל היום-כל הזמן חושב מחשבות טובות
. אל נא – תזכור את המחשבות של חטא נעוריי, שראשי היה מלא
במחשבות זרות ופסולות .
השם יתברך ילמד את דרכו לאנשים שלא מתגאים בליבם
ויסלח למי שמתקן מחשבותיו
מי שמזכה במחשבותיו יודע כיצד לעשות זאת והשם יתברך
מלמד אותו .
העיניים למעלה והוא יחלץ אותי מעולמות תחתונים
מכל מחשבות הטומאה .

גם שאהיה מוקף במחשבות רעות השם יתברך שומר עליי, וכך אין
 בי פחד
 כאשר קמים עלי מחשבות רעות שרוצות "לאכול את בשרי"
 המחשבות הרעות הן שייפלו,
 אפילו יפלו עלי אלף מחשבות רעות לא אפחד וליבי יהיה אמיץ .
 השם יתברך יצפין אותי במחשבות טובות וקדושה מלמעלה
 שידפו את החושך שמסביב לאור.
 אשירה והזמרה לשם יתברך וכך יהיו בי מחשבות טובות .
 ואני מתחנן שלא תעזוב אותי לשקוע למחשבות הרעות ושתמיד
 ארגיש שאתה קרוב אליי .
 הייתי טובע במי המצולות של שקר וחמס אבל בזכות האמונה
 שבי אני בארץ החיים.
 חזק את ליבך בשם.

אנא השם יתברך אל תמשיל אותי ביחד עם רשעים
 המחשבות של הצבועים
 שמדברים שלום והן למלחמה נגד הקדושה.
 ואני מתחנן שתציל אותי מהם, ושיענשו כי השם יתברך שמע
 אתתחנוני
 בטחתי ואז יעלו לי ליבי כי המחשבות הרעות לא מבינות את
 יופיהבריאה ומושלה.

השם יתברך הוא האלוהים והוא חזק מכל מחשבה שלילית
 וכולם משתחווים לו.
 ואל יפחד אדם מנקמה של מחשבה רעה, אלה יבטח באלוהיו.

תודה לשם יתברך שהציל אותי מלמטה המזוהם והרע ואעלה
אותי לארץ החיים ולכן אני מודה לו לקודש כי הוא יחליט על
חיים.

ואני בלילות אבכה ובבקרים אשמח .
אך כאשר האמונה נחלשת אני נבהל ואז אני קורא לשם יתברך
מדוע אשקע במרה שחורה מדוע ארד למצולות הזדוניות אנא
השם תהפוך את הבכי לשמחה.

למנצח מחשבות רעות
בך בטחתי אלוהי, הצל אותי מן הרשת שטמנו לי המחשבות
הרעות כדי להסית אותי מן האמונה.
אתה כמו סלע חזק שבו אאחז.
שנאתי מחשבות שקריות..

שלמה ירושלים ושלום

ירושלים
עיר דוד, דוד נלחם על ירושלים, כשם שהוא נלחם על ייצרו.
"על חומותיך, הצבתי שומרים" איזה שומרים הציב דוד המלך
?
שומרים על היצר שלא ישתלט, ומי הם השומרים ?
השומרים על היצר, זוהי התפילה של הילדים הקטנים, תפילה של
הנפש היהודית.
אמונה בלב שלם, ירושלם, לב שלם הוא לב שניצח את היצר,
מישליבו שלם כמו כשל דוד
יזכה להקים, את ירושלים שהיא המקום הבטוח והשמור עם
השערים הקדושים

ודרך השערים יבואו הצדיקים, אלה שלבים שלם, ירושלים היא
 לב פועם, ואבני הכותל הן לב אדם ,
 גם ירושלים כמו הלב מחולקת לארבע חדרים, רובע יהודי, נוצרי,
 מוסלמי ,
 השערים הקדושים, נגד שערי הטומאה, מי שניצח אותם, יזכה
 לעלות להר הבית...
 כדי להגיע לירושלים יש לעלות, והירידה היא בכיוון אחר.
 שלמה, הוא הניצחון של דוד על היצר. ...
 שלמה, יודע ליהנות מכל שפע ושפע ועדיין לא להגיע לידי גאווה
 שלמה, החכם באדם, לא לוקח שום קרדיט לחכמתו, ויודע כי
 מהשם הוא הדבר,
 והוא לא שוכח לרגע מי נותן לו את החכמה, האהבה, והעונג.
 כי מי מאתנו יכול ליהנות מכל מותרות העולם הזה בלי לחטוא
 לשם יתברך ,
 רק שלמה ידע ליהנות גם מהעולם הזה וגם מהבא, מפני שהוא
 ידע שהכלל מהשם
 יתברך, ולו הכבוד, ולו התודה וממנו הברכה.
 דוד הוא המשיח, דוד הוא המנצח בקרב, האמתי, הכואב, הנורא
 ,והאכזרי.
 האש שמסתרכת בחלון, הפילה גיבורים.
 התאוה, מפילה גיבורים.
 והשם מצר על כל אחד ואחד מאתנו שנופל שבי בידיה... אבל גם
 בגיא צלמות, וגם במחשכים, השם יתברך שם , הוא קרוב הוא
 מושיט יד ,
 הוא מבין שאנחנו יצורים גשמיים מעפר הגענו, וכי מה אפשר
 לצפות מגוף שניוצר בעפר,
 והאדמה, מושכת אותנו חזרה אליה.
 ובתום ימיינו, נשקע בתוכה ונהפך חזרה לעפר.

ירושלים היא החומה, כי בלי חומה לא ניתן לנצח את היצר, החומה היא תפילה, אין אדם יכול לנצח יצר אלה ע"י תפילה.

סוף דבר הכל נשמע ואת האלוהים ירא, הכל נשמע, זוהי התפילה. מי זה מבין החרכים נגלית זוהי השכינה שמקומה בירושלים, אך רק כשהעם מאוחד ,

ההבטחה של השכינה לשכון בתווכינו, בתוך ליבינו שכן ירושלים היא הלב הפועם והלב הפועם הוא ירושלים, וכאשר המחשבות יבערו מהלב השם ישוב וישכון שם,

ובית המקדש זהו הדם הזורם בלב, הדם החם, שמכיל את כל מה שאדם צריך לחיות את נפשו, שהדם , הוא המקשר בין הגוף ונפש.

..

ודם הבהמה הוא אסור, כי הוא אבר מין החי.

דם בהמה הוא טמא כי הדם הוא הנפש.

ודם החזיר הוא הכי טמא, כי החזיר הוא חייה שדומה לאדם מבחינת הרכב הדם

ומייצגת את המקום הכי גרוע שאדם יכול לרדת אליו ולהיות חזיר

חזיר חיי בזהמה, אוכל כל דבר אפילו טינופת,

הוא מושיט רגליו קדימה כמפריס פרסה ומדמה את עצמו לחיה כשרה.

החזיר הוא חייה אכזרית....

ואכזריות היא מידת אדם...זבה זורם הדם האדום, שעשיו מבקש הלעטניני נא מן האדום אדם הזה שהוא משול לדמו האדום הרוותח, ומתי הדם רותח, כשבאים לידי כעס ,

כי הדם הרוותח הוא הדם שמביא עמו מחלות, שכן במחלה הדם רותח, כדי לחסל את כל החיידקים, " דם חם" הוא כינוי לאנשים טמפרמנטיים .

ומי שדמו חם הוא בא לידי תאוה ומינות.
 בשעת מעשה תשמיש הדם הוא חם, מכיוון שנפש חוברת לנפש
 , אני מקווה שאני לא חוטא לשם במחשבה הזאת .
 וחברו לנפש אחת, היא מעשה הזרע והביצית שהם
 מתקיימים בתוך חום,
 בית המקדש כידוע הוא משכנו של השם יתברך, וכנראה
 שאנחנו דור שעדיין לא מוכן
 כדי לבנותו, בגלל שהעם לא מאוחד...
 וכך גם מעשינו ומחשבותינו, אין אדם ופיו וליבו שווים, אחד בפה
 ואחד בלב.
 שאלה הן השקרים שאדם משקר לעצמו, כדי לשמר תאוותו, כי
 מי שמכין את ליבו פיו וליבו אחד הם, וברגע שאדם הוא דיבור
 ומחשבה זהים,
 זה נעשה ונשמע שזאת דרגת הקושי והטוהר הגדולה מכולם.
 וירושלים היא עיר דוד משבט יהודה, ומי הוא יהודה שהודה
 בטעויותיו
 וכן דוד ידע להודות בחטאים, בחולשותיו, שכן אין אדם מושלם
 שלא יבוא אליו מחשבות חיצוניות, וככל שאדם מתקרב לדרגת
 קדושה היצר
 וגובר.... כי השטן, נערך לקרב ע"י גיוס צבא גדול כדי להילחם
 באויב גדול.
 ולכן רשע היצר הרע שלו הוא קטן. ופיו וליבו שווים
 הם....בשקר!!!!
 ואילו הצדיק שניצח את היצר פיו וליבו שווים באמת ומה היא
 האמת בכך שאדם מזהה את חולשותיו
 וזה שבט יהודה שהודה בכל החולשות, וידע גם להיות חזק וגם
 להיות חלש.

וזהו תמציתו של הגבר המושלם, שיהיה חזק בקרב מול היצר
 ושיהיה רך בתפילה לאלוהיו.
 ורחל עיניה רכות בזכות התפילה הרכה... כשאדם מתפלל הוא
 צועק וזועק לשם.. הוא מרשה לעצמו להיות חלש.
 ואז כשהוא חלש פיו וליבו שווים.
 אבל רשע, אין הוא מפגין חולשה ולכן הוא זועף ומשקר ולכן פיו
 וליבו אינן שווים...
 כי לא הכין ליבו.
 ולהכין לב זה לא דבר פשוט.... כמו המים החוצבות בסלע,
 ישכאלה שמכינים ליבם יותר מהר ויש שיותר לאט, הכל מקובל
 אצלו (יתברך) לפי דעתו וכדי לחיות בירושלים עלינו להכין את
 ליבנו וזאת ע"י מלחמה ומיהו האיש הלמוד מלחמה יותר מדוד
 המלך, שנלחם מהיות נער(גוליית) ועד סוף ימי חייו.
 והוא זכה להוליד את שלמה, שהוא השלום שבה אחריי המלחמה.
 כי רק מלחמה יכולה להביא לשלום, ורק חומה תוכל לשמור עליו
 ומה היא החומה?
 התפילה.

לכל מנהיג יש תכונות משלו.
 אברהם- מנהיג כריזמטי שמשכנע אלפים ללכת בעקבותיו,
 יצחק- עושה טוב רודף שלום.... מכבד אב ואם.
 יעקב- איש שחושש, מאחיו, מכך שהשם לא יהיה בעזו... אבל
 איש שיש לו דרך לצעוד בה.
 ישראל- יעקב אמיץ, וחדור מטרה.
 יוסף: לב אוהב
 יהודה: מצביא.

שבת- שירת בנות תתעלנה

שבת : היא הבת והאם שמברכות עליה, שבת היא
הברכה שהשם יתברך עוטף את ישראל .
שבת היא התבשילים של בנות ישראל, והעונג,
שבת היא הבת שמתקשטת לכבוד בעלה שבת :
שומר בית תפילה-
בשבת התורה עולה למעלה, בזכות הנשים .
בית נאה אישה יפה מרחיבים דעתו של אדם
, ולכן שבת מרחיבה דעתו של אדם ...
שבת קריאת התורה וההפטרה בבית הכנסת
שמירת השבת ע"י צדיקי עם ישראל היא שומרת על כל ישראל
. ולכן אם ישמרו כל בני ישראל שבת, בוא יבוא מנהיג שהעם
ראוילו.
יציאת מצריים-בצר ארחב לי יה, ממקום של חשיבה צרה, כשיש
בהלה וכפירה ופחד בגלל החשיבה הצרה שהיא מביאה צרה, דוד
המלך יודע מתי מחשבתו היא צרה, והוא מתחנן לשם שיפתח לו
את מחשבתו .
מה שמראה שתמיד כשנמצאים בצרה שזה מחשבה צרה, תמיד
צריך להתפלל לשם יתברך.
והוא יצילם מידם.
מצריים, היא מקום של צער וגעגוע- כי כשאדם בגלות הוא עצוב,
ולא משנה כמות העונג והרכוש שלא כל ישראלי בגולה, הוא עצוב
וחדור געגוע לירושלים.
אוכל ולא שבע, כי כל לב יהודי היא לירושלים....ירושלים של
איחוד העם.
ירושלים של היהודים, שדוד שמר בחומה, שנפלה בגלל שישאל
מסוכסכים, אחד עם השני, ושופטים אדם טרם עמדו במקומו .

אותה ישראל יפה, מה טובו אוהלך יעקוב- שישנו באוהלים שלא פונים אחד לשני מפאת כבוד וצניעות משכנותך ישראל- לבו האמיץ של ישראל- שמאחד את העם ללא מורה ופחד. עיר שלוחמיה פרצו דרך שער האריות... ששת ימי לחימה, וניצחון.

ערלה- עמלק רוצה לקרר האמונה
ערלה- היא המזון של הנחש, ערלה היא מידת עמלק, שהעז להתייצב מול ישראל שהיו בשיא האמונה, שים סוף נחצה... הם העמלק התייצבו, רק כדי לקרר האמונה ונטוע פחד בישראל.

וקירור אמונה הוא הדבר הכי כואב לשם יתברך חוץ משנאת איש את אחיו.
כי אמונה זה להיות במקום חם ובטוח וחוסר אמונה הוא מקום אכזרי וקר.
ולכן השם יתברך ציווה לעקור את זרע עמלק... שהוא הגרמנים שהיו הנאצים.

שרצו להוכיח שאין אלוהים, ומה הוא ההיפך מאלוהים ומאמונה, כוחי וידי ואבולוציה: אנחנו הגרמנים גזע אהרי, הכי משוכללים, הכי מפותחים, הגרסה האחרונה, בואו נבנה צבא משוכלל רכבות משוכללות, מטוסים טנקים, הרבה סוסים ומרכבות

והיהודי המסכן שרצה להידמות להם, להיראות יפה כמותם, להיות חכם כמותם (אוטואמנציפציה) להיות מנומס ומתורבת כמותם, לגור בבתים יפים שכמותם... להתחתן עם נשים שכמותן.

אינני יודע מה קרה שם בשואה ואינני מעז להסביר זאת
 אבל משהו שם עשו כנגד השם יתברך .
 ואסור להתעלם ממה שקרה בשואה.....
 כי חייבים ללמוד לקח, וזה לא קשור לצבא הישראלי או לתמיכה
 האמריקנית
 אכן דינים קשים נחתו על ישראל
 הגרמנים ימך שמם חשפו את הפרצוף המגעיל שלהם מה גויים
 הנחמדים והמתורבתים יצאה מפלצת
 והמפלצת הזאת הייתה אנושית
 והשטן רקד ופיזז כי הוא מכיר את הרע ושם הכי טוב לו, רק
 שהוא שכח דבר אחד יש רק ל אחד שקובע מה יהיה והשם הוא
 האלוהים.
 אך למה השם יתברך בוששת לבוא, למה כעסת כל כך
 ולמה לא הצלת אותם בזמן?
 אך השם יתברך, אוהב את היהודי והציל אותו גם אחריי עבדות
 במצריים
 היו שם רבנים גדולים ונשים מאמינות וילדים לומדי תורה,
 מה קרה ?
 אולי מרוב קנאה שכחנו מי אנחנו, כמה יפים וחכמים אנחנו ו האם
 התביישנו, במורשת שלנו, האם קינאנו בשמחה של הגרמנים
 בשירה שלהם
 האם חלחל בתוכנו מחשבה שאולי אנחנו באמת נחותים מהם
 הגרמנים שטפו ליהודים את המוח עד שהיהודי האמין בתעמולה
 . בתעמולה של יוסף גבלס שיישרף בגיהנום שהם יצורים עלובים
 האם התקררה אומנותם ?
 השם שמע את זעקת עמו, נרצח ונטב
 ח ובכה עימם,
 וכל המלאכים בכו וזעקו עימם

השאלה והתשובה
 נסתרים מאתנו
 היהודים הם העם הכי מוכשר והכי יפה והכי חכם והכל לא
 צריך שיגידו לנו את זה , מספיק שאלוהים אומר לנו את זה .
 ישראל בנתה צבא ובנתה את עריה וכבשה את ירושלים
 והכותל המערבי.
 ובעזרת ההתחזקות, לא ניתן אף פעם שיגידו לנו אחרת.
 וצריך להיות מלוכדים.
 הערלה, היא צריכה להיטמן בחול.
 כמו שמשח קבר את המצרי בחול.
 כי מי שפוגע בחלש ממנו סו פו לרדת לעפר, לדרגת הנחש וישראלי
 כורתים מהם את מידת עמלק, עמלק שהוא הנחש שאוכל עפר .
 ואנחנו היהודים , צריכים להיפטר מהעור שמעורר תחושת גועל
 אצל כל לב יהודי

ארץ ישראל
 ישראל זה הבית של היהודים , היא כל מה שחלמנו שיהיה לנו,
 אנחנו מתקדמים לקראת
 התלכדות העם, אנחנו מתחילים לראות אחדות בפוליטיקה
 ברחוב בעזרה הדדית, אנחנו מתחילים לעזור אחד לשני, יש עוני
 בעם , יש הרבה דברים לא טובים,
 צריך לנסות לשפר להתחבר מחדש, לאהוב את מה שיש , להעז
 לחלום , להשיג
 להיות יהודי זה להאמין,
 להיות יהודי זה להאמין בשם שרוצה רק בטובתנו, תפסיקו
 להילחם בשם ושמעו את עצותיו

שמע ישראל, ה' אלוהינו ה' אחד
ואהבת את ה' אלוהיך, בכל לבבך, ובכל נפשך, ובכל מעדך והיו
הדברים האלה אשר אנוכי מצווך היום על לבבך ושנתם לבניך
ודיברתם בם, בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך
וקשרתם לאות על ידך והיו לטוטפות בין ענייך וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשערך.
כי מי שאוהב את השם יתברך יאהב גם את עצמו.

תפילה לסיום חיבור זה

אלייך השם אקרא ואל השם אתחנן
אהבתי כי ישמע קולי את קול תחנונ
,

אנא אלוהים, אני פוחד, אינני יודע את החטאים שלי, ואני י יודע
שלא עשיתי מספיק מצוות ומעשים טובים.
ולכן אני פוחד שאני מאכזב אותך או חוטא לך...
ואני רק מתפלל לאהבתך ורחמנותך עליי, שאני נפש אבודה
שרוצה שתחבק אותה ותציל אותה מדברים רעים וכל מיני צרות
ורעות, רק כך בטחתי אלוהים אנא קח את תפילתי ואל תשיבני
ריקם.
מי אני ?

הייתי חייל טוב של השטן....הוא חילק לי משכורת לא רעה עם
בונוסים פה ושם...
כבר התעלם ממני...הייתי בכיס שלו
למעשה הייתי לוסט קייס.

כל משברִיך וגליך עליי עברו.

הייתי סטאנדאפיסט כזה שצוחק על כל העולם, בין היתר שילבתי בדיחות שחורות, אפשר לאמר שחורות מאוד. הייתי צעיר ויפה וכריזמטי, אבל בינה גדולה לא הייתה בי, הייתי חכם אבל לא תמיד לטוב אפשר לאמר חכם לרע. בין יתר התאוות של שתייה, עישון ומין. מצאתי את עצמי למידות רעות ולא הצלחתי להשביעה את תאוותי תמיד רציתי יותר ויותר. אכן הייתי מצליח בטלוויזיה ועל הבמה. והיו לי הרבה חברים, איבדתי את כולם, פרט לחבר אחד מיוחד. לא תמיד היה אשמתם שהם יצאו מחיי. לפעמים אני מתגעגע אליהם....במיוחד לזיכרונות. המוזר שהמחלה שלי(מחשבות כפיתיות טורדניות) לא פרצה בבת אחת אמי נתנה לי שרשרת עם המילה "שדי" שהוא קשור לשם קדוש של השם. והשרשרת הייתה על צווארי, לילה אחד כשאני ממשיך ברדיפה אחרי תאוותי המיניות נפלה לי השרשרת לביוב. בתוכי ידעתי שיש מסר במקרה, ואיפה שהוא לא יכולתי להשאיר את הרשרת הזאת בביוב לקחתי מקל מטטה והרכבתי עליו קולב ואחרי כמה נסיונות הצחתי להוציא אותו, ההרגשה הייתה נפלאה. ... הייתה לי סתירה בין האמונה שהולכת ומתגברת לבין חיי הוללות והרגשתי שאני נקרע בין עולמות. עולם דואלי של צחוק אבל בעיקר ביזוי עצמי וחבריי. וידעתי שחייב לבוא שינוי אז טסט לארה"ב ושם התחזקה האמונה שלי ברוך השם וחזרתי בתשובה שלמה לבוש כהלכה עם זקן מתפלל כהלכה ומניח תפילין נותן צדק ה חזרתי לארץ עדיין

מתחזק ומתפלל ונותן צדקה בהגזמה, מסיע תלמידי חכמים
מתקן פנצרים טובל במקווה ויותר מכל שר ומנגן שירים
לאלוקים .

...ולומד בישיבה המדהימה "נתיבות עולם" ושותה בשקיקה
משיעוריו של הרב יצחק ברנר ז"ל.

ההרגשה הייתה, עילאית נחספתי לעולם שלם יפה ומסעיר אבל
בחיים לא תמיד הכל נגמר במאז חיו בעושר ועושר..
לפתע פרצה המחלה שבה, היו נטמעים בראשי מחשבות רעות
וקיננו בראשי...הייתי נתון בכלא מחשבתי
שלא הבחנתי במחשבה שבאה ממני מהרצנות שלי הפרטיים לבין
מחשבה זרה ששתולה בראשי...

התחלתי להיות מבולבל ופחדתי כמו שלא פחדתי מעולם פתאום
לא הייתי אדון למחשבות שלי
ואדם שיש לו מצפן "מקולקל לא יודע לאן ללכת והוא הולך
לאיבוד.

והלכתי סחור סחור במחשבותיי
ושקעתי בסחרחרות פעם מחשבות של קודש פעם טומאה פעם
קללות פעם צחוק. עד היום המחשבות הרעות שלי והטובות היו
שלי זה בטוח, אבל כשפרצה המחלה הייתי כלי שדרכו עוברים
מים עכורים .

הייתי חייב לעשות משהו מפני שדעתי נטרפה, והמשכתי להתפלל
בלב נדכה ונשבר
ושאלתי את השם יתברך מדוע זה מגיע לי, שאני ניגנתי ועשיתי
מצוות.

ורק בזכות התפילה שהתפללתי כל יום בלב נידכה ונישבר חיזקה
את אמונתי ברוך השם, אחרת המצב היה קריטי.
ואז הייתי חייב "להתמקצע" ולנסות להבין ולעשות סדר
בראשי....חיפשתי לדעת מה מחשבה שהייתי רוצה לשמור במוחי

ומהי מחשבה שלא הייתי רוצה שתישאר בתודעתי....הייתי
בחרדות
ונבהלתי כל כך אבל הייתי חייב לעשות סדר בראשי....אז
התפללתי והתפללתי.
וקיבלתי תרופות ובד בבד עם לקיחת התרופות התחלתי מתפלל
בבכי יום ולילה.
עד שהבנתי דבר מאוד פשוט....יש השגחה אלוקית, הכל לטובה
,צריך להתפלל לשם יתברך על הכל.ולחשוב טוב על אנשים, וכל
השאר לפח כמו הפח שעל שולחן העבודה של ווינדוווס.
והרי אין פח במוח במציאות , אז השיטה שלי היא לתת לו לעבור
כמו רדיו.
אבל קודם התפילה וחיזוק האמונה, היא שהצילה אותי.
והתרופות מאת השם יתברך, שהכול ממנו והכול זה לטובה.
וכך אני חיי את חיי באמונה תפילה וברירת הטוב מן הרע.
ואם מופיע מחשבה רעה אני מדקלם פסוק מתהילים וממלא את
ראשי בתפילה .
ואדם לא יודע מה צופן העתיד...אבל צריך לתקן את עצמו בהווה
ואת העבר אין להשיב.
השטן הוא כמו דילר שמוכר סמים בהתחלה הוא קונה
אותך...בדברים יקרים ושאתה שלו הוא כבר לא נותן לך כלום.
אבל למעשה ברגע שאתה מתקרב לאמונה הוא נזכר שאתה קיים
ומתחיל לשחד אותך בסם .
אם זה לא עוזר הוא מפחיד אותך ואם זה לא עוזר הוא מבלבל
אותך במחשבות ואם זה לא עוזר הוא מציע לך את הדבר הכי יקר
שאתה רוצה...
וכנראה שהוא הצליח ללכוד אותי בשלב האחרון שכבר התגברתי
על כל הטריקים שלו

כי השטן לא אוהב עריקים... ואני בשלב כל שהו ערקתי מצבאו
 לצד של אלוהים.... אבל הוא הפיל אותי בדבר הכי יקר שרציתי
 זוכרים מאין באתי... מן המקום של אני המלך למקום של אני
 הקטן....
 השטן הבטיח לי להיות משיח.
 ובתור משיח הייתי אמור להיות קרוב לאלוהים...
 מה אכפת לך תציל את עם ישראל מן הפילוג שלו, תאחד את העם
 נבנה בית מקדש והכל יהיה טוב
 אלוהים האם אתה באמת לא קיים.... האם אני באמת חולה
 נפש... וזהו הגוף הולך לאדמה חוזר לאדמה וזהו נגמר
 הסיפור... האם אין באמת השגחה ומותר לגרמנים לרצוח יהודים
 והכול עובר בשתיקה.
 האם נוצרנו מתוך טבע שהשתכלל עם הזמן.
 אתה מתחיל לחשוב מחשבות שכאלה.
 והשטן... הוא רוקד משמחה.
 ומקבל אותך חזרה... ומבטיח לך דברים יותר טובים ממה
 שהבטיח... הערך שלך גבר בעיניו, הוא אולי ימנה אותי לתפקיד
 חשוב.
 אבל אני התעקשתי לטפס על הקיר החלק...
 ולא שמעתי לו.....
 ודרשתי אלוהים.
 אלוהים לא ענה....
 התחלתי מונה בפני השם את כל מה שעשיתי ואיך שהשתנתי ואיך
 שניגנתי ושרתי שירים... ואיך שנתתי צדקה ולמדתי תורה... האם
 אין בכך כלום שככה אני נמצא כאן סובל מכאב נפשי ובעיקר
 מרגיש נעלב.

השם שהבטיח טוב לכל מי שהולך בדרכו...ואני עשיתי השתדלות
איפה הטוב שהבטחתה לי.
רק השטן מחלק פרסים...ה' לא נותן פרסים...אדם צריך ללכת
בדרך שניתב השם ללא פרסים.
אבל לי היה חשוב הפרס, כי ויתרתי על כל כך הרבה דברים.
וגם השטן שכנע אותי שאין שום גמול למה שעשית
ושקעתי בעצבות...וכשהאדם עצוב השטן שמח .
כי בעצבות אדם יכול לבוא אל חטא ופשע .
והשטן מנסה לשכנע, תעזוב אותך משטויות תפילות תעניות
צדקות....תחזור לסורחה ואני אדאג שיהיה לך טוב
בכיתי.....ובכיתי...ודמעות מנקות כל לכלוך הזדככתי
וככל שבכיתי גיליתי שאפשר להתקרב לאלוהים....ולהאמין בו
אפילו שאין סימן לקיומו...אפילו שאתה לא מקבל פרס, אפילו
שהוא לא נותן לך סימנים או מתגלה אלייך .
קריעת ים סוף קרתה פעם אחת בהיסטוריה וכולם ראו את
גדולתו. ...
ואני לא ראיתי דבר חוץ מההוויה של החיים בארץ...
יכול להיות שהדור נחלש, כל כך נחלש.....שאדם וויתר על הזכות
לשאיפה רוחנית גבוהה יותר.
אנשים שמחפשים הארה בהודו...בטיולי
ס הארה נמצאת כאן מתחת לאף.....
שלנו.
היו רגעים שנשברתי...היו רגעים שפקפקתי .
הייתה בי מחשבה על השואה...מדוע השם הרשה זאת .
ולא קיבלתי עדיין תשובה.
כיום אני לא מקיים מצוות אבל מחזיק באמונה ונוצר אותה
בליבי.
אמונה

אמת מחשבה וניצחון הרוח.
המלחמה על האמונה.
מי אני שאדבר על אמונה.
אני חלש אופי.
ומוכר את ערכיי בזול לכל המעוניין.
והשם יתברך כועס ונעצב כאשר בראו מפחד מאדם .
ואפילו דוד המלך לא פחד מגוליית האימתני.
ואנחנו פוחדים מהרבה פחות מזה.
האמת כנראה שוכנת בתוכנו.
והשטן ימשיך לסכסך והאדם ימשיך ייפול ויקום הכל לפי
מדרגתו.
אם רצונך בחכמה תירא את השם, אם אתה רוצה להיות בריא
ושלם, תירא את השם .

אם רצונך שבביתך תשרור ברכה תירא את השם .
אז מי אני ?
התשובה פשוטה
כלום והכל.
כלום בעיניך על עצמך... והכל אלוהים נתן לך.
את כל העולם הזה על כל רבדיו.
ונכון שהעולם הוא גדול מאוד והאדם הוא קטן .
תזכור שאלוהים העלה את אברהם אבינו מעל הכוכבים.
זה סיפור עלי ואיך שאני מתמודד עם מחשבות שוא
הסיפור שלי, יכול לקרות לכל אדם אבל הוא קרה לי
.
"ולא תתורו אחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם"
עין רואה ולב חומד מי שנוהג לשים את הראייה
לפני האמונה מקלקל את דיבורו ואת מעשיו

דיבור הוא הדבורה יש לו דבש ועוקץ בספר
הזה אני שם את האמונה לפני הראייה.
נהג במכונית היא היהודי , תמרורים והכוונה הם החוקים שטבע
השם, חוקי הטבע, הם הכביש עם מהמורות והאמונה היא הדלק.

המכונית יכולה לנסוע ללא דלק... אבל כאשר נוסעים ללא מילוי
דלק .

נדלקת נורה אדומה... והנורה הזאת
היא הקריאה מלמעלה שאומרת... אדם יקר אתה זקוק לדלק
אחרת המנוע שלך יחדל....

השאלה האמיתית אולי צריכה להיות
ת לאיפה אתה נוהג ?????
הוויז שלך- הפנימי יוביל לאן שתרצה
אבל לאן אתה רוצה ?

יש לך את כל האופציות לאן להגיע.
לאן אתה רוצה לנסוע???

החיים כך שמעתי מאדם יקר הם
ספר כתוב , עם אפשרויות בחירה. ..
לדוגמא אם תבחר באופציה 2 להיכנס למערה,,, עבור לעמוד
24 אדם חכם בוחר את הבחירות הנכונות אבל צריך לזכור
שחכמה באה ממעל לנו...

שלמה המלך אמר ראשית חכמה ירא את השם .
כי השם הוא זה שנתן לשלמה את החכמה מלכתחילה.
ובכביש אל תהיה צודק היה חכם(יורם טהרלב)
והנה שוב מגיעים למשל המכונית.
לאן אתה רוצה לנסוע ???
יש לך דלק

אולי אתה רוצה לנסוע לאהבת חייד
אולי ללמוד דבר מה חדש .
אולי לבן משפחה קרוב...
רק אל תלך לאיבוד.
איבוד האמונה.
כשאדם נוסע מבלי לדעת לאן...הוא גם מגיע בסוף...לאנשהו
הלאנשהו יכול להיות מקום מחדש יפה מיוחד וגם חלילה יכול
להיות הפוך. ..
כמו שגם אני הגעתי לכל מיני מקומות ...
ותאמינו לי שהגעתי לכל תחנה בעולם הזה.
ויש מקום טוב להיות בו ויש מקום רע ...
קולומבוס גילה את אמריקה במקרה...לפעמים כדי לגלות מקום
נפלא צריך ללכת לאיבוד.

מה אתה גילית ? במהלך הנסיעה שלך ללא האמונה והבחיר
ה סתם פנית ימין ושמאל בלי לדעת לאן.
צריך אמונה עיוורת...כי כשאדם עוצם עיניים הוא מרגיש
בסכנה...
ואם אין לא במי לבטוח הוא עלול להיכנס לחרדה.
אבל כשאדם חדור אמונה.
גם במחשכים ובגיא צל מוות יכול גם יכול.
אז לאן אתה רוצה לנהוג?
והחכם באדם אמר אין חדש תחת השמש .
לכאורה משפט זה פשט שאין כל חידוש בעולם הזה. ..
אז האם אנחנו לא מגלים משהו חדש כל יום
בטח מגלים...אבל אלה דברים שהם כבר קיימים...תחת השמש
. הנמלה הולכת בדרך שלה ומגלה כל פעם דברים חדשים.
לך אל הנמלה עצל ראה דרכיה וחכם. ..

תראה את הדרך שהיא הולכת.
ואז תבין שכדי לצבור חוכמה חייב אדם ללכת באמונה
וברוך השם יתברך שנתן לי הארות שכאלה .
פעם גם הייתי נחשב לאדם חכם היה בי הרבה ציניות והומור
קיצוני
אהבתי לחיות בחופש ולנסות ולחוות...
הבעיה שבמקום למלא דלק 95 אוקטן מילאתי וויסקי...
ואוטו מאכן נוסע גם על וויסקי ..
אבל הוא לא יגיע רחוק.
והיום אני מרגיש מלא באהבה למשפחתי לאהבת הבורא
אודה שאני מפחד להיכנס עוד פעם לחטא היוהרה
שהוא המידה הכי מקולקלת אצלי...היא הערס שלי שהנחש זיהם
את נשמתו .
בחטא היוהרה, אדם מרגיש שהוא חכם יותר מכל אדם, שהוא
מתאים להיות מנהיג העם.
למעשה יש בי רצון להנהיג...אבל הבעיה שכאן בדיוק הבעי ה
אבל אני רוצה לגלות תובנות חדשות כמוכם...אני נהנה לכתוב
ונהנה לגלות פנינים טובות.

ואם למלך דוד היה מותר לכתוב תהילים הקדוש
ולשלמה החכם באדם את משלי ושיר השירים.
אז גם לעבדכם הקטן מותר לכתוב הגיגים שבלבו.
רק להיזהר כי חטא היוהרה דופק על דלתי ...
ומדי פעם נחלשת אמונתי .
ואז אני מתמלא שוב ברוח וחדוות יציר ה
למעשה אגיד לכם אמת...שהתרגלתי לנהוג במכונית כשאני לוחץ
ומרפה על הגז.
מן הרגל מגונה.

שכזה.... וזה מתקשר לי למה שחשבתי כשאמרתי שלפעמים
נחלשת האמונה שלי....ואשרינו שהיא חוזרת ומציפה את ליבי .
ואם אמשיך ואדבר על עצמי בתור ילד הייתי מלא בדמיונות ולכן
לא יכולתי לישון לבד מתוך פחד והיום ברוך השם , אני עדיין
פוחד...אבל אופי הפחדים השתנה...אני מאמין באלוהים אבל
פוחד מן החטא פוחד , פוחד מהרבה דברים מודה אני לא גיבור
גדול אף על פי אמונתי העיוורת לשם יתברך .
כמו רכבת הרים מפחידה שאתה יודע שאם תעלה על המתקן הכל
יהיה בסדר בסוף ותצליח להתגבר על הפחד. אבל מפחד לעלות .
אז לאן אתה רוצה לנסוע?
חיים קצרים : "גז חיש ונעופה" יעני לחיצה קלה על הגז ואתה עף .
כצל חולף.
נופל וקם.
כשהתחלתי ללמוד תורה.. בכיתי מרוב אושר... אהה לא סיפרתי
לכם שהתחלתי ללמוד תורה.
מה כל כך מיוחד בתורה שמספרת סיפורים על אנשים מקומות
ניסים ונפלאות.
האמת היא שאין לי מושג מה מיוחד בזה אבל אני יודע שזה כבש
אותי.
מלחמתו של דוד נגד טובים וחזקים ממנו.
יוסף, שהפך מילד חולמני לנסיך מצריים.
מה כל זה קשור אליי, אין לי מושג... קראתי ספרים, ראיתי
סרטים .
אבל יש משהו בתורה שהוא שונה.
וזה לא רק בגלל מוסר ההשכל, שהתנהגות רעה גוררת עונש
וטובה גוררת חסד.
יש משהו רומנטי .
כמה רומנטי זה שיעקב עובד 7 שנים רק כדי לזכות ברחל.

דוד שמתאהב בבת שבע, שנשואה לגבר אחר.
 שמשון שמתאהב בנוכרייה.
 רות היפיפייה הגיורת, שמתחתנת עם בועז .
 אבל הרומנטיקה הכי חזקה היא ההתאהבות באלוהים.
 האהבה האין סופית לאלוהים.
 דוד המלך כתב ספר שירה ומזמורים רק לאלוהים.
 שלמה המלך כתב את שיר השירים רק לאלוהים .
 כל יהודי אוהב את אלוהים: "ואהבת את אדוני אלוהיך בכל לבבך
 ובכל מאודך "
 אין אחד שמגלה את אלוהיו ולא יכול שלא להתאהב בו.
 הרי, מי בעולם הזה ידאג לך, כמו השם יתברך .
 התשובה ברורה.
 אז הכנסתי את השם לחיי, להכניס את השם לחייך זה לא דבר של
 מה בכך.
 כי עדיין שתיתי, עדיין הייתי ציני לגבי העולם, אבל הלב שלי
 התמלא באמונה שלא יכולתי להכיל אותה והדבר הראשון
 שעשיתי כשנכנסה האמונה זה לבכות.
 לבכות כדי שהשם ישמע אותך.
 "שמע ישראל ה' אלוהינו אדוני אחד"
 היה גשם זלעפות, ואני הולך בחסות החשיכה ובוכה לאל חי,
 "שמע ישראל ה' אלוהינו אדוני אחד"
 בוכה על כל 27 השנים שלא היה לי בעצם למי לבכות.
 והדמעות זולגות וזולגות והגשם שוטף אותן .
 הבכי שפורץ מנפש פצועה ופגועה כל האכזבות כל הביזיונות, כל
 הריקנות, כל ההתנכרות.
 הכל פרץ ממני בבת אחת .
 צעקתי לשם "שמע ישראל ה' אלוהינו ה' אחד"

ורציתי שהוא יתגלה בפני, שיראה לי שהוא שומע תפילותיי"
חוצפן שכמוני, הרי גם לדוד המלך לא הייתה התגלות, אז שלי
תהיה! !!!

לעומת זאת אפילו שפחה ראתה את התגלות כוחו של השם
במעמד קריעת ים סוף.
כמובן שאלוהים לא התגלה בפני, אבל אני לא נזקקתי לכך. לבי
התמלא בכמיהה לאל חי.
ומאז התחלתי לראות את כל העולם בצורה מיוחדת ראיתי עולם
מלא כבודו הוד והדר, שמים צלולים, שקיעה מושלמת, ילדים
משחקים, דתיים שממהרים לקראת כניסת שבת .
והעולם נראה יפה כל כך. ...

אבל .
אבל, אבל, אבל
התחלתי לאבד את עמוד האש והענן ומצאתי את עצמי קצת
יותר מדי צדיק בעיני י
עקרונית פעלתי לפי חוקי התורה אבל מעשית... איבדתי את זה
.
ליתר דיוק, התחרפנתי.
התחלתי לעשות מצוות כל הזמן, מתקן פנצ'רים, מאכיל עניים
מסיע אנשים טרמפ ,
מעודד מדוכאים, מחלק כסף לצדקה בכמויות עד שלא נשאר לי
כלום לעצמי....
מצוות, מצוות, מצוות.....האמת היא שהיה לי הרבה מה
לתקן... אבל קצת הגזמתי
אז חשבתי שאני צדיק. משהו בסגנון אליהו הנביא, דוד המלך ..
you name it
עד היום אינני יודע מה הגבול בין אדם צדיק לאדם משוגע.

אבל ללא ספק שהשטן הערים עליי, שנתיים של מצוות מטורפות
 היו לשם שמי ולא לשם שמיים.
 כשהבנתי את זה, זה היה אחרי שניסיתי, להשיג את המוט של
 משה רבינו בגינה ציבורית.
 ביי נורמליות.
 האמת היא שמאוד נעלבתי מאלוהים, איך הוא נתן לשטן לעבוד
 עליי ככה.
 אבל אז נזכרתי כמה אנשים טובים ניסו לדבר אליי כדי שאתמתן
 ואני לא שמעתי בקול אף אחד.
 וכנראה שלפעמים עצה של אדם לחברו מגיע מלמעלה... אבל אני
 לא הבנתי, חשבתי שכולם מנסים לקרר לי את האמונה.
 התחלתי לטהר את הרוע חיצונית ופנימית.
 רוקנתי את ביתי מכל חומר זימה, התקנתי מזוזות, הרסתי כל מה
 שקשור לעבודה זרה ...
 ובתוך כל זאת, הייתה הגיטרה.
 ניגנתי ושרתי, לאט לאט למדתי אקורד אחר אקורד, פריטה אחרי
 פריטה, כיוון הקול והשירה והכל בכוונה ברורה וטהורה.
 בתוך כל השיגעון, הייתה הגיטרה והשירה לאלוהים,
 הגיטרה ניגנה ניגונים נפלאים ואני מצאתי את עצמי יושב בתעלה
 עם דשא בין איילון צפון לדרך שבעת הכוכבים.
 ניגנתי ושרתי אל תוך הלילה.
 אהבתי לנגן לשם, והוא שמע את שירי.
 ואז הפסקתי. נעלבתי מהשם. מדוע הוא נתן לשטן, להערים עליי
 שאני נביא צדיק ואולי גם המשיח.
 נעלבתי מן העובדה שאני עשיתי כל כך הרבה להתקרב, ובעצם כל
 ממה שעשיתי, הוא היה למען האגו שלי.
 אבל כנראה שטעיתי השם שלח לי ניסיון קשה כדי להנמיך את
 האגו שלי

שנותן לי לשמוע את כל מה שאסור .

אם אסור לקלל, הוא מקלל במחשבתי, אם אסור לקלל שם שמיים, הוא מקלל שם שמיים, אם אסור לחשוב מחשבות תאוה וזימה, הוא חושב מחשבות תאוה וזימה.

הוא כל מה שאסור, וממנו אני לומד את כל מה שמותר, כי כל מה שמותר הוא ההפך ממנו.

אבל הזמן שוחק ושוחק והחיים קשים מיום ליום, וכל המצוות וכל הנגינה והשירה נעלמו ואיתן השמחה.

אבל מה שנשאר אלו המחשבות שמזכירות לי תמיד כמה אומלל אני, כמה שנוא אני בעיניי השם, כמה צבוע אני ,

והתרחקתי והתקרבתי וניסיתי לשכוח את השם יתברך, וניסיתי לזכור אותו, וניסית לחטוא לו וניסיתי לעשות מצוות .

המחשבות ילוו אותי עד סוף ימי ואני אצטרך להתעלם מהן.

והאמת המטורפת היא, שככל שהתרחקתי מהדת כך האמונה שלי באלוהים התחזקה. ככל שהמחשבות גברו, גברה אמונתי בשם יתברך.

וניסית להתעלם ולהתפלל חרש חרש...עד שהתפרצתי ונשכבתי על המיטה ופרצתי בבכי תוך שאני מאשים את אלוהים בכך שהוא לא מרפא אותי....

אז ניגנתי ושרתי לך, בכיתי לך, עשיתי מצוות, התפללתי ולכן זהלא מגיע לי, המחשבות שבראשי .

צרחתי וכעסתי על אלוהים. ללא ספק רגע של חולשה, אבל גסרגע של הבנה : אני אשם, אני הבאתי את עצמי לכך .

והוא צחק וכמובן שלא הפסיק .

והוא מאיים להרוס כל מה שאני בונה, והוא מאיים להכשיל אותי בעיניי אלוהים.

הוא המכשיל שלך , למה מכשיל ? הוא מתנהג כחבר הכי טוב שלך ואז בדיוק, הוא מלשין עליך.

כמו נחש שפיתה את חווה, השאלה היא איזה אינטרס היה לו לנחש לפתות? התשובה היא שלא היה לו אינטרס, אלה רק אופי של מסית לדבר עברה .

הנחש המקולל כבר לא מפחד מכלום, הוא כבר נמצא שם בעפר, אין לו עונש חמור שהוא מפחד ממנו ולכן הוא מלגלג וצוחק על כל מי שמנסה להתקרב .

אבל יותר מכל מקטרג, הוא משיל את עורו. כדי להצטדק בפני השם, הנה השתנית!

אני עכשיו יהיה נחש טוב יותר... פחות משתלח פחות ארסי. פחות מקיש .

נשמע מופרך, זה באמת כך .

ואנחנו בני האדם משלמים על מי שהולך עם הנחש, כי לאדם בניגוד לנחש יש מה להפסיד.

אישה יפה, בנים טובים, כסף למחייה.

אז הנחש נמצא, בשתייה מופרזת, הימורים, סמים, מין ועוד. ...

האדם משלם בתשלומים, וכל עבירה נפרעת, ולכן צריך אדם לשמוח בצרה שכן השם יתברך שולח לו

ייסורים בכמות קטנה כדי לכסות חוב גדול, כי באמת לא כדאי לקבל את החוב בבת אחת .

ויש כאלה, שלא נדע מצרות, שכן מקבלים, והשם ישמור זה פשוט קשה ונוראי.

אז הנה אני עומד בין קדושה לחול. בין מצוות לעבירות.

אינני יודע מי אני או מה יעודי בעולם הזה.

אבל דבר אחד אני יודע. שלשם הפיתרונות צריך להתחבר פנימה ללב ולראות מה הלב יכול להציע.

כי מי שמתחבר ללב מקבל מין הדרכה רוחנית – למה עליו ללכת
ומה עליו לבחור,
בכל... למשפחה, עבודה, מגורים כספים, נישואין.
התשובות לכל דבר הן בלב...
בכל רגע נתון ונתון. האדם נשפט על מעשיו בבית דין של מעלה

יש זיכויים ויש אישומים, ומצווה מצורפת למצווה ועבירה על
עבירה, והאדם הוא חייב להגן על עצמו אם אין לו מספיק מליצי
יושר, ואם הוא נמצא אשם, חס ושלום, הוא חייב להפוך הקערה
על פיה.
ואם יש לו אויבים למעלה- נשמות שמקפידות עליו בשל עבירות
ועוונות שעשה להם.

אז אדם צריך לדעת להגן על עצמו, ואם אין הוא מגן על עצמו יש
קומץ של נשמות שיכולים להגן עליו ואם אין כאלה, יש את
הקדוש ברוך הוא, שמתבונן בכל אדם ומוצא בו את הטוב.
כל מחשבה היא מצורפת למעשה ואין אדם בוחר מחשבה אבל
הוא כן יכול לסנן ולברור מחשבות, כמו שבוררים גרגירי רימון
מתוקים.

בסופו של דבר הכל נשמע ונראה ואת האלוהים יירא.
כשהתחברתי לליבי הבנתי... שככל שאדם מחפש בתוכו נקודות
זכות על עצמו, כך הוא יזדכה יותר, על נשמתו ולכן ניתן להסתכל
על רשע ולחפש בו נקודות טובות, שיכולות לשנות אותו מרע
לטוב. אבל מי שבחר לחול עם הנחש שלא יתפלא שהוא אוכל
עפר.

אדם יקבל את שכרו הטוב. בקופת חיסכון שאותה יפרע ביום מן
הימים וכדאי לו לאדם
לחכות. לחכות לתשלום הגדול מאשר לקבל זוטות.

ולכן כדאי להמתין. להמתין ולהתפלל לדברים גדולים שיקרו.
ואם מסתפקים במעט שכר, זה משובח.
ייסורים. הייסורים הם מנת הגשמיות של האדם, ואשרי
הגבר אשר מייסרנו ה'.
אתמול הפך להיות. היום נהיה מחר והנה אני בן 40.
ככל שמנסים לתפוס את הזמן כך הוא חומק מבין האצבעות, כמו
שעון חול שהגרורים הקטנים חוברים להם בפתח הצר...
הידיעה שכל אחד עסוק ומרוכז בעצמו ובסובב אותו נתנה לי
נחמה, ככל שאדם מתמכר למרמור מרמור זה חור שחור ששואב
ושוא

שובו בנים לשם ולתורה

כל מה שיונק קדושה הוא
ספירלהכמו חור שחור שבולע את
האוראבל הבריאה היא נבראה
בעיגול
הכל עיגול חגים מזלות גאות תנועת נגרמים והאוטומטים
ספירלה זה השתבללות מצב של עצב ודאגה ופחדמצב של
קטנות מוחי
הסיטרה אחרה יונקת מה קדושה מוטמעת את האדם הן
רוצות לשאוב קדושה מאדם כשר שם יש הכי הרבה
קדושההבעיה שלהן היא שאדם קדוש יודע להיזהר ולא
להשתבלל
ולעיתיד לבוא תהיה דעת מכוסה
כיסשהכל יהיה מעגל והשם יתברך
במרכז וכולם יגידו זה האלוקים
העגול הוא מושלם והוא מעיד על מושלמות של השם
יתברךהכל נע במעגל ואמר החכם באדם עת לזרוע ועת

לקצור הכל מעגלים בעגלה ובזמן קריב אומרים בקדיש כל
מה שקורה הוא בתוך מעגליש מעגלים חברתיים גוף האדם
בנוי מסירקולצייה
סביבון נע בעיגו להזמן בשעון נע בעיגו
לכך כל העולם כל דבר בזמנולחם
השבת עגול קערה של פסח עגולהמצה
שמורהרעשן
עגל הזהב התחזה לעיגו לוהיה לגועל ולע גובגאולה
יתחלף הע והאהאור האלוקי שנהפך לעור הבהמתי
בירידה לאדמה

גאולה במקום געולהגבהה
במקום גאולהלפני הזריחה
יש חושךלפני גדלות מוחין
יש קטנות
צריך להפוך את השיבלול שלכם לעיגול
צריך להיחלץ כשאתה מרגיש שאתה מתכנס בעצמך
ולצאת מזה . בעזרת התפילה או ניתנות של מחשבה
ואין יאוש בעולם
גם במקום. הכי חשוך יש אור שמחכה
לךוצריך לזהות עצבות דכדוך דרגה ופחד
שכול סתוצאה של השתבללות
ואילו היציאה מהמצב הזה מביאה אור וגורמת לקליפות
להוציא מהם את הקדושהואין אדם מתיר את עצמו
מהכלא
כמו שעכבר במבוך לא רואה אותו כמו מי שמסתכל מלמעלהאז
איך יחלץ אדם את עצמו הוא יביט על עצמו באור אחר ויחפש את
הנקודות הטובות שבעצמוזאת בזכות תפילה ומצוותוגם רשע
איננו
איך לצאת מהרע והדיכאון והפחד והדאג
הפשוט לא להתיאש

ולחפש בעצמך את הנקודות ולהחזיק חזק
באמונה כי זה יעבור הזעם יעבור וכלל שהרעה גדול
ה

יותר כך הטוב יהיה גדול יותר
במידה ולא התייאשת והחזקת
באמונה ואם נפלת וכבר התייאשת אז
תבכה ותנסה להתחיל מחדש כל אחד
יודע מה עובר בראש שלו
בראש יש אפשרות לחשוב מחשבה אחת או טובה או עכורה חס
ושלום את הרעה יש לזהות ע"י עצבות או רוח שטות העולם מלא
פחדים ודאגות ואי אפשר להעלים אותם
ב. בקלות .

העולם נברא בצימצוצים שלהקדוש ברוך הוא צמצם
וכאשר החומר והאנרגיה מצמצמים
נוצר וואקום
משהו ששואב
האדם זקוק כל הזמן לשאוף ולהכניס בו
מזון מים אהבה חום, קבלה
כדי לקבל שפע צריך להכין כלי.
ככל שאדם יותר מתורגל ברצא ושוב
כך הוא מחזק את הכלי.
אם אין אמונה נוצא ריק וואקום משהו אחר יכנס.
במקום. חס ושלוש אם אין תפילה ואמונה ואור יכנס חושך והבלים
ודמיונות.
דמיון דמע דמע
הזורעים בדמע ברינה יקצרו
דמעות טובות רק לשם יתברך
ורעות לדימיון
ומי ששופך דמעות לדמיון סופו לדמוע מהתוכחה

כוח המשיכה
 מושך את האדם אל העפר
 ומי שנמשך לעפר הם העצלנים וכאלו שבורחים מהתורה הקדושה
 האדמה תנצח את הגוף החומרי לבסוף .
 אבל מה עם הנשמה
 חבר יקר , למה לזלזל בבת מלך .
 שניתנה לך לזמן קצוב.
 עד מתי תתעסק בשטויות מה יועיל לך כבוד מאדם
 הכבוד הזה הוא לא שלך .
 תכבד אותו יתברך והוא יכבד אותך .
 כיבוד אב ואם ואיזהו האבא המרחם מלבדו .
 כל אחד צריך לחשוב כמה דחלילים יש לו בראש
 דחליל הוא מלשון חלל אין לו מוח יש לו קש .
 אין לו עיניין לקרוא תורה קדושה
 אין לו פה להתפלל
 ולא אף לריח הקטורת .
 לא אוזניים להקשיב לניגון .
 איזה דחלילים קיימים ביימינו
 הדחליל הגדול מכולם הוא הפחד
 אבל אם יודעים שהכל ממנו יתברך , אז למה לפחד .
 אף צאחד לא אוהב להרגיש חוסר ביטחון אישי כלכלי נפשי
 אבל אין מה לפחד ולדמיין כי הכל זה ל ט ו ב ה
 והשם יתברך מנהל את הכל כדי שנמא את בטננו בדברי תורה ולא
 בדיבריי מאכל .
 תהיה אנין טעם בתורה ולא באוכל, מישלן שמישלן .
 אל תיפול ואם נפלת יש לך הזדמנות לחזק את עצמך ,
 כי ידוע שלכל ריב יש פיוס
 ואבא מרחם ומתפייס האדם מרחם פחות ופחות מתפייס
 האישא שלך תנתב אותה .
 והאישא שבלב תנתב גם .
 כל אחד מקבל זיווג הראוי לו....
 ניתן לךחשוב שזיווג ראוי הוא נעשה פעם אחת זיווג וזיווג

זה טעות , מפני שזיווג לאישה הוא בכל רגע נתון
 איך שתתיחס לאישה שלך ולעצלנות שלך
 למלא את האישה בתורה אבל אתה רודף אחרי דחלילים ומעשים את
 בורא עולם שלא נתן לך !!!
 מה לא נתן לך !!!!
 אדיוט
 אם אתה קורא את זה סימן שיש לך עיניים, ואתה רואה, אוכל אישה
 טובה מה חסר לך
 הבטן שאינה שובעת
 בגלל הריק והצמצום
 תכניס לבטן הזאת דברים בריאים
 ולא תסתובב כמוני עם בטן נפוחה !!!
 אההה שכחתי לכתוב שאני כמוך אחי בהבל ובתאוות
 בטח תגיד עכשיו נאה דורש נאה מקיים.
 האם איש שמן יכול לכתוב ספר הרזייה?
 זה לא מקובל.
 אז כן אני כותב גם בשביל לשפר את עצמי, אז בוא אחי ביחד איתי
 לעשות טוב לעצמינו ולדאוג מה שיפרח בחצר שלנו או פרחים יפים אם
 נשקיע
 או עשבים שוטים
 מלשון שטות
 כי אין אתם הורס משהו אם לא נכנס בו רוח שטות.
 הנה אוטוט הגאולה השלמה
 ואין הרבה זמן.
 מתי זמן טוב לנטוע עץ ? לפני 20 שנה
 מתי הזמן השני לנטוע עץ?
 עכשיו
 עכשיו קום מהכיסא ותפתח ספר תורה , תחפש הלכות שניתן לקיים
 ותיקח על עצמך לקיים.
 יש כאלה שעושים שינוי דרמטי ויש כאלו
 שלוקחים במתינות. כל אחד ומה שמתאים לו לאופי .
 אז מה הדחליל שלך נולדתמכוער

נמוך שמן קרחת מסריח מהפה לכולם יש חסרונות חלקם בולטים
 חלקם פחות אני לדוגמה לוקה בנפשי.
 כתוצאה מהכנסות של דברים אסורים לגוף ולנשמה.
 האם הגענו כדי להשתזף בים?
 או שבאנו לים כדי להתרשם מגודל הביירה ולקרו קצת דברים
 ולהתפלל לבורא עולם.
 יגיד חיחלוני
 מה אני יכול לעשות הרי אני לא יודע הלכה אחת
 התשובה פשוטה
 האסצ אתה מצפה מילד לררחוץ כלים?
 הנמשל הוא
 שכל מה שתעשה יהיה נחשב בעיניו כאילו הילד שלך עעושה כלים.
 אם תעשה מצווה אחת זה יחשוב פי אלף בעיניו יתברך
 אבל לא לקחת את זה למקום אחר כאילו שמותר לפשוע ולטו כי הכל
 יסלח.
 אבל אני קורא לך אחי
 אל תגיד מה אני ומה בתורה.
 ברית מילה יש?
 פורים ישמתחפשים שמחים
 חנוכה נרות סופגניות פסח סדר
 שבעה לא עלינו
 אתם יותר יהודים ממה שאתם חושבים.
 אל תיסע להודו לחפש את עצמך תוסיף י להודי ותקבל יהודי.
 על קוצו של י.
 מדיטצייה זה טוב לכמה שעות הגוף מתנקה ומוציא את כל
 המחשבות אבל אחריי שרוקנת במה אתה מתמלא.
 ומחשבה טובה בראש מחייה את הבן אדם ומחשבה עכורה דוגרת...
 ומה יצא מהביצע הזאת עורב שחור??!!
 ולכן כל תנועה שתעשה בכיוון הנכון היא מעולה.
 איך אומר פיתגם מסרט
 You must learn to walk before know to fly/
 זה הזמן לחזור בתשובה

עכשיו עכשיו ועכשיו.
 אל תאמר שלעשות תורה זה בזבוז זמן צח ושלום.
 השיחת טלפון מהבנק זה בזבוז זמן.
 כאילו שמנהל הבנק
 יכול לשנות אותך הוא רק שליח
 אתה צריך לשנות את עצמך.
 צדקה תורה ומעשים טובים.
 כתבו ותורה עולה על כולנה
 אשת חייל היא התורה שבעל פה והיא הנשמה הפקודה אצלך,
 תתייחס אליה בהתאם.
 תתן לה מזון מלכות לזה היא רגילה.
 תעזי תיקח אומץ.
 אמן ליבך
 תן לעצמך לקבל אהבה אמיתית
 ולא ממוכר שוארמה שמתעניין בך אתה יודע מה גם ששמוכר
 שוארמה שואל לשלומך זה גם נחשב ?
 מי אני.
 תתבטל תתבטל במקום אני תהיה אין, כלום
 כשהנשמה עולה היא שוכחת את שמה מרוב פחד ויריאה
 תבטל את עצמך בתפילה ועזוב תאגו תעזוב כבר את האגו המנופח
 שלך.
 כשתלךמין העולם לא ישאלו אותך בעינייני העולם הזה.
 עינייני העולם הזה הם עונש לאדם הראשון שהיה לו הכול אבל קיבל
 התרגשות מזויפת לעשות עבירה כמו גנב שמתמכר לאנדרנלין שבניבה
 וכל אחד מאיתנוט גנב משהו בחייו חומרי ורוחני.
 וגם אני עשיתי מזה ומזה
 האם אני מחזיק מעצמי על הרעות הללו לא...אבל זה יהיה ביני לבין
 קוני.
 דע מאין באת ולאן אתה הולך.
 הגעת מאדם תאב ורעב שצריך כל הזמן להכניס משהו ליצור
 ולהתגעגע למשהו אבל לא יודע למה?
 AI קיצור של א' ספקקטה אינטרנט

ממה אנחנו מתלהבים 1000 G
 הטכנולוגיה זה בסה"כ בא להנגיש לנו את כל התורה 70 פנים לתורה
 ונכתבו אין סוף ספרים עליה.
 אמר הרב אורי זהר צזל
 מה אתה מחפש מיקרובים במיקרוסקופ.
 אולי התכוון לשאלה מה אתה מחפש.
 אתה ילד בתורה תחנוק שנשבה
 תתחיל לחלכת צעד ועוד צעד תשתול את העץ שלך.
 תרגיש יותר טוב עם מוח נקי מדברים של גועל נפש.
 והשכחתת הזרע.
 שזה ממש למכור את הנשמה לשטן.
 אבל אם אתה שם אז קח עיצה ממי שהיה שם, תפסיק ותראה ישועות.
 אני בא ללמד אותך אל תכעס עליי.
 אבל עברתי דברים בחיים עוד מעט בן חמישים ואומר לכולם כשאני
 מסתכל לאחור הכל היה לטובה ללימוד וזכירה אבל צריך רק להביט
 בריפרוף אחורה כי ההווה והעתיד זה מה שחשוב .
 תכתוב ותכתוב חידושי תורה לרוב.
 תכין יומן אם זה מה שמעניין אותך.
 תרוקן את המחשבות לריסיוקל בין
 יעני לפח
 אבל אל תשכח גם לרוקן את הפח הזה.
 אם תלמד תוחרה תגלה שהברווזון המכוער הפך לברבור יפיפה
 אם אני עושה ת עליך רושם אחי זה אומר שאני עושה רושם גם למעלה
 כל התקרבות מבורכת כל תפילה נשמרת.
 יש קופסת חיסכוון פעם קראו לזה דן חסכן.
 כל תפילה זה עוד שקל שאתה שם בקופה.
 ובסוף מצטבר כסף גדול.
 אין זמן.
 אין זמן.
 הגוף עובר מה שנשאר זה הרוח השמיים לא ימותו לעולם אבל הסלע
 יכול להינמס ולהתבורר.

וכמו רבי עקיבה שחזר בתשובה כאשר ראה שטיפות מים נוקדות את הסלע.

אז איפה הסלע שלך ואיפה המים הטהורים מי התורה.
ואם מעליבים אותך תשתוק זה לא בא ממנו זה בא מלמעלה
אז אתה עבד שהאדון שפך מים על פניך תשתוק ותקבל עליך את הדין.

אל תעלב

תשתפר .

הרבה פעמים חטפֿאָח צעקות וקללות מנהגים כשעשיתי טעויות
קיצום=ניות

בהתחלה אתה המום אחר כך נעלב.

מה יש ליהלב אתה נוהג ר ו ע

תלמד לנהוג תיקח את הקללות לצומאת ליבך.

אתה המכונית האמונה זה הדלך התורה היא התרורים ועליך לנסוע
נכון

וכמו שאומר דוקטור סוס

אם יוצאים מגיעים למקומות נפלאים.

איש אינו יודע אחריתו

בשמיים מחכים לך לנשמתך יש כאלה בגילצער ויש בגיל מבוגר

שעולים למעלה הכל תלוי בו יתברך.

לך על זה תהיה דתי תאמין בשם יתברך.

באמונה פשוטה ועיוורת תקפוץ בנגי

אתה קשור עם חוט.

אנחנו יויו עולים יורדים.

ואני צפרגע עלובה עדיין רואה בחסרונם של אנשים.

ומנסה להגיד לעצמי אלון בכל אחד יש משהו יפה תגלה אותו אל

תסתכל במשקפת עכורה

זה לא הוא שהוא מכוער וזה לא אתה שמכוער, זה המשקפיים שבחרת

לשים עלך העיניים

כי אם באמת היית יודע מי הוא אחיך היית אוהב אותו כי בכולנו יש

מה לאהוב.

כל בן אדם לא משנה המראה החיצוני ועוד פגמים לכל אחד יש משהו יפה.

אתם יודעים למה???

כי הגענו מארץ היופי מלמעלה מגן שכולו עדן.

הנחש שם כל הזמן מקיש אותנו ומחדיר בנו ארס אחד על חברו.

אבל אם תיגמל מהארס שלו תגלה שאנשים לא כאלה מכוערים.

וגם מישהו פחות אהוב יכול להיות חבר טוב עם נקודות שהוא עזר לך בעבר

שהייה שם בשבילך במשהו תמיד יש משהו כזה ואם אינך מוצא אז חפש שוב.

זה מה שרציתי להגיד לכם ולי כן גם אני לומצד מהכתיבה הזאת כי

בסיאתה דה שמייה

כתבתי דברים אלה.

אבל במילים אלו ישתקווה שנדע לסלק את הדחלילים כי באמת הכל

לטובה ואנחנו מרכיבים משקפיים מולטימ פוקל, קרוב ורחוק. אבל מה עם משקפיים .

שבהם אתה רואה את עצמך באחרים.

כי באמת כולנו אחים.

אבל גם בין אחמים יש מריבות פחדים ואגו.

נעלבת תבלע את הצפרדע

ותפסיק לפחד מדתיים או מחבריי כנסת

לרכל דתי יש את אותו אלוהים ולאף אחד אין בעלות .

כל רגע משמיים פותחים ספר ומחשבים...מה הם מחשבים פמלייה של מעלה?

הכול .

מה תקבל כמה תשלם כמה תרוויח וכמה תפסיד.

אבל ללמוד תורה ותפילה זה כבר עיניין שלך אם אתה מרים את

הכפפה

או דורך עליה.

אם תשאלו אותי מה זה להיות אדם דתי אז אגיד ואומר שמה שאני

כותב עכשיו זאת דתיות.

עכשיו תעצור הכול
תתביט למעלה תעצום עיניים ראשך לשמיים
תגידה לו תודה על..... מה שהוא נתן לך. ותודה על מה שתקבל.
רק תתחיל לכבד אותו
ותיפטר מהאגו המזוייף.
פשוט וחלק.

סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא ואת מצוותיו שמור, כי זה כל
האדם